ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 55, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ/νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 2192

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 5
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ 6
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ 6
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ 100-2

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θέρμ. μεγ. 14. ἐλαχ. 1.8. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: σφοδροί. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 7/1.9

ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ, ΟΧΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

Καίτοι ἡ χθεσινὴ τηλεγραφικὴ ἐκ Σαγκάης, μέσῳ Λονδίνου, πληροφορία περὶ κηρύξεως τοῦ πολέμου ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τοῦ Νανκὶν κατὰ τῆς Ἰαπωνίας διεψεύσθη, τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν ὑφίσταται πραγματικωτάτη ἐμπόλεμος κατάστασις καὶ ὅτι, ὁ μέχρι τοῦδε ἡττημένος εἶνε ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. Διότι πράγματι, τὰ Ἰαπωνικὰ τηλεβόλα, τὰ Ἰαπωνικὰ πολυβόλα, αἱ βόμβαι τῶν Ἰαπωνικῶν ἀεροπλάνων κατὰ τοῦ κύρους καὶ τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ἐπιβολῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν βάλλουν.

Εἰς τὴν Γενεύην, ἡ νέα προσφυγὴ τῆς Κίνας, ἡ ὁποία ἐζήτησε τὴν ἐφαρμογὴν ὡρισμένων ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ θεσμοῦ τούτου, ἠλέκτρισε κάπως τὸν προεδρεύοντα τοῦ Συμβουλίου, καὶ ἡ Γενικὴ Γραμματεία ἀπετάθη πρὸς τὰς Ἡν. Πολιτείας, ζητοῦσα τὴν συμμετοχήν των εἰς τὸν καταρτισμὸν ἐκτάκτου ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐν Σαγκάῃ προξένων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς ὁποίας τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας θὰ προέβαινεν εἰς ἀποφάσεις περὶ τῆς τηρητέας πορείας. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἀποδεικνύει τὴν ἀπροθυμίαν τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἀνάληψιν τῆς εὐθύνης μιᾶς ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον αὐτή, κατὰ πᾶσαν λογικήν, θὰ θίγῃ τὴν Ἰαπωνίαν.

Τὸ Συμβούλιον ἠσχολήθη ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἐπὶ τοῦ Σινοϊαπωνικοῦ. Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκετο ἔκτοτε ἐνώπιον σαφοῦς, σαφεστάτης καταστάσεως πραγμάτων. Ἡ Ἰαπωνία — ὅπως ἐτόνιζεν ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» εἰς τὸ φύλλον του τῆς 25ης Ἰανουαρίου— ἠγνόησε καὶ συνθήκας καὶ σύμφωνα καὶ ἐπανειλημμένως παρέβη τὸν λόγον της εἰς τὰς μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας δοσοληψίας της δι' ἕνα καὶ μόνον λόγον —νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς κτήσεις της καὶ νὰ προσαυξήσῃ τὸν πλοῦτόν της. «Καὶ —ἐξακολουθεῖ ὁ ἀρθρογράφος τῆς ἐν λόγῳ Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος— ἡμεῖς παρέβημεν τὰς ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας ὑποχρεώσεις μας, ἰσχυρισθέντες ὅτι ἡ Ἰαπωνία, εἰσβαλοῦσα εἰς τὴν Μαντζουρίαν, οὔτε τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Κινεζικοῦ ἐδάφους παρεβίασε, οὔτε υἱοθέτησε τὸν πόλεμον ὡς μέσον ἐθνικῆς πολιτικῆς, οὔτε ἐξεμεταλλεύθη τὴν ἀδυναμίαν τῆς Κίνας διὰ νὰ ἐκβιάσῃ ὀφέλη ὑπὲρ ἑαυτῆς».

Τὸ Καταστατικόν, ὅμως, τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἶνε σαφέστατον καὶ ἁπλούστατον. Συνετάχθη ἀκριβῶς κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ εἶνε ἐπιδεκτικὸν διαφόρων ἑρμηνειῶν ἀπὸ ἀνθρώπους καλῆς πίστεως. Αἱ διατάξεις του εἶνε διαυγεῖς καὶ προβλέπουν κάθε δυνατὴν περίπτωσιν. Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶνε ἀξιοθρήνητον ὅτι ἄνδρες κυβερνῶντες μεγάλα ἔθνη, ἄνδρες ἀξιοῦντες ὅτι χαράττουν τοὺς κώδικας τῆς μεταπολεμικῆς ἠθικῆς, κατέπεσαν μέχρι τοῦ σημείου ὥστε, διὰ διαφόρων σοφισμάτων, νὰ ἐμφανίζουν, ὅτι ἡ Ἰαπωνία, κατακτῶσα στρατιωτικῶς τὴν Μαντζουρίαν, βομβαρδίζουσα πόλεις ξένας, καταλαμβάνουσα στρατηγικὰς θέσεις, οὔτε ἐπιθετικὸν πόλεμον διεξάγει, οὔτε παραβαίνει τινὰ τῶν ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας ὑποχρεώσεών της. Καὶ ἡ Ἰαπωνία, πρὸ τῆς ἀνάνδρου ταύτης στάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἤρεμος καὶ ἀνενόχλητος, ἐξηκολούθει τὸ ἔργον τῆς μετατροπῆς τῆς Μαντζουρίας εἰς καθαρὸν Ἰαπωνικὸν προτεκτορᾶτον.

Τί ἄλλο θὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, στερουμένη τῶν μέσων τῆς ἐπιβολῆς ἐπὶ Δυνάμεως ὡς ἡ Ἰαπωνία; Τὴν ἀπάντησιν δίδει καὶ πάλιν ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλακος»: Θὰ ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰ μέλη της ν' ἀποσύρουν τοὺς πρέσβεις των ἀπὸ τὸ Τόκιο, νὰ κηρυχθοῦν ἀλληλέγγυα διὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ, ν' ἀναγκάσουν τοιουτοτρόπως τὴν Ἰαπωνίαν ν' ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της ἐκ τοῦ ξένου ἐδάφους καὶ τότε νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τὰς μετὰ τῆς Κίνας διαφοράς της πρὸς ἀμερόληπτον ἐξέτασιν.

Ἀλλ' ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν —τὸ Συμβούλιόν της— ἀντὶ ν' ἀδιαφορήσῃ ἁπλῶς διὰ τὰς αὐθαιρέτους πολεμικὰς πράξεις τῆς Ἰαπωνίας εἰς τὴν Μαντζουρίαν— ἔκαμε κάτι φοβερώτερον: ἡρμήνευσε τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ της κατὰ τρόπον ὥστε νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι καμμία ἐξ αὐτῶν δὲν ἦτο ἐφαρμόσιμος εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δράσεως τῆς Ἰαπωνίας εἰς τὴν Μαντζουρίαν, καθ' ὅτι ἡ Ἰαπωνία —κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἑρμηνείαν— δὲν διεξάγει πόλεμον εἰς τὸ Κινεζικὸν ἔδαφος. Τώρα, ὁπότε ἡ Ἰαπωνία ἀπέστειλεν εἰς τὴν Σαγκάην δεκάδας πολεμικῶν σκαφῶν, ἀπεβίβασεν ἀγήματα, ἐβομβάρδισε τὴν Κινεζικὴν πόλιν, ἡ ὁποία κατεστράφη ἀπὸ τὸ πῦρ, ἐφόνευσεν ἀρκετὰς χιλιάδας ἀνθρώπων, κατέλαβε διάφορα σημεῖα, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ στηριχθῇ ἀκόμη ὁ σοφιστικὸς ἰσχυρισμὸς ὅτι δὲν πρόκειται περὶ πολέμου;

Ὅταν, πρὸ ἑπταετίας περίπου, μία παράφρων φαντασιοπληξία τῆς κυβερνώσης τότε τὴν Ἑλλάδα δικτατορίας ὤθησε τμῆμα Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος καὶ ἐσημειώθησαν μερικαὶ συμπλοκαὶ ἀσυγκρίτως μικροτέρας σημασίας καὶ ἐκτάσεως ἀπὸ τὰς σημειουμένας ἀπὸ τοιμήνου ἤδη εἰς τὸ Κινεζικὸν ἔδαφος ἐξ αἰτίας τῆς Ἰαπωνικῆς εἰσβολῆς, τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐνήργησε μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα καὶ ἀπέτρεψε χειρότερα καὶ ἐπέβαλεν ἐπανορθώσεις. Ὅταν ἀντὶ τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος εὑρέθη ἀντιμέτωπον τῆς Ἰαπωνίας, ἡρμήνευσε δουλικώτατα τὸ καταστατικὸν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ στενοχωρηθῇ ἡ μεγάλη αὐτὴ Δύναμις.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν εἶνε προωρισμένη νὰ παρέχῃ ἀνέτους ἑρμηνείας τοῦ Καταστατικοῦ της πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς ἀντὶ νὰ τὸ ἐφαρμόζῃ ἔναντι οἱουδήποτε μέλους της, μεγάλου ἢ μικροῦ, ἡ συνέχισις τῆς ὑπάρξεώς της θὰ ἦτο πλέον κίνδυνος ἠθικός, χωρὶς καμμίαν ὑπερβολήν, διὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Χρυσωρυχεῖα

Αἱ ἐκπλήξεις εἰς τὴν ἐποχήν μας διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην. Δὲν ἐπρόφθασε νὰ συνέλθῃ ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν κατάπληξιν τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Πολωνοῦ χημικοῦ Ντουνκόφσκι, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ κατασκευάσῃ χρυσὸν ἀπὸ πέτρες, καὶ ἰδοὺ ἔρχεται ἡ βεβαίωσις τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ Μπὲργκ, καθ' ἣν χρυσὸς ὑπάρχει καὶ εἰς τὸν ἐγκέφαλον διαφόρων ζώντων ὀργανισμῶν, ἰδίᾳ δὲ τοῦ βοός, ἐν ἀναλογίᾳ δεκατεσσάρων χιλιοστῶν τοῦ γραμμαρίου εἰς ἓν χιλιόγραμμον ἀπεξηραμένου ἐγκεφάλου. Σύμφωνοι μὲ τὴν βεβαίωσιν αὐτήν, ἑβδομῆντα κιλὰ βωδινοῦ μυαλοῦ, ἤτοι περίπου πενῆντα ὀκάδες, περιέχουν ἕνα γραμμάριον χρυσάφι, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι διὰ νὰ κατασκευασθῇ μία λίρα, θὰ χρειασθοῦν τὰ μυαλὰ μιᾶς ἑκατοντάδος βωδιῶν ἀπάνω-κάτω, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὰ πλέον μυαλωμένα.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Γερμανοῦ ἐπιστήμονος ἐσχολιάσθη δυσμενῶς ἀπὸ τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης, διότι ἐὰν πρόκειται νὰ ἔχῃ ἡ ἀνθρωπότης χρυσόν, θυσιάζουσα ὅλα τὰ ζῷα τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἀπόκτημα δὲν ἀξίζει οὔτε τὸν κόπον, οὔτε τὴν θυσίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἀπαιτήσῃ. Ἀλλ' ἐγὼ φρονῶ ὅτι τὸ ζήτημα ἔχει πολὺ γενικωτέραν σημασίαν, πρέπει δὲ νὰ ἀποτελέσῃ ἀφορμὴν ἀνησυχίας δι' αὐτὴν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι συντήρησιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τῆς ὁποίας κλονίζονται σοβαρῶς τὴν φορὰν αὐτὴν τὰ θεμέλια. Βεβαίως μὲ τὸ νὰ διαθέτωμεν τὸν ἐγκέφαλον τῶν ζώντων ὀργανισμῶν τῆς χώρας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς, δὲν εἶνε καὶ πολὺ σοβαρὰ ἡ θυσία μας. Ἐπὶ τέλους ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ χωρὶς νὰ τρώγῃ μυαλὰ πανέ, ἢ ὅ,τι ἄλλο σχετικὸν ἔδεσμα ἔχει ἐφεύρει ἡ σύγχρονος μαγειρική. Ἀλλὰ ποῖος μᾶς βεβαιώνει ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν θέλει λάβει λίαν προσεχῶς τὰς μᾶλλον ἐπιφόβους διαστάσεις; Ὁ καθηγητὴς Μπὲργκ ἀνεκάλυψεν ἤδη χρυσὸν εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῶν ζώων, εἰς μικρὰν ἢ μεγάλην ποσότητα, ἀδιάφορον. Ἐὰν ὅμως αὔριον ἀποδείξῃ ἄλλος καθηγητὴς ὅτι χρυσὸς ὑπάρχει καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέλη τοῦ σώματος τοῦ βωδιοῦ, τοῦ ἀρνιοῦ, τοῦ χοίρου καὶ τῶν διαφόρων κοττερικῶν, ὅλα τὰ βουστάσια, καὶ ὅλες ἡ στάνες, καὶ ὅλα τὰ χοιροβοσκεῖα, καὶ ὅλα τὰ κοτέτσια θὰ μεταβληθοῦν εἰς χρυσωρυχεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν θὰ προέρχωνται πλέον κοττολέττες, καὶ ζαμπὸν καὶ λουκάνικα καὶ πατὲ ντὲ φουὰ γκρά, ἀλλὰ λίρες, ναπολεόνια, φιορίνια, καδένες χρυσὲς καὶ κουρῶνες διὰ τοὺς ὀδοντοϊατρούς. Μὲ τί θὰ τρέφεται ὁ ἄνθρωπος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀφοῦ τὸ βῶδι, τὸ ἀρνὶ καὶ τὸν χοῖρον θὰ τὰ καταναλίσκῃ ἡ ἐπιστήμη πρὸς ἐξαγωγὴν ἐξ αὐτῶν τοῦ χρυσοῦ περιεχομένου των; Ἴσως ἰσχυρισθῇ τις ὅτι, προκειμένου νὰ σωθῇ ὁ κόσμος, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀπειλεῖται διὰ καταστροφῆς, ἀκριβῶς διότι τοῦ λείπει ὁ χρυσός, ἂς ἀπαρνηθῇ ἐπὶ τέλους καὶ τὴν κρεωφαγίαν, καὶ ἂς γίνῃ φυτοφάγος ὅπως ὁ παλαιός μου φίλος κ. Πλάτων Δρακούλης. Ἐὰν ὅμως ἀργότερα ἀνακαλυφθῇ ὅτι καὶ εἰς τὰ φασόλια εὑρίσκεται χρυσός, καὶ εἰς τὰ ρεβίθια, καὶ εἰς τὰ κουνουπίδια καὶ εἰς τὰ ραδίκια; Τὸ εὐλογημένον αὐτὸ μέταλλον φαίνεται ὅτι τὸ ἔχουν ὅλοι οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ζῶντες ὀργανισμοί, πλὴν τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν εἶνε ἑπομένως ἀπίθανον νὰ ἀποτελῇ μικρὸν χρυσωρυχεῖον καὶ ἕνα κεφάλι σκόρδο, ὅπως ἀποτελεῖ τοιοῦτον καὶ ἕνα κεφάλι πετεινοῦ. Παρομοία ἀποκάλυψις θὰ εἶχε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὸν ἀρχαῖον καιρὸν διὰ τὸν βασιλέα τῆς Φρυγίας Μίδαν τὸ δῶρον ποὺ τοῦ ἔκαμεν ὁ θεὸς τῆς κρασοποσίας Βάκχος, νὰ μεταβάλλεται δηλαδὴ εἰς χρυσὸν τὸ κάθε ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ἔπιανεν οὗτος. Ὁ ἀτυχὴς Μίδας κατόπιν τούτου παρ' ὀλίγον νὰ τὰ τινάξῃ ἀπὸ τὴν πεῖναν, διότι καὶ τὰ φαγητά του ἀκόμη ἐγίνοντο χρυσάφι μόλις τὰ ἔθιγεν, ἐὰν δὲ δὲν ἔπεφτεν εἰς τὸν Πακτωλὸν ποταμόν, νὰ ἀφήσῃ εἰς τὰ ρεῖθρα καὶ τὴν κοίτην του τὴν χρυσοφόρον δύναμίν του, ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀπέθνησκεν ἐξ ὑπερβολικῆς εὐτυχίας.

Δὲν ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ὀφείλουν νὰ σταματήσουν αἱ ἐπιστημονικαὶ προσπάθειαι πρὸς αὔξησιν τῆς ποσότητος τοῦ εὐγενοῦς μετάλλου, τὸ ὁποῖον, καλῶς ἢ κακῶς, ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου. Τὸν χρυσὸν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀνθρωπότης νὰ τὸν ἀναζητῇ πάντοτε καὶ παντοῦ, ἀλλ' ὄχι —πρὸς Θεοῦ— καὶ εἰς τὰ τρόφιμά της. Θὰ ἦτο τοῦτο μία διασάλευσις τῶν θεμελίων ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ κόσμος. Ἂς τὸν ἀναζητήσῃ εἰς τὰ ἀγκωνάρια καὶ τὶς πέτρες, ὅπως ὁ Πολωνὸς Ντουνκόφσκι, εἰς τὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν, εἰς τὰ βάθη τῶν ὀρυχείων, εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἐρωτευμένων, ὅπου ἐκείνη εἶνε «χρυσῆ ἀγάπη», θὰ ἔλεγα ἀκόμη καὶ εἰς τὴν σιγὴν τῶν γυναικῶν, διὰ τὰς ὁποίας αὐτὴ κατὰ τοὺς προγόνους μας ἀπετέλει χρυσόν, ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ καὶ παρόμοιον χρυσωρυχεῖον. Ὄχι ὅμως ποτὲ εἰς τὰς τροφὰς καὶ τὰ φαγητά. Ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς Μπὲργκ εὗρε χρυσὸν εἰς τὰ μυαλὰ τῶν ζώων. Ἀλλ' ἡ ἀνακάλυψίς του δὲν εἶνε κανὲν νέον πρᾶγμα. Οἱ Ἕλληνες πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐγνώριζον τὴν ὕπαρξιν τούτου, δι' αὐτὸ ἄλλως τε καὶ ἐσυνήθιζαν νὰ λέγουν τὴν φράσιν «τὰ μυαλά σου καὶ μιὰ λίρα» ὑπονοοῦντες ὅτι εὑρίσκεται χρυσάφι ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου. Δὲν ἀπεπειράθησαν ὅμως ποτὲ νὰ κάμουν ἐξαγωγὴν χρυσοῦ ἀπὸ τὰ κεφάλια, ἔχοντες τὴν γνώμην ὅτι ἐκεῖνο ποὺ λείπει περισσότερον ἀπὸ τὸν κόσμον δὲν εἶνε ὁ χρυσός, ἀλλὰ τὸ μυαλό, ἰδίως τὸ ἀνθρώπινον.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν πυροβόλων

Ὁ πόλεμος εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν

Ἡ ἱστορία τῶν γεγονότων

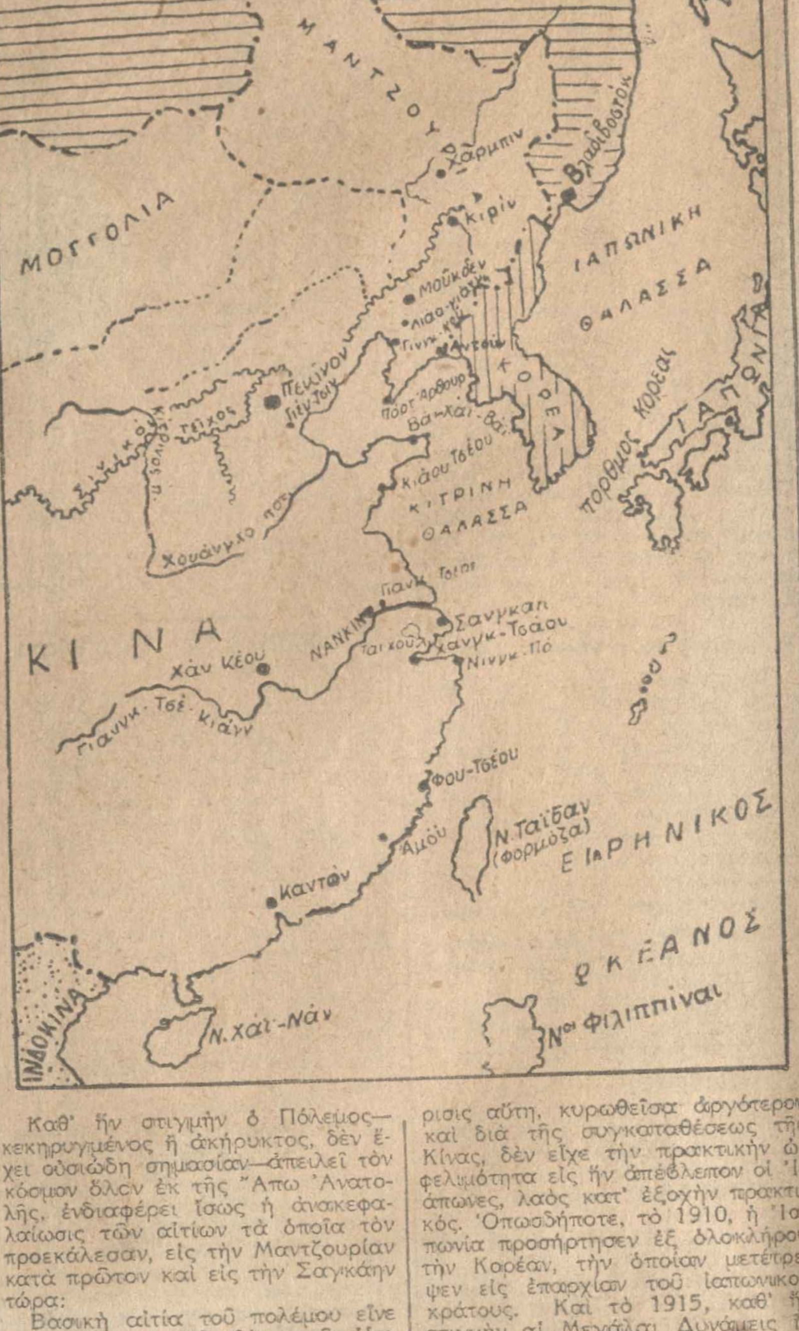

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Πόλεμος— κεκηρυγμένος ἢ ἀκήρυκτος, δὲν ἔχει οὐσιώδη σημασίαν—ἀπειλεῖ τὸν κόσμον ὅλον ἐκ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ἐνδιαφέρει ἴσως ἡ ἀνακεφαλαίωσις τῶν αἰτίων τὰ ὁποῖα τὸν προεκάλεσαν, εἰς τὴν Μαντζουρίαν κατὰ πρῶτον καὶ εἰς τὴν Σαγκάην τώρα:

Βασικὴ αἰτία τοῦ πολέμου εἶνε αἱ κατακτητικαὶ διαθέσεις τῆς Ἰαπωνίας. Οἱ Ἰάπωνες, λαὸς ὑπερπληθυνθεὶς κατὰ τὴν τελευταίαν ἡ[illegible] πεντηκονταετίαν —ὁ συντελεστὴς γεννήσεων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἔρχεται πρῶτος ἐξ ὅλου τοῦ κόσμου—εὗρηκαν κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν ὅπως καταλάβουν τὴν Μαντζουρίαν, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ μὲν Κίνα (τῆς ὁποίας αὐτὴ ἀπετέλει τὴν βορειοτέραν ἐπαρχίαν) ἐσπαράσσετο ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναρχίας, αἱ δὲ Μεγάλαι Δυνάμεις εἶχαν ν' ἀντιπαλαίσουν πρὸς τὴν παγκόσμιον κρίσιν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀνακύπτοντα δι' ἑκάστην χώραν ἐσωτερικὰ προβλήματα.

Πράγματι, τὴν 17 παρελθόντος Σεπτεμβρίου τὰ ἰαπωνικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὸ Μοῦκδεν καὶ ἤρχισαν νὰ προελαύνουν πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ὡς πρόσχημα προεβλήθη τὸ γεγονὸς ὅτι ἄνδρες τῆς κινεζικῆς φρουρᾶς τοῦ Μοῦκδεν ἀνετίναξαν εἰς ἕνα σημεῖον τὴν γραμμήν, ἡ ἐξασφάλισις τῆς ὁποίας ἐνδιέφερε ζωτικῶς τὴν Ἰαπωνίαν, ἔχουσαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐποπτείας αὐτῆς δυνάμει συνθήκης. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ πρόσχημα ἦτο ἐντελῶς περιττόν, διότι οἱ Ἰάπωνες οὐδέποτε ἀπέκρυψαν τὰς κατακτητικάς των βλέψεις ἐπὶ τῆς Μαντζουρίας. Ἀφότου, τὸ 1905, ἡ Ἰαπωνία νικήσασα τὴν Ρωσσίαν ἔθεσε σταθερὸν πλέον πόδα εἰς τὴν Ἀσίαν,— ὁ κατὰ τῆς Κίνας πόλεμος τοῦ 1894—1895 ἀπέβη ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως ἄκαρπος, πλὴν τοῦ κέρδους τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως ἐκ 200 ἑκατ. τάελς—διεκήρυξεν ἀρκετὰ σαφῶς ὅτι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἀπεράντων μαντζουριανῶν ἐδαφῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπελόγιζε νὰ ἐκχύσῃ τὸ πλεόνασμα τοῦ πληθυσμοῦ της καὶ ἐκ τῶν ὁποίων νὰ προσπορισθῇ τὰς πρώτας ὕλας, ἀνθρακα καὶ σίδηρον κυρίως. Ἡ συνθήκη τοῦ Πόρτσμουθ (τοῦ Σεπτεμβρίου 1905), ἡ ὁποία ἔκλεισε τὸν ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον, δὲν ἱκανοποίησεν ἐπαρκῶς τὰς ἰαπωνικὰς βλέψεις. Ἡ Ρωσσία ἀνεγνώρισε μὲν τὰ εἰδικὰ συμφέροντα τῆς Ἰαπωνίας εἰς τὴν Κορέαν καὶ τὰ δικαιώματά της ὡς πρὸς τὸν ἔλεγχον τοῦ νοτιομαντζουριανοῦ σιδηροδρόμου, ἀλλ' ἡ ἀναγνώρισις αὐτή, κυρωθεῖσα ἀργότερον καὶ διὰ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Κίνας, δὲν εἶχε τὴν πρακτικὴν ὠφελιμότητα εἰς ἣν ἀπέβλεπον οἱ Ἰάπωνες, λαὸς κατ' ἐξοχὴν πρακτικός. Ὁπωσδήποτε, τὸ 1910, ἡ Ἰαπωνία προσηρτησεν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν Κορέαν, τὴν ὁποίαν μετέτρεψεν εἰς ἐπαρχίαν τοῦ ἰαπωνικοῦ κράτους. Καὶ τὸ 1915, καθ' ἣν στιγμὴν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἦσαν ἀπησχολημέναι εἰς τὸν μέγαν πόλεμον, ὥστε νὰ μὴ εὐκαιροῦν οὐδὲ καὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦν, [illegible]νισεν ἀπροκαλύπτως τὰς ἀξιώσεις της: Ἐπέδωσεν εἰς τὴν Κίναν τοὺς περιφήμους 21 ὅρους, διὰ τῶν ὁποίων, ἂν ἐφηρμόζοντο ἐξ ὁλοκλήρου, ἡ ἀπέραντος κινεζικὴ ἐπικράτεια θὰ μετεβάλλετο κατ' οὐσίαν εἰς ἰαπωνικὸν προτεκτοράτον. Ὡρισμένοι ἐκ τῶν ὅρων τούτων δὲν ἔγιναν δεκτοί. Ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὑπεχρεώθη νὰ δεχθῇ ἡ τότε κινεζικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς λεγομένης συνθήκης τοῦ Πεκίνου, ἡ ὁποία παρ' ὅλας τὰς ἀμφισβητήσεις τῆς δημοκρατικῆς Κίνας ἀπετέλεσεν εἰς χεῖρας τῆς Ἰαπωνίας ἕνα ἰσχυρότατον διπλωματικὸν «ἀτοῦ». Οἱ κυριώτεροι ἐκ τῶν 21 ὅρων ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκχώρησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ τῆς ἐποπτείας τοῦ νοτιομαντζουριανοῦ σιδηροδρόμου, ὡς καὶ εἰς τὴν «ἐνοικίασιν», οὕτως εἰπεῖν, τῆς χερσονήσου τοῦ Λιάο-Τοὺγκ πρὸς τοὺς Ἰάπωνας. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς δημοκρατίας, τὸ 1912, οἱ Κινέζοι ὑπνώττοντες ἕως τότε διεῖδον τέλος τὸν κίνδυνον ἐκ τῆς κατακτητικῆς ταύτης πολιτικῆς τῆς Ἰαπωνίας εἰς τὴν Μαντζουρίαν καὶ ἤρχισαν ἔκτοτε ν' ἀντιδροῦν συστηματικῶς κατὰ τῆς ἰαπωνικῆς διεισδύσεως. Ἡ πολιτειακὴ μεταβολὴ συνετέλεσε καὶ εἰς ἀφύπνισιν τοῦ ἐθνικιστικοῦ φρονήματος τῶν Κινέζων, δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι, ἂν ἔλειπαν οἱ ἐσωτερικοὶ σπαραγμοὶ καὶ τὸ ἀλληλοφάγωμα τῶν διαφόρων στρατηγῶν της, ἡ Κίνα θὰ εἶχεν ἀνακόψει ἐμπραγμάτως τὰς κατακτητικὰς ὀρέξεις τῶν τέκνων τῆς χώρας τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν της. Ἀτυχῶς δι' αὐτὴν καὶ εὐτυχῶς διὰ τοὺς Ἰάπωνας, αὐτὰ τὰ πράγματα ἔδωσαν εἰς τοὺς τελευταίους τούτους τὴν καλυτέραν λαβὴν διὰ τὴν ἐν Μαντζουρίᾳ ἐνέργειάν των.

Ἐφ' ὅσον οἱ Κινέζοι ἀλληλεξοντώνοντο, οἱ Ἰάπωνες ἡδραίωνον τὴν διείσδυσίν των εἰς τὴν Μαντζουρίαν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς προστασίας τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων των, λόγῳ τῆς διαμάχης τῶν διαφόρων Κινέζων στρατηγῶν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ἀγγλικὰ παράξενα

Νόμοι προαιώνιοι καὶ γελοῖα προνόμια

Πῶς ἀπαγχονίζονται οἱ Λόρδοι

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰανουάριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Δυνατὸν νὰ μετεβλήθη κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις τοῦ νησιωτικοῦ βασιλείου· ἄλλως τε πολλοί, οἱ ὁποῖοι ἔτυχε νὰ φύγουν ἐξ Ἀγγλίας πρὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐπιστρέφουν τώρα πίσω, εὑρίσκονται πρὸ ἐκπλήξεων, διότι ἡ ὄψις τῶν πόλεων ἔχει ἀλλάξει καταπληκτικά, καὶ δὲν εἶνε πλέον ὅπως τὴν ἐγνώριζον. Ἐν τούτοις, ἡ ζωὴ τῶν Ἄγγλων, τὸ σύνταγμά των, οἱ νόμοι των πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου, τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμά των ἀριθμοῦν συνήθως βίον πολλῶν αἰώνων καὶ ἔχουν τὴν ρίζαν των εἰς ἐποχάς, αἱ ὁποῖαι οὔτε νὰ φαντασθοῦν ἠδύναντο τὰς προόδους τῶν νεωτέρων χρόνων. Ὁ Τζὼν Μπούλλ εἶνε συντηρητικὸς καὶ ἀναμένει νὰ ἴδῃ ποῖα εἶνε τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νέου τρόπου ζωῆς, πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ νὰ τὰ υἱοθετήσῃ. Τὰ πάντα ἐδῶ προχωροῦν ἀργά, μὲ τὸ πάσσο τους. Πάντα κατορθώνει κανείς, ἂν τρέξῃ πίσω ἀπὸ τὸ ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ποὺ τοῦ ξέφυγε, νὰ φθάσῃ πέντε λεπτὰ ἐνωρίτερα ἀπὸ ἐκεῖνο εἰς τὸ τέρμα, ἤ...εἰς τὸν σταθμὸν τῶν πρώτων βοηθειῶν. Αἱ δικαστικαὶ ὑποθέσεις προχωροῦν χελωνοειδῶς, παρέρχονται δὲ συχνὰ δεκάδες ἐτῶν πρὶν ἢ ἀνανεώσῃ ἓν ἐργοστάσιον τὰ μηχανήματά του, ἐνῷ, ἐν τῷ μεταξύ, ἔχουν περάσει ἤδη εἰς τὴν πρωτοπορείαν τὰ ἄλλα ἔθνη.

Συχνὰ οἱ ἐνάρετοι Ἄγγλοι δικασταὶ τίλλουν ἀπηλπισμένοι τὰς τρίχας τῆς...λευκῆς περρούκας των, ὅταν εὑρίσκωνται αἰφνιδίως ἐνώπιον περιπτώσεων, αἵτινες δύνανται νὰ διευθετηθοῦν μόνον ἐπὶ τῇ βάσει νόμου ἐκδοθέντος τῷ...1783· καὶ πάλιν καλά· διότι συνήθως ἐπιλύουν τὰς διαφορὰς τῶν ἀντιδίκων ἐπὶ τῇ βάσει διαταγμάτων τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐλισάβετ. Οἱ ἐπιστήμονες, οἵτινες ἔχουν ἀφιερωθῆ εἰς τὴν μελέτην τῶν μυστηρίων τῶν ἀποκρύφων ἐπιστημῶν, κινδυνεύουν ἀδιακόπως νὰ ἔλθουν εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὸν νόμον, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ περιέχῃ παράγραφον χρονολογουμένην ἀπὸ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ 17ου αἰῶνος, δυνάμει τῆς ὁποίας τιμωροῦνται αὐστηρότατα ὅλοι οἱ εὑρισκόμενοι εἰς σχέσεις μὲ ἀγνώστους δυνάμεις. Οἱ πνευματισταί, καὶ ἰδίως τὰ «μέντια», κινδυνεύουν ἐπίσης νὰ δικασθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ μάγων καὶ μαγεί[illegible]ερ» τῆς κακῆς ὥρας νὰ τοὺς εἰσαγάγῃ εἰς δίκην. Ὁ περὶ μάγων ἀγγλικὸς νόμος συνετάχθη ἐν μέσῳ πελάγει: κάποτε τὰ πνεύματα τῶν ἀνέμων καὶ τῆς θαλάσσης κατώρθωσαν νὰ πάρουν φόρον ὑπερβολικὸν ἀπὸ τὸν βασιλικὸν στόμαχον ταξειδεύοντος Ἄνακτος, καὶ αὐτός, φαντασθεὶς, ἐν τῇ ναυτίᾳ του, ὅτι ἔχει ὁλόγυρά του ἀξιωματικοὺς παλαβωμένους ἀπὸ τὴν ἐπήρειαν κακῶν πνευμάτων, ὑπηγόρευσε νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου κατεδίκαζεν εἰς θάνατον ἢ ἰσόβια δεσμὰ πάντα ὑπήκοόν του προικισμένον μὲ «δευτέραν ὅρασιν». Ἡ Λαίδη Κόνναν Ντόϋλ καὶ ὁ σὲρ Ὄλιβερ Λότζ, καθὼς καὶ διάφοροι ἄλλοι διάσημοι πνευματισταὶ τῆς Ἀγγλίας, κινδυνεύουν λοιπὸν νὰ πέσουν, ἀργὰ ἢ γρήγορα, εἰς τὴν ἁρπάγην τοῦ ἐν λόγῳ νόμου, ὅστις ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύῃ πάντοτε.

Ἐπίσης δὲν ἔχουν οὐδόλως μεταβληθῆ τὰ προνόμια τῶν Ἄγγλων ἀριστοκρατῶν. Μερικὰ μάλιστα ἐξ αὐτῶν, χρῆσιν τῶν ὁποίων δικαιοῦνται νὰ κάμνουν πάντοτε, εἶνε ἀστειότατα. Ὅλοι, ἐπὶ παραδείγματι, οἱ Λόρδοι ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ...ἀπαγχονίζωνται μὲ μεταξωτὸ σχοινὶ— ἂν συμβῇ νὰ καταδικασθοῦν εἰς θάνατον—καὶ ὄχι μὲ σχοινὶ καννάβενιο, ὅπως οἱ μὴ εὐγενεῖς ἐγκληματίαι. Οἱ δοῦκες τοῦ Ἄθολ καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των δύνανται μάλιστα νὰ ἀπαγχονίζωνται εἰς ἀγχόνας ὕψους τριάκοντα ποδῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἀναγκασθοῦν νὰ κάμουν χρῆσιν τοῦ ἀριστοκρατικοῦ αὐτοῦ προνομίου των. Ἐπίσης οἱ δοῦκες τοῦ Ἄθολ ἔχουν καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἡγοῦνται ἰδίας στρατιᾶς ἐκ χιλίων ἀνδρῶν μετὰ πυροβολικοῦ. Ὁ δοὺξ τοῦ Νόρφοκ δικαιοῦται ἐπίσης νὰ ἀπαιτῇ, εἰς πᾶσαν ἐπίσημον περίστασιν, συνοδείαν ἐξ ἑνὸς συντάγματος ἱππικοῦ.

Κατὰ τὴν στέψιν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, ὁ δοὺξ τοῦ Νιουκάσλ ἔχει τὸ προνόμιον νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς βασιλεῖς τὰ χειρόκτιά των, τοὺς πολυτίμους λίθους ὅμως τοῦ στέμματος μεταφέρει ὁ ἑκάστοτε φύλαξ τοῦ θησαυροφυλακίου τοῦ Τάουερ. Ὁ δοὺξ τοῦ Μπωφὸρ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σταματᾷ κάθε ταχεῖαν ἁμαξοστοιχίαν, ἡ ὁποία [illegible] γαιῶ[illegible] τήν. [illegible] προν[illegible] 12ον [illegible]

Σὲρ Φρέδερικ Πόνσονμπυ

Ἡ Ζωὴ μιᾶς Αὐτοκρατείρας

Τὸ νέον ἱστορικὸν ἀνάγνωσμα τῆς «Πρωΐας»

Ἡ «Πρωΐα» ἀρχίζει δημοσιεύουσα ἀπὸ σήμερον τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδου Ζ', συγγραφὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιστολῶν τῆς Αὐτοκρατείρας τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν μητέρα της Βασίλισσαν Βικτωρίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ ἄλλα ἐπίσημα πρόσωπα. Ἡ σύζυγος τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου - Γουλιέλμου, ἡ μητέρα τοῦ Κάϊζερ Γουλιέλμου Β' καὶ τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Σοφίας, κατηγορήθη δεινῶς ὑπὸ τοῦ Βίσμαρκ εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του, ὡς ἀσκήσασα ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ συζύγου της. Πληγεῖσα δεινῶς ἐκ τῆς ἀδίκου αὐτῆς κατηγορίας, συνεκέντρωσε τὰς ἐπιστολάς της, ὅπως συντάξῃ ἐξ αὐτῶν τὴν ἄμυνάν της, ἀλλ' ὁ θάνατος τὴν ἠμπόδισε νὰ ἀπολογηθῇ. Τώρα ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἐδουάρδου Ζ', εἰς τὸν ὁποῖον περιῆλθον αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, καθ' ὃν τρόπον ἐξηγεῖ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ του, συνέγραψε μετὰ τριάκοντα ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς Αὐτοκρατείρας τὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς της ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πολυτίμων αὐτῶν ἐγγράφων, διαφωτίσας οὕτω σπουδαῖον κεφάλαιον τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος.

Ἡ Αὐτοκράτειρα Φρειδερίκη

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῆς Αὐτοκρατείρας περιῆλθον εἰς χεῖράς μου ὑπὸ δραματικὰς περιστάσεις.

Μόλις ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος Ζ' (1901), ἔλαβεν ἀνησυχητικὰς εἰδήσεις περὶ τῆς ὑγείας τῆς Αὐτοκρατείρας ἀδελφῆς του, τὴν ὁποίαν ἐντελῶς ἰδιαιτέρως ἠγάπα. [illegible]

[illegible]

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Πρωΐας» ὅτι ἡ ἀπὸ διμήνου συνεχιζομένη διανομὴ τοῦ βιβλίου τῆς «Δίκης τῶν Ἕξ»

λήγει ὁριστικῶς

τὴν 10ην Φεβρουαρίου

Ὅθεν παρακαλοῦνται ὅσοι δὲν ἀπέστειλαν ἀκόμη τὰ δελτία των ν' ἀποστείλουν ταῦτα μέχρι τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας, μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας δὲν θὰ διανεμηθῇ πλέον τὸ βιβλίον.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος, μετὰ διήμερον ἢ τριήμερον νέαν παραμονὴν εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν, θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γενεύην, ἐκεῖ δὲ θὰ λάβῃ εὐκαιρίαν νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ κ. Μουσανώφ. Καὶ μόνον διὰ τὴν εὐκαιρίαν τῆς συναντήσεως ταύτης θὰ ἤξιζε τὸν κόπον νὰ μεταβῇ ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν Γενεύην. Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας παρατείνεται μία ἐκκρεμότης πᾶν ἄλλο ἢ συμφέρουσα οὔτε εἰς τὰς δύο ταύτας χώρας, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν Βαλκανικὴν ἐν συνόλῳ. Ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος ταύτης δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀφ' ἧς ὑπεγράφη ἡ πρώτη Ἑλληνοβουλγαρικὴ συμφωνία, πρὸ τινων ἑβδομάδων, ἡ ἀνάγκη τῆς συνεχίσεως τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν μέχρις ὁριστικῆς διευθετήσεως ὅλων τῶν ἐκκρεμοτήτων ἀνεγνωρίσθη ἑκατέρωθεν. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μία συνάντησις τῶν δύο πρωθυπουργῶν εἰς τὴν ἤρεμον τῆς Γενεύης ἀτμόσφαιραν θὰ παρεῖχεν εἰς ἀμφοτέρους μίαν πολὺ καλὴν εὐκαιρίαν νὰ προπαρασκευάσουν τὴν διευθέτησιν αὐτήν.

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπέστρεψε χθὲς ἐκ Λονδίνου εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν, καίτοι δὲ ἐξακολουθεῖ τηρῶν ἀπόλυτον σιγὴν ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν του, οἱ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριταὶ κυβερνητικῶν ἐφημερίδων συνοψίζουν αὐτὰς εἰς τὸ ὅτι θὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ σὲρ Ὄττο Νιμάγιερ, ὁ ὁποῖος, μετὰ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ μελε[illegible]

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ [illegible]

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἐπιφυλλίδες τῆς «Πρωΐας»

Μικροὶ ἱστορικοὶ ἔρανοι

Πομπὴ καὶ γάνα

Τοῦ κ. Γιάννη Βλαχογιάννη

Ἡ διαπόμπευση ὡς ποινὴ καὶ ὡς ἐκτέλεση ποινῆς σὲ δημόσιον τόπο γιὰ σκοπὸ διδακτικό, γιὰ σωφρονισμὸ τοῦ λαοῦ, καὶ μάλιστα γιὰ παραδειγματισμὸ ἐκείνων ποὺ, ἀθώρητοι ἀπὸ τῆς κοινωνίας τὴν ἄγρυπνη ματιά, εἶναι ὑποκείμενοι στὴν ἴδια τιμωρία· αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ λαϊκὴ δικαιοσύνη, ποὺ μιὰ πρᾶξη μοναχὴ βγάνει τὴν ἀπόφαση μαζὶ καὶ τὴν ἐφαρμόζει, εἶναι ἀπὸ τὰ πειὸ παλιὰ φαινόμενα τῶν προϊστορικῶν κοινωνιῶν, ποὺ ἔδωσαν ἀφορμὴ στὸ φῶς [illegible] καὶ βοηθήσανε νὰ [illegible]

[illegible] ζει καὶ τὴν κάθε γνώμη τὴν ἀτομι[illegible] καταδίκη ἐκτελεσμένη. «Καλὰ τοῦ [illegible] φορὰ ποὺ βγαίνουν ἀπὸ ἕνα στόμα [illegible] μιὰν ἀπόφαση ποὺ παμψηφεὶ ἐκδόθ[illegible]

Οἱ πρῶτες διαδικασίες οἱ λαϊκὲ[illegible] τρέξουν. Δίκη, ἀπόφαση κ' ἐκτέλεση [illegible] ρεῖ ὅμως ἡ συνείδηση ἡ λαϊκὴ νὰ [illegible] νόηση, πρὶν ἀρχίσῃ καὶ τελειώσῃ ἡ [illegible] δηλον εἰσηγητή της, ἕναν ἢ πολλοὺ[illegible] ματικὴ ὑποτύπωση τῆς «ἐξουσίας» [illegible] χωριοῦ, μὲ τὴ διαμόρφωση τῆς κοι[illegible] δίκης χωρίστηκε. Οἱ προεστοὶ συζη[illegible] δικάζανε κι' ἀποφασίζανε, μὲ τὴν [illegible] ἐξεταστή, κ' ὕστερα μόνο ἐκτελεσ[illegible] ἀκόμα καὶ σήμερα, ποὺ τὸ χωριὸ δ[illegible] μη, παρὰ μοναχό του προχωρεῖ στὴ[illegible] λη φορὰ πάλι, κρυμμένη ἡ γνώμη τ[illegible] μπροστά, στὴν πράξη. Ἔτσι, ἐδῶ [illegible] στὸ Με[illegible] θῆκαν οἱ Μπουρδουμπαῖοι [illegible] καὶ τὸ χωριὸ ἔμεινε ἀτιμώρητο.

* * *

[illegible] γλωσσικός, καὶ σχε[illegible]

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ι ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

ΟΥ κ. Β

ΕΝ ΚΑ

ἀπαραιτήτως …αφας τοῦ …ντοῦ τῆς …ητρίου Ν. …χειριστοῦ … Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ἐφημερίδος.

κλησιαστικῶν ἀπέβη, κατόπιν τούτου, Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων συνεπῶς δὲν δύναται νὰ ἐπεμβαίνῃ ὑπὲρ μιᾶς θρησκείας ἐναντίον ἄλλων, ἀρκούμενον μόνον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἀσκήσεως προπαγάνδας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει στάσιν τῆς Πολιτείας ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὑρίσκομεν καὶ ἡμεῖς ἀσυνεπῆ· ἡ Ἐκκλησία θὰ ἔπρεπε ν' ἀφεθῇ ἄνευ οὐδεμιᾶς κρατικῆς ἐπεμβάσεως νὰ ρυθμίζῃ τὰ καθ' ἑαυτήν, ἐντὸς τοῦ πλαισίου, βέβαια, τῶν Ἑλληνικῶν νόμων. Ἐννοεῖται, ὅτι πρὸς τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ παρέχῃ καὶ ὁ Κλῆρος γενικῶς τὴν πεποίθησιν περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱκανότητος πρὸς πλήρη αὐτοδιοίκησιν.

* * *

ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΤΩΝ «ΜΙΣΣ» Οὔτε ἡ ἐκλεγεῖσα μὶς Ἑλλάς, οὔτε ἡ ἐπιλαχοῦσα μὶςς Θεσσαλονίκη ἀποφασίζουν νὰ μεταβοῦν εἰς τοὺς Παρισίους ἐφέτος διὰ νὰ διεκδικήσουν, ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, τὸ γέρας τῶν πανευρωπαϊκῶν καλλιστείων. Τοιουτοτρόπως θὰ λείψῃ ἡ ἐναγώνιος ἀναμονή, ἐκ μέρους τῶν συγκινουμένων ἀπὸ τὸν θεσμὸν τοῦ κ. ντὲ Βαλέφφ, τῆς ἐκλογῆς τῆς μὶςς Εὐρώπης. Ἡ Βαλκανικὴ ἐφέτος δὲν θ' ἀντιπροσωπευθῇ ἀρτίως εἰς τὴν Πανευρώπην τῆς καλλονῆς. Ἡ Τουρκία δὲν ἐξέλεξε «μὶςς», ἡ δὲ ἐκλεγεῖσα μὶςς Ρουμανία ἔχει μᾶλλον γρυπὴν κατατομήν, αὐστηροῦ ρυθμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ εὕρῃ χάριν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ὑπερωρίμων ἑτεροκλήτων Ἑλλανοδικῶν, τοὺς ὁποίους κινητοποιεῖ κατ' ἔτος ὁ κ. ντὲ Βαλέφφ. Ἐὰν αἱ διαβαλκανικαὶ ἐπιχειρήσεις τοῦ συμπαθοῦς κ. Παπαναστασίου προκόψουν, ἴσως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος σταλῇ εἰς τὰ πανευρωπαϊκὰ καλλιστεῖα καμμία μὶςς Βαλκανική, τύπου μικτοῦ, τῆς ἐκλογῆς τῶν συνέδρων τῶν Βαλκανικῶν Διασκέψεων, ἠμφιεσμένη μὲ τὴν πολυσύνθετον σημαίαν τῆς Ὁμοσπονδίας τοῦ ἡγέτου τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως.

* * *

ΕΝΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ Εἰς τὴν Καβάλλαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἐσημειώθησαν ἐπανειλημμένως σκηναὶ ἐκ μέρους ἀνέργων, ἐπηκολούθησαν δὲ ταύτας πάντοτε σχεδὸν συρράξεις καὶ λιθοβολισμοί, ἰδίως μητροπολιτικῶν κτιρίων. Ἡ μικρὰ αὐτὴ λεπτομέρεια εἶνε, νομίζομεν, ἀρκετή, διὰ νὰ δείξῃ ποίου εἴδους «ἄνεργοι» εἶνε οἱ ὀργανωταὶ τῶν σκηνῶν. Τοῦτο, ὅμως, δὲν δύναται ν' ἀπαλείψῃ τὴν σκέψιν ὅτι, διὰ νὰ εἶνε εἰς θέσιν στοιχεῖα ταραχοποιὰ νὰ κινοῦν ἐργάτας καὶ ἀνέργους, θὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτῶν ἡ πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἀπαιτουμένη δυσφορία. Καὶ παραλλήλως πρὸς τὰ μέτρα, τὰ ἐπιβαλλόμενα διὰ τὴν παγίωσιν τῆς τάξεως, ἐπιβάλλεται ἡ λῆψις σοβαρᾶς μερίμνης τῶν ἀρχῶν πρὸς ἄρσιν τῶν λόγων τῆς δυσφορίας αὐτῆς κατὰ τὸ δυνατόν. Διότι τὸ νὰ δύνανται διάφοροι ταραξίαι νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὰς τάξεις τῶν ἐργατῶν τόσον συχνὰ καὶ τόσον συστηματικῶς δὲν εἶνε πρὸς τιμὴν τῶν ἐπιτοπίως καὶ γενικώτερον διοικούντων.

* * *

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΣΤΟΛΗ Κατὰ τὴν χθεσινὴν δεξίωσιν τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, προσαγορεύοντος τοῦ κ. Παύλου Νιρβάνα, παρετηρήθη καὶ πάλιν μία ἔλλειψις τοῦ Σώματος—ἀσφαλῶς ἡ μοναδική: λείπει μία ἀκαδημαϊκὴ στολὴ μετὰ τοῦ συμβολικοῦ πνευματικοῦ ξίφους. Οἱ Ἀθηναῖοι Ἀκαδημαϊκοὶ εἶνε, ἄλλως τε, οἱ μόνοι ποὺ μένουν ἄνευ ἐπισήμου στολῆς. Δὲν εἶνε, βέβαια, ἀνάγκη νὰ μιμηθῇ κανεὶς δουλικῶς εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὅ,τι γίνεται ἀλλοῦ—τὸ πράσινον φράκο μὲ τὰ κεντήματα τῶν Γάλλων ἀθανάτων, ἐπὶ παραδείγματι. Οὔτε πάλιν, θὰ εἶχε κανεὶς τὴν ἀξίωσιν νὰ ἴδῃ τὸν συμπαθῆ κ. Νιρβάναν, ἢ τὸν κ. Ξενόπουλον μὲ ἀργυροκέντητον φουστανέλλαν καὶ μακρὰν πάλαν, ἐκ πνεύματος ἀτόπου σωβινισμοῦ. Μία τήβεννος, ὅμως, μὲ ἀξιοπρεπῆ τινὰ περικεφαλαίαν, ἴσως...

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Ὁ διάσημος καλλιτέχνης τοῦ πιάνου
WILHELM BACKHAUS
Αὔριον Δευτέραν, ὥραν 6.30΄ μ. μ.
ΣΤ΄. Συναυλία Συνδρομητῶν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.
Διευθυντὴς ὀρχήστρας:
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Σήμερον, ὥραν 11 π.μ.
ἡ Γενικὴ Δοκιμὴ
Τὴν Πέμπτην 4 Φεβρουαρίου, ὥραν 6.30΄ μ.μ.
ΕΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΡΕΣΙΤΑΛ
Εἰς τὸ πρόγραμμα: Bach: Prélude et Fugue en do dièse maj. Haydn: Variations en fa min., Fantaisie en do maj. Beethoven: Sonate appassionata καὶ πλεῖσται ἄλλαι συνθέσεις Mendelssohn, Chopin, Pick-Mangiagalli, Liszt.
Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ
ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ
Ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ
ἡ θεραπευτικὴ γυμναστικὴ καὶ τὸ ἀθλητικὸν μασάζ
παρὰ τῆς Mlle CHAMKOUL
Διπλωματούχου καθηγητρίας ἄρτι ἀφιχθείσης καὶ εἰδικῶς ἐκπαιδευθείσης ἐν ΕΛΒΕΤΙΑ
Μαθήματα—πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 6—7 μ. μ., ἰσόγειος αἴθουσα Ἀκροπὸλ Παλὰς

…ΜΕΝ
τίποτε ἄλλο
ΖΑΝ ΑΝΤΖΕΛΟ

ΑΛΙΣ ΚΟΣΕΑ
ΜΑΡΣΕΛ ΛΕΒΕΣΚ
Εἰς τὴν ἀσύγκριτον δημιουργίαν τοῦ
HENRY ROUSSEL
ΕΙΣΑΙ ΔΙΚΗ ΜΟΥ
A TOUT COEUR
ΜΠΙΖΟΥ
ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟ
Αὔριον στὸ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ἐφ' ὅσον ἄνθρωποι καθήμενοι ἐπὶ δικαστικῶν ἑδωλίων θὰ δικάζουν ἀνθρώπους θὰ διαπράττωνται πάντοτε δικαστικαὶ πλάναι. Ὅταν ὅμως αἱ πλάναι αὐταὶ φθάνουν τὸ ἔγκλημα τότε σείεται ἡ γῆ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ζῶσι. Ἡ δίκη Ντρεϋφοὺς ὑπῆρξεν ἡ μεγαλειτέρα πλάνη τοῦ αἰῶνος μας.
Εἰς τὴν ἀριστουργηματικὴν ταύτην ταινίαν
Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΝΤΡΕΫΦΟΥΣ
L' affaire Dreyfus
Πρωταγωνιστοῦν
ΦΡΙΤΣ ΚΟΡΤΝΕΡ
ΓΚΡΕΤΑ ΜΟΝΟΧΑΪΜ
ΑΪΝΡΙΧ ΓΚΕΟΡΓΚ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΟΠΟΙ
Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Πειραϊκοῦ Κοινοῦ ὅτι ἡ περίφημος ταινία τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ Κύπρου τῆς ἐκδρομῆς τοῦ 1931 θὰ προβληθῇ εἰς τὸ Κινηματοθέατρον ΣΠΛΕΝΤΙΤ (Πασαλιμάνι — Πειραιῶς) σήμερον Κυριακὴν 31 Ἰανουαρίου, ὥραν 10 1)2—12 π. μ.

Ξυρίζεσθε μὲ τὴν ἀπαράμιλλον λάμαν
ΚΡΟΝΙΚ
(CHRONIK SOLINGEN)

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Δυὸ γράμματα

Ἀπάνω στὸ γραφεῖο, μέρες τώρα, δύο γράμματα περιμένουν ἀπάντησι.. Τὸ ἕνα, φιλικό, δὲν ζητεῖ τίποτε, παρὰ μιὰ φιλικὴ φλυαρία, μερικὰ νέα ποὺ ἔχουν γίνει ἤδη παλαιά, κι' ὅμως, ὅταν θ' ἀπαντήσω, ξέρω πῶς θὰ ξανάρθῃ ἕνα ἄλλο, γεμᾶτο παράπονα, γιὰ τὴν τόση παράλειψι... Τὸ ἄλλο, εἶνε ἕνα μικρὸ γράμμα ξένο, γιὰ κάποιο ζήτημα ποὺ πάλιωσε πιά, λησμονημένο μέσα στὴν φούρια τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ γιὰ τὸ γράμμα αὐτό, νοιώθω τύψεις μεγάλες...

Μιὰ μητέρα, μοῦ γράφει γιὰ τὰ δῶρα τῶν δασκάλων τῶν παιδιῶν της, καὶ ἰδίως γιὰ μιὰ κακὴ «δασκάλα» ποὺ πρόσβαλε ἕνα μικρὸ κοριτσάκι, γυρίζοντάς του τὰ γλυκὰ ποὺ τοῦ πῆγε γιὰ δῶρο... Κι' ἡ καλὴ μητέρα, μὲ πέντε μεγάλα παιδάκια κι' ἕνα ὑπὸ παρασκευήν, μοῦ γράφει μὲ δικαία ἀγανάκτησι καὶ μὲ δηκτικὰ λόγια, καὶ μοῦ ζητεῖ νὰ γράψω... Νὰ γράψω τί;... Τὰ ἔχω γράψει τόσες φορές!.. Γιὰ τρία καὶ μόνα πράγματα ἰδίως, πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς κλίσι, «vocation», ποὺ λένε οἱ Γάλλοι. Γιὰ παπᾶς, γιὰ γιατρὸς καὶ γιὰ δάσκαλος... Εἶνε τρεῖς ἀποστολές, καὶ ὄχι τρία ἐπαγγέλματα..

Γίνεται κανεὶς χασάπης, μανάβης, ἔμπορος οἱουδήποτε χρησίμου ἀντικειμένου, καὶ τότε, φυσικά, μπορεῖ, καὶ πρέπει ἴσως, νὰ ζητῇ πλούσια κέρδη ἀπὸ τὸ ἐμπόριό του, νὰ κερδοσκοπῇ, νὰ αἰσχροκερδῇ... Ἀλλὰ τὰ τρία αὐτὰ κακῶς ὀνομαζόμενα ἐπαγγέλματα, τί σχέσιν ἔχουν μὲ τὸ ἐμπόριον; Καὶ πῶς μποροῦν νὰ ἐκμεταλλεύωνται ἕνα θεῖον δῶρον, μίαν εὐγενικὴν ἀποστολήν; Πῶς μπορεῖ ἕνας γιατρὸς ν' ἀρνηθῇ τὴν συνδρομή του, σ' ἕνα φτωχό, ἕνας δάσκαλος μὲ στρεβλὴ ψυχὴ νὰ διαπαιδαγωγήσῃ σωστὰ μιὰν ἄλλη παιδικὴ ψυχή, ἕνας παπᾶς νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν μεσολάβησί του στὸν Ὕψιστο, γιὰ ἕνα φτωχὸ πιστό;...

Κι' ὅμως, πολλὲς φορὲς εἶδα τὸ ἐναντίον... Ἡ καλὴ μητέρα ἀγανακτεῖ... Ἐγὼ ὄχι... Ἁπλῶς σκέπτομαι πῶς θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ γίνουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι λιγότερο εὔπιστοι καὶ περισσότερο κακοί... Ὅταν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γίνουν κακοί, θὰ ὑπάρχουν ἴσως λιγώτεροι ἀδικούμενοι...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ

Ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ πλουτίζων ὁλοὲν τὰς ἐκδόσεις του ἐκυκλοφόρησε κατ' αὐτὰς ὡραῖον ἀναδιπλούμενον εἰς φυλλάδιον ἔγχρωμον τουριστικὸν χάρτην τῶν ἀρχαιολογικῶν Ἀθηνῶν μὲ τὰ περίχωρα, τοὺς διαφόρους συνοικισμούς, νέους δρόμους, ἐξοχάς, νέας γραμμὰς λεωφορείων κλπ. Τὸ φυλλάδιον ἐκτὸς τοῦ χάρτου περιλαμβάνει καὶ ἀρκετὰς σελίδας μὲ χρησιμωτάτας διὰ τοὺς περιηγητὰς πληροφορίας διὰ τὰ ταξειδιωτικὰ πρακτορεῖα Ἀθηνῶν, τὰς κυριωτέρας ἀρχαιότητας, τὰ Μουσεῖα, τὰς ἐξοχάς, τὰ πάρκα, τὰ θέατρα κλπ. Ὁ χάρτης ἐξετυπώθη μὲ λατινικὰ στοιχεῖα ἀποδίδων ὅλας τὰς ὀνομασίας ἀκριβῶς εἰς τὴν ἑλληνικὴν των προφοράν, καὶ τοῦτο πρὸς διευκόλυνσιν τῶν περιηγητῶν.

Ὑπὲρ τῶν συσσιτίων

Δύο ἀνώνυμοι μᾶς ἀπέστειλαν δρχ. 100 ἕκαστος ὑπὲρ τῶν δημοτικῶν συσσιτίων.

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος τῆς 1ης Φεβρουαρίου τῶν «Τεχνικῶν Χρονικῶν» ἐξαιρετικὸν εἰς πλοῦτον ἐμφανίσεως καὶ περιεχομένου.

—Κυκλοφορεῖ σήμερον ὁ 7ος ἀριθμὸς τοῦ περιοδικοῦ «Ἐγερτήριον», μὲ ἐκλεκτὸν περιεχόμενον.

—Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ βιβλίου τοῦ συναδέλφου κ. Ν. Κτενιάδου «Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς» ἐξ 100 σελίδων, εἰς μέγα σχῆμα, μὲ 25 εἰκόνας καὶ ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου καὶ ὅλως ἀνέκδοτον ἐνδιαφέρουσαν ἱστοριοδιφικὴν ἐργασίαν.

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

Εἰς τὴν Πολωνικὴν πρεσβείαν παρετέθη προχθὲς γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰαπωνίας κ. Καβασίμα, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡ κ. Νέικωφ, ὁ σύμβουλος τῆς γερμανικῆς πρεσβείας καὶ ἡ κ. Χεμπερλάϊν, ὁ κ. Β. Μπεράρντι τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μαυρουδῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ρωσέτη, ὁ καθηγητὴς Ἀνδρεάδης. Εἰς τοὺς κεκλημένους τῶν εὐγενῶν οἰκοδεσποτῶν ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ θαυμάσουν τὰς ὡραίας τῶν συλλογὰς καὶ ἰδιαιτέρως ἕνα θαυμάσιον Οὐΐντερχάλτερ πίνακα οἰκογενειακὸν τῆς κ. ντὲ Γιουργίεβιτς.

⁂

Ἀπόψε ἑσπερὶς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ...... Δὲν θὰ ἐφαντάζετο κανεὶς ὅτι ἡ ἁπλῆ αὐτὴ φράσις θὰ ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ αἰσθήματα τρόμου, πανικοῦ, ἀνησυχίας, δυσαρεσκείας καὶ μύρια ὅσα ἄλλα! Ὅλα αὐτὰ θὰ συνέβησαν χθές, ὅταν γνωστοὶ οἰκοδεσπόται, τρίβοντες τοὺς ὀφθαλμούς των, ἀνεγίνωσκον εἰς πρωϊνὴν συνάδελφον ὅτι ἔδιδαν ἑσπερίδα εἰς τὸ σπίτι των! Καὶ ἡ ἀνησυχία των θὰ ὑπῆρξεν εὐνόητος εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἀποκαλουμένων «σαρπραϊζ-πάρτυ». Ἐπρόκειτο ὅμως περὶ αὐτοῦ ἢ περὶ εἰδήσεως μὴ ἐξακριβωμένης, ὅπως...συχνὰ συμβαίνει;

Δὲν ἐγνώσθη τώρα ἂν οἱ ἀτυχεῖς οἰκοδεσπόται σβύσαντες τὰ φῶτα καὶ κλειδώσαντες τὴν θύραν των ἐγκατέλειψαν τὸν οἶκον των καὶ πόσοι ἀπὸ τοὺς φίλους των μὴ κληθέντες εἰς τὴν ὑποθετικὴν αὐτὴν ἑσπερίδα τοὺς ἔκοψαν ἤδη τὸν χαιρετισμόν!

Τί ἀνησυχίας ἠμπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ κάποτε ἡ ἀνώδυνος κοσμικὴ στήλη!

⁂

Μᾶς ἀπασχολοῦν κατ' αὐτὰς καὶ αἱ τέχναι. Αὔριον τὸ ἀπόγευμα οἱ φίλοι τῶν συναυλιῶν θὰ ἀκούσουν τὸν καλλιτέχνην τοῦ πιάνου Μπακχάους καὶ τὴν Τρίτην εἰς τὸ «Ἀτελιὲ» δίδεται ἑσπερὶς μουσικοφιλολογικὴ μὲ τὴν «Ταφὴν τοῦ Ἕκτορος», ραψῳδίαν ὁμηρικὴν ἀπὸ τὴν Ἰλιάδα κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀλεξ. Πάλλη καὶ μουσικὴν τοῦ Μπότο Σίκβαρτ. Ραψῳδὸς θὰ εἶνε ὁ πρωταγωνιστὴς τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν κ. Γ. Μπούρλος, καὶ ἡ μουσικὴ θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ σεξτέτον μὲ ἁρμόνιον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θ. Σπάθη.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ ἀπολαύσεις τοῦ «Ἀτελιὲ» παρουσιάζουν ποικιλίαν!

Ὁ μπλαζέ

Διαλέξεις

Σήμερον, 11ην π.μ., εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς ἡ διάλεξις τοῦ «Συνδέσμου Ἑλλήνων Νέων» μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Ἀναστ. Φράγκον καὶ θέμα: «ἡ ἐν Δωδεκανήσῳ κατάστασις». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Αὔριον, 7 μ.μ., ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν «Φίλων τοῦ Λαοῦ» ἡ συνέχεια τῶν ὁμιλιῶν τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημ. Ἀσλάνη «περὶ τῶν ἑλληνικῶν γεωργικῶν προϊόντων ὡς μέσων διατροφῆς». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Ἐν συνεχείᾳ τῶν διαλέξεων τοῦ μουσικοῦ τμήματος τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων, Ἀκαδημίας καὶ Ἀμερικῆς 20, ἡ Δὶς Στέλλα Πίππα θὰ ὁμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Τετάρτην μὲ θέμα: «Εἰσαγωγὴ διὰ τὴν κατανόησιν τῆς μουσικῆς».

Ἡ Κυπριακὴ χοροεσπερίς

Μεγάλη προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ τοῦ Κυπριακοῦ Ὁμίλου ὅστις δίδεται τὴν 2αν Φεβρουαρίου εἰς τὸ «Ντελίς».

Θὰ κληρωθῇ λαχεῖον ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούντων Κυπρίων ἐκ διαφόρων ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα εὐγενῶς προσεφέρθησαν ὑπὸ διαφόρων καταστημάτων. Κύπριαι δεσποινίδες θὰ ἐμφανισθοῦν μὲ κυπριακὰς στολάς. Θὰ χορευθοῦν κυπριακοὶ χοροί. Χαβάγιες. Ἐπίσης ἡ Κα Λυσιμάχη Ἀναστασιάδου εὐγενῶς προσφερθεῖσα θὰ τραγουδήσῃ.

Ἑλληνικὸς στίχος

Ζηνοβία

Κενταύρισσα! ποὺ ἀνάστησες τῶν Ἀμαζόνων δόξες.
Τὸ ἀρρενωπό σου σάλπισμα ἀπόψε ἀμέλησέ το
Κι' ἄσε τὸ ρυθμογέννητο κορμί σου στὴν ὁρμή του
Γιὰ μιὰ φορὰ στοῦ Ὠδέναθου τὰ χέρια νὰ τρεμίσει.

Μὰ ἐσὺ στοῦ στίβου, ἀγέρωχη, τοὺς θειουσναρικισσισμούς σου
Νύφη στὶς χρυσοπόρφυρες ἀνατολὲς τοῦ Αἰγαίου
Τὰ θρυλικὰ μαντέματα τῆς δόξας σου ἀναδεύεις
Κι' ἀγριοθωροῦσα νείρεσαι, τῶν πελταστῶν σου νίκες.

Στῆς Ρώμης τὸ φοβέρισμα μὲ τόλμη γιγαντώσου
Καὶ πέστο γιὰ στερνὴ φορὰ τὸ Ἑλληνικὸ τραγοῦδι
Γύρω στὶς βαθειοθέμελες Παλμυρικὲς ἐπάλξεις.

Κι' ὅταν ἡ μάχη ἀκράτητη στὸ σύνθημά σου ἀνάψει
Γέρνοντας στοῦ ἀνακλίντρου σου τὰ πλούσια μαξιλάρια
Τὴν Κλεοπάτρα καὶ τὸν Ἀντώνιο τότε στοχάσου.

Θ. ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ

Ἡ β΄ ἐμφάνισις τοῦ Τρίο

Τὸ προσεχὲς Σάββατον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς) θὰ δοθῇ μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας Συναυλίας τῆς Μουσικῆς Δωματίου, ὑπὸ τοῦ Τρίο τῶν διακεκριμένων Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν κ.κ. Φαραντάτου πιάνο, Βολωνίνη βιολίον καὶ δίδος Κουρούκλη βιολοντσέλλον. Θὰ ἐκτελέσουν τὸ Τρίο εἰς σὸλ τοῦ Μπετόβεν, τὸ Τρίο εἰς ρὲ τοῦ Τσερέπην καὶ τὸ Τρίο εἰς σὶ ὓφ τοῦ Σοῦμπερτ.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Μεσσηνίων

Τὴν προσεχῆ Τρίτην 2αν Φεβρουαρίου, ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἑορτάζουν εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ καθεδρικὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος δι' ἀρχιερατικῆς λειτουργίας ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐγκατεστημένοι Μεσσήνιοι.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ καὶ ἑσπεριναί)

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Στυλιανοπούλου — Ἀρντάντωφ). «Ἡ Βασιλοποῦλα τῆς Πλάκας».
ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π.μ. Ἡ Γενικὴ Δοκιμὴ τῆς 6ης Συνδρομητῶν μὲ τὸν διάσημον πιανίσταν Μπακχάους.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἐρωτικὴ παρέλασις».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μαμζὲλ Νιτούς».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ κόμησσα Σταβλίν».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἀνάμεσα στ' ἄγρια θηρία».
ΟΥΦΑ ΠΑΛΛΑΣ. «Ρόννυ» μὲ τὸν Βίλλυ Φρίτς.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Μιὰ νύχτα μπάλλου».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας» ὁμιλοῦσα ἑλληνικὴ ταινία.

Συνοικιακοί

ΑΡΗΣ. «Παρτίρ».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τὰ χαλύβδινα στήθη».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Διπλοῦς γάμος».
ΒΥΡΩΝ. «Δικαίωμα ὁ ἔρως».
ΕΤΟΥΑΛ. (Καλλιθέα). «Ποτὲ πειὰ δὲν θ' ἀγαπήσω».
ΕΛΛΑΣ. «Γεννημένος ἀτρόμητος».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ὁ ἴλιγγος τοῦ Δυτικοῦ Μετώπου».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ὁ κεραυνός».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Ὀπερέττα Δράμαλη). 6 μ.μ. «Ἡ Βλάμισσα». 10 μ.μ. «Μπίμπα».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Τὸ ἄρωμα τῆς κυρίας μὲ τὰ μαῦρα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὸ κίτρινο διαβατήριο».
ΧΑΪ—ΛΑΪΦ. «Ὁ Βασιλεὺς τῶν λούστρων».

Αἱ χθεσιναὶ Ἱπποδρομίαι

Αἱ χθεσιναὶ ἱπποδρομίαι ἦσαν ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχεῖς. Τοῦτο ἄλλως τε ὀφείλεται εἰς τὴν καλοκαιρίαν, χάριν τῆς ὁποίας πολὺς κόσμος παρηκολούθησε τὸ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα. Αἱ ἀποδόσεις ἦσαν μέτριαι ἀλλ' ἱκανοποιητικαί. Τὰ σύνθετα ἀπέδωσαν, ὁ μὲν πρῶτος συνδυασμὸς Σαπριστί-Στάνγκα 270 δρχμ. εἰς τὴν ἐξέδραν καὶ 207 εἰς τὴν πλατεῖαν, ὁ δὲ δεύτερος Κάσμα Ντάλια-Βρισηΐς 838 δρχμ. εἰς τὴν ἐξέδραν καὶ 402 εἰς τὴν πλατεῖαν. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1ος Δρόμος. Ἵπποι ἀγγλοαραβικοί. Ἐνίκησεν ὁ Γκρέϋ Κλάουν μὲ τὸν Μπάκλ (28-15), δεύτερος ὁ Ρωμηός (27).

2ος Δρόμος. Ἐνίκησεν ἡ Σαπριστὶ μὲ τὸν Τσίλαγκ (46-17), δευτέρα ἡ Σὲξ Ἀπὶλ (20) καὶ τρίτη ἡ Θύρα (21).

3ος Δρόμος. Ἐνίκησεν ἡ Στάνγκα μὲ τὸν Τσίλλαγκ (15-11), δευτέρα ἡ Νέβερ Στὸπ (11) καὶ τρίτη ἡ Πρενσὲς Μάριο (14).

4ος Δρόμος. Ἐνίκησεν ὁ Ζαζοὺρ μὲ τὸν Ζὼρζ (43-26), δεύτερος ὁ Μπουρχὰν (46) καὶ τρίτος ὁ Διάβολος (41).

5ος Δρόμος. Ἐνίκησεν ἡ Κάσμπα Ντάλια μὲ τὸν Τσίλλαγκ (67-14), δεύτερος ὁ Κιλκὶς (12) καὶ τρίτος ὁ Ἄσπιναλ (31).

6ος Δρόμος. Ἐνίκησεν ἡ Βρισηΐς (39-12), δευτέρα ἡ Μποχάρα (12).

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν εἶνε ἐπίσης ἐνδιαφέρον.

Ἡ σημερινὴ τῆς Ὀρχήστρας

Σήμερον εἰς τὰς 11 π. μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια» εἰς τὴν γενικὴν δοκιμὴν τῆς 6ης Συνδρομητῶν Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ἡ Συμφωνικὴ αὔριον τὸ ἀπόγευμα) ὡς σολὶστ θὰ λάβῃ μέρος ὁ διάσημος βιρτουόζος τοῦ πιάνου Βίλχελμ Μπακχάους μὲ τὸ περίφημον 4ον Κοντσέρτο τοῦ Μπετόβεν. Ἡ ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου θὰ ἐκτελέσῃ μίαν εἰσαγωγὴν τοῦ Μέντελσον «Νηνεμία καὶ αἴσιος πλοῦς», τὴν Συμφωνίαν εἰς ρὲ ἐλ. τοῦ Σοῦμαν καὶ μίαν σύνθεσιν τοῦ Ραβέλ. Ὁ διάσημος καλλιτέχνης κ. Μπακχάους θὰ ἐμφανισθῇ τὴν προσεχῆ Πέμπτην τὸ ἀπόγευμα εἰς ἓν καὶ μόνον ρεσιτὰλ μὲ ἐξαιρετικὸν πρόγραμμα.

Τὰ ἀνευρεθέντα ἀντικείμενα

Εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας (Σατωβριάνδου 41) φυλάσσονται τὰ κάτωθι ἀντικείμενα εὑρεθέντα εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα: 1) Ἓν ἀδιάβροχον ναυτικὸν μὲ τὸ ἐσωτερικὸν χρώματος χακὶ λησμονηθὲν ὑπ' ἀγνώστου ὁμογενοῦς ἀφιχθέντος ἐξ Ἀργεντινῆς ὀνόματι Βασιλείου καὶ καταγομένου ἐκ Τριπόλεως, 2) Ἓν δακτυλίδιον χρυσοῦν ἀνδρικὸν μὲ τὰ ψηφία Α. Κ. 1930, 3) Μία γοῦνα λαιμοῦ γυναικεία, δέρμα ὁλοκλήρου ζώου ἀνοικτοῦ καφὲ χρώματος, ἐγκαταλειφθεῖσα ἐντὸς ταξί, 4) Ἓν ζεῦγος χειρόκτια ἀνδρικὰ δερμάτινα καφὲ φοδραρισμένα εὑρεθέντα ἐντὸς ταξί, 5) Ἓν ζεῦγος χειρόκτια γυναικεῖα σουὲτ μπὲζ χρώματος εὑρεθέντα εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου, 6) Μία τσάντα δερματίνη ἀνοικτοῦ χρώματος μὲ ἐσωτερικὸν φερμουὰρ περιέχουσα δραχμὰς 830.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου του καὶ τέως γενικοῦ γραμματέως

ΑΙΓΙΑΛ. ΑΙΓΙΑΛΕΙΔΟΥ
Γενικοῦ Ἀρχιάτρου ἐ. ἀ.

ἐψήφισε:

1) Νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ του.
2) Νὰ διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Σωματείου εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
3) Ν' ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἡ σημαία τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὰ γραφεῖα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1932.

ΤΡΙΟ
ΣΠ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΥ, πιάνο
ΦΡ. ΒΟΛΩΝΙΝΗ, βιολίον
Λ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ, βιολοντσέλλον
Τὸ προσεχὲς Σάββατον 6 Φεβρουαρίου ὥραν 6.30 μ. μ.
Β΄ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν
(Ὁδὸς Πειραιῶς, τηλέφ. 54-82)
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ: Beethoven: Trio en sol maj. Tchérepnine: Trio en re maj. Schubert: Trio en si bem. maj.
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ 60 καὶ μαθητικὰ 25 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΚΕΚΡΟΨ»
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Καταργηθέντων τῶν ἐν τῇ ὁδῷ Πολυτεχνείου γραφείων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρείας, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀγοραστὰς οἰκοπέδων, ὡς καὶ πάντα μετ' αὐτῆς συναλλασσόμενον, ὅπως προσέρχωνται εἰς τὰ ἐν Ψυχικῷ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως πρὸς κανονισμὸν ἀπ' εὐθείας μετ' αὐτῆς διὰ πᾶν σχετικὸν ζήτημα.

ΔΩΡΕΑΝ
μαθήματα
ΑΓΓΛΙΚΗΣ, ΓΑΛΛΙΚΗΣ, ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ, ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ
Τμήματα ἡμερήσια καὶ βραδυνὰ
ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
Πετράκη 16, πάροδος Βουλῆς

ΓΕΡΜΑΝΙΣ ζητεῖ θέσιν δι' 1—2 παιδιὰ ἐνταῦθα ἢ εἰς τὸν Πειραιᾶ. Γράψατε: Κον Κάστερ, ὁδὸς Κολοκοτρώνη 42 διὰ Μ. Σ.

Ἡ χθεσινὴ ἑορτὴ τοῦ Πανεπιστημίου

Ἐπὶ τῇ χθεσινῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐτελέσθη τὴν 10ην π.μ. εἰς τὸν ναὸν τῆς Καπνικαρέας, παρουσίᾳ πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου, τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς μνήμην τῶν ἱδρυτῶν, εὐεργετῶν καὶ καθηγητῶν αὐτοῦ.

Μετὰ τὸ μνημόσυνον εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν Τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἔγινε ἡ κατ' ἔτος διοργανουμένη τελετή, καθ' ἣν ὡμίλησεν ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας κ. Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἐπαναστατικῆς περιόδου μέχρι σήμερον.

Ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος ἐτόνισε καταλήγων τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ Ἐκκλησία διὰ νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν πολιτικὴν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους.

Αἱ «Μὶς» δὲν ἀγαποῦν τὴν δόξαν

Ὡς ἐγνώσθη οὔτε ἡ «Μὶς Ἑλλὰς» τοῦ 1932, δ-νὶς Εὐτέρπη Λάμψα δὲν θὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους διὰ νὰ μετάσχῃ τῶν εὐρωπαϊκῶν καλλιστείων, οὔτε, καθ' ὃ εἶχε δικαίωμα, ἡ ἐπιλαχοῦσα «Μὶς Θεσσαλονίκη», προβάλλουσαι ἀμφότεραι οἰκογενειακοὺς λόγους.

Χοροί

Ἀπόψε εἰς τὰς 5—11 μ.μ. εἰς τὸ Φουαγιὲ τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου Πειραιῶς ἡ χοροεσπερὶς τοῦ «Συνδέσμου Ἑλλήνων Νέων» ὑπὲρ ἐνισχύσεως τῶν νυκτερινῶν του σχολῶν. Γενικὴ εἴσοδος δρχ. 30. Εἰσιτήρια εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου.

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον γνωστοποιεῖ ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικήν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, δημοπρασίαν ἡ ἐπισκευὴ τῶν προσόψεων τῆς ἐν Πειραιεῖ ὁδὸς Ἀριστείδου—Ναυαρίνου οἰκίας τῆς Σχολῆς, ἔνθα τὸ ξενοδοχεῖον «ΒΥΡΩΝ». Πληροφορίαι εἰς τὴν Σχολὴν ὁδὸς Κηφισίας 24. Προσφοραὶ ἐνσφράγιστοι δεκταὶ μέχρι τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. συμπεριλαμβανομένης.

Ἀθῆναι τῇ 15 Ἰανουαρίου 1932
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Κ. ΝΑΚΗΣ, ὀδοντίατρος
Μάρνη 29
Πλατεῖα Ἀνεξαρτησίας (Βάθης)
Δέχεται 9—12 π.μ., 4—7 μ.μ.
καὶ ἐπὶ συνεντεύξει

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Ἀνδρέας Σ. Ρ… ἡ Δεσποινὶς Τζέλλα Μ. Κ… δωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν…
—Σπῦρος Δακόπουλος — … Ἀρχ. Ματαράγκα ἠρραβωνίσθ…

Γάμοι

Στάθης Π. Παρασχόπουλος, … γητὴς Μαθηματικῶν—Κούλα Κ. … τσαρίδου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους… Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου…

Ἀναχωρήσεις

—Ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους … λα κέντρα τῆς Εὐρώπης ὁ κ. Ε… κης Γ. Εὐσταθιάδης διὰ … ἐμπορευμάτων τῆς θερινῆς … καὶ διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 31 Κατάστημα εἰδῶν γυναικείων … λων Ἀδελφῶν Κ. Εὐσταθιάδη.
—Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ι. Ε… θιάδης, Εὐαγγελιστρίας 21, ἀνεχώ… σε διὰ Παρισίους.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, … φὸν καὶ θεῖον
ΓΕΩΡΓ. Κ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛ…
Ἀνώτερον Γενικὸν ἀρχίατρον … θανόντα χθές, κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 3 ½ μ.μ. ἐκ … ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου…
Ἡ σύζυγος Μαρία Γ. Ἀθανασοπού…λου. Οἱ ἀδελφοὶ Ἀγγελική … Γαρδίκη, Κατίνα Ἠλιοπούλου, Φώτης Ἠλιόπουλος, Ἠλίας Γ… ναρης, Ἑλένη Γούναρη. Οἱ ἀνε… ψιοί.

ΠΕΝΘΗ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, … ρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον
ΑΙΓΙΑΛΕΑ Γ. ΑΙΓΙΑΛΕΙΔ…
Γενικὸν Ἀρχίατρον
θανόντα, ἐκηδεύσαμεν χθές.
Ἡ σύζυγος Ἐλλη. Ἡ θυγ… Μαρία. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἀνεψ…

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ἐτελέσαμεν χθὲς ἐτήσιον μνημ… νον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς … ἀειμνήστου καὶ προσφιλοῦς ἡμῶν … ζύγου, πατρὸς καὶ πάππου
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Ἡ σύζυγος Ἀθηνᾶ Ν. Ἀθανα… Τὰ τέκνα Ἀθανάσιος, Καίτη, … ἐγγονή.

Ἐτελέσαμεν χθὲς τεσσαρακονθήμε… ρον μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ … φιλοῦς ἡμῶν
ΙΩΑΝΝΟΥ
Ἡ οἰκογένεια Ἰωάννου Ν. Ἀρ… βίτου.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
ΑΥΡΙΟΝ

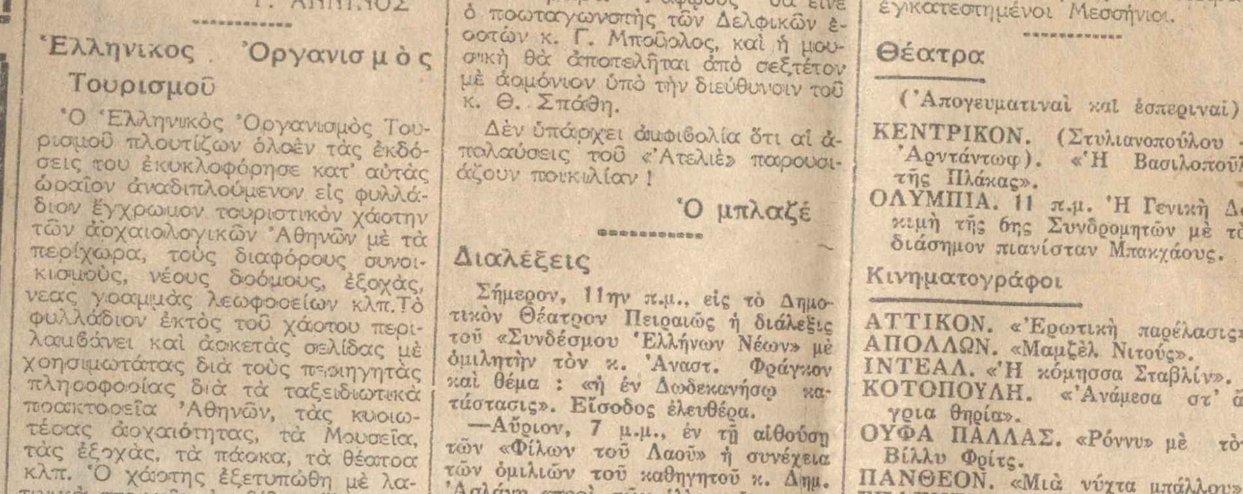

Ριχ. Τάουμπερ Μαρία Σόλβεγκ Βαγν. Φύτερερ
ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΡΑΜΑ
ΠΟΤΕ ΜΗ ΠΙΣΤΕΨΗΣ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΜΕ ΤΟΥΣ
ΡΙΧ. ΤΑΟΥΜΠΕΡ ὁ μεγαλύτερος τενόρος τῆς Εὐρώπης
ΜΑΡΙΑ ΣΟΛΒΕΓΚ τοῦ Ἐθνικοῦ Γερμανικοῦ Θεάτρου
ΒΑΓΝ. ΦΥΤΕΡΕΡ ὁ γνωστὸς ἀρτίστας τῆς Οὔφα
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΩΛΗΣ:

rall.
Κάποτε αγνά ήσαν κι αυτά είχαν τιμή κι αθώα καλλή.
τα πλάνεψε ένας στην αρχή ήρθαν κατόπιν κι άλλοι..... άλλοι....

"Ἕνα ἀπὸ τὰ τραγούδια ποὺ τραγουδεῖ ὁ Γερμανὸς ἄσσος τῆς μουσικῆς ΤΑΟΥΜΠΕΡ
ΚΑΙ ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ

Ὁ ΣΕΝ ΓΚΡΑΝΙΕ ὁ συνθέτης τῶν διασήμων τραγουδιῶν ΜΑΡΚΙΤΑ, ΡΑΜΟΝΑ, ὡς καὶ τῆς ἀλησμονήτου ὀπερέττας ΡΟΖ ΜΑΡΙ συνέθεσε καὶ πρωταγωνιστεῖ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ΟΜΙΛΟΥΣΑΝ ΚΑΙ ΑΔΟΥΣΑΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΤΑΙΝΙΑΝ

ΜΟΥ ΑΝΗΚΕΙΣ
(RIEN QUE LA VERITÉ)
καὶ μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν
ΜΕΚ ΛΕΜΟΝΙΕ
τὴν ὡραιοτάτην βεντέτταν τοῦ BOUFFES PARISIENS, γνωστὴν εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Κοινὸν ἀπὸ τὶς ΜΠΟΕΜΙΚΕΣ ΑΓΑΠΕΣ (Rive Gauche). Πρωταγωνιστοῦν ἐπίσης οἱ ἐκλεκτότεροι Γάλλοι ἠθοποιοὶ ΠΙΕΡ ΕΖΕΠΑΡ, ΑΡΜΑΝΔ ΛΟΥΡΒΙΛ. Μουσικὴ καὶ τραγούδια πεταχτά. Ὑπόθεσις γεμάτη πνεῦμα. — Πλουσία σκηνοθεσία.
ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΑΥΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΝΤΕΑΛ

Αἱ τελειότεραι ἐγκαταστάσεις καὶ ἡ πολυετὴς πεῖρα κατέστησαν τὴν Κάλτσαν «ELB O» ἀσυναγώνιστον εἰς ἐμφάνισιν, ἐφαρμογὴν καὶ στερεότητα.

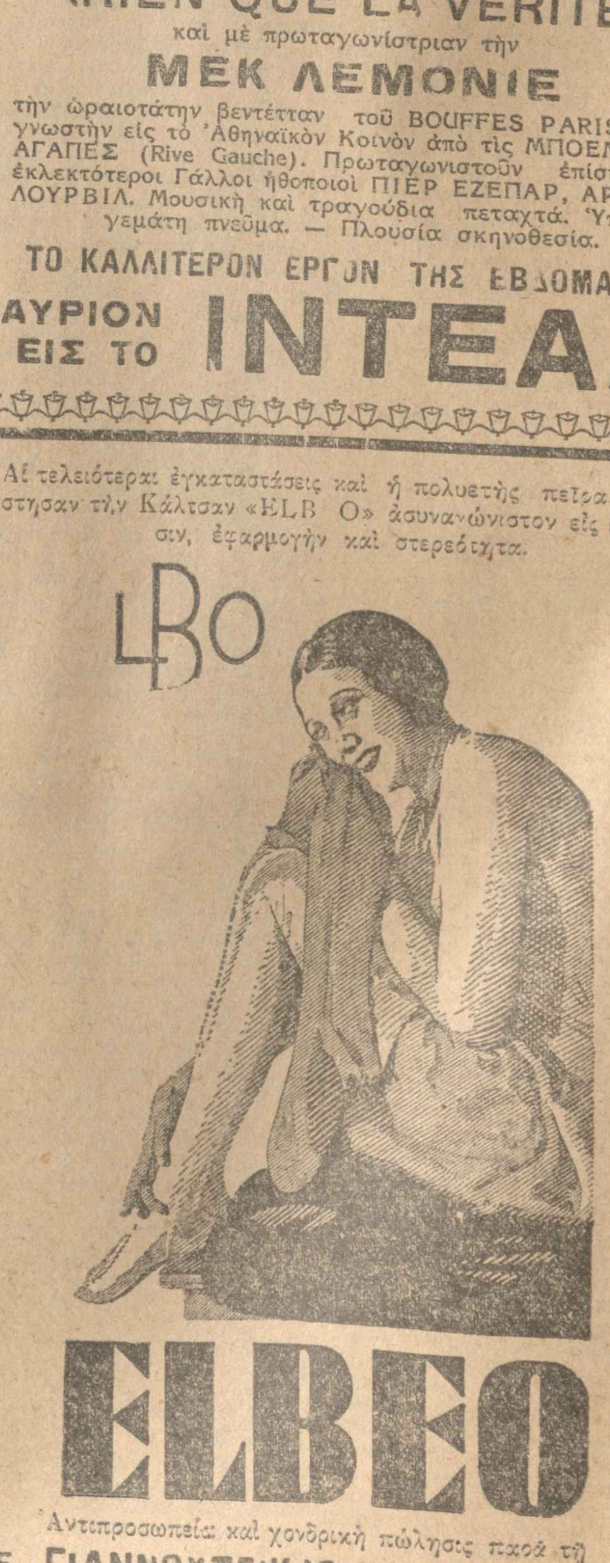

ELBEO
Ἀντιπροσωπεία καὶ χονδρικὴ πώλησις παρὰ τῇ
Α.Ε. ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΕΤΣΙΑΒΑΣ
ΕΡΜΟΥ - ΦΩΚΙΩΝΟΣ 7

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ 380	ΕΤΗΣΙΑ ΔΟΛΛ.	10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝ.	100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Ὁ διάδοχος τῆς Ἀβησσυνίας παρὰ τῷ Πάπᾳ

Ὁ διάδοχος τῆς Ἀβησσυνίας ἐπεσκέφθη μετὰ τῆς ἀδελφῆς του καὶ τῆς ἀκολουθίας του τὸν Πάπαν. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη ἐν τῷ Βατικανῷ. Ὁ πρίγκηψ δεξιᾷ, πλησίον τῆς ἀδελφῆς του

Τὸ μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Τζὰκ ὁ Ἐκδικητὴς

Τοῦ διασήμου Ἄγγλου συγγραφέως Ἔντγκαρ Οὐάλλας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Εἶχε τὴν συνήθεια νὰ προκαταβάλλῃ χρήματα καὶ ἡ σπεῖρα τοῦ ὤφειλε σεβαστὸν ποσόν. Τὸ χρῆμα αὐτὸ εἶχε προκαταβληθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἐπιχειρήσεων. Ἂν ἀπέσυρε τὸ χρῆμα αὐτό, ὁ συνεταιρικὸς λογαριασμὸς θὰ ἠλαττοῦτο κατὰ πολὺ καὶ δὲν μποροῦσε ν' ἀποσύρῃ τόσον ποσὸν τὴν στιγμὴ ποὺ ἦσαν ὅλοι σὲ τέτοιο ἄσχημο ἀδιέξοδον.

Ὄχι μόνον οἱ δυὸ κυριώτεροι ὑποτακτικοί του ἦσαν σὲ τέτοια ψυχικὴ κατάστασι, ὥστε ἀναπηδοῦσαν σὲ κάθε κτύπημα τῆς θύρας, κι' ἔτρεμαν μπροστὰ σὲ κάθε σκιά, ἀλλὰ ἐπὶ πλέον, ἔπαιρνε ὁ συνταγματάρχης ἀπὸ ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς χώρας ἐπείγοντα μηνύματα. Αὐτὸ τὸν ἔκαμε ν' ἀποφασίσῃ κάτι ποὺ εἶχε τρία χρόνια νὰ τὸ κάμῃ.... μίαν συνέλευσιν ὅλων τῶν «μετόχων» τῆς παρανόμου ὀργανώσεώς του.

Τὴν ἴδια νύχτα ἐστάλησαν αἱ προσκλήσεις, προσκαλοῦσαι τοὺς «ἐμπορικούς του συνεταίρους» εἰς μίαν Ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συνδικάτου τῶν Χυτηρίων τῆς Βορείου Εὐρώπης. Ἦτο τὸ ὄνομα μιᾶς τῶν Ἑταιρειῶν, τὰς ὁποίας διηύθυνε ὁ συνταγματάρχης καὶ τῆς ὁποίας ἡ ὕπαρξις ἐδικαιολογεῖτο ἀπὸ ἕνα μικρὸν χυτήριον εἰς τὴν Βόρειον Ἀγγλίαν. Τὸν διεθνῆ χαρακτῆρα της ὤφειλε εἰς τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς ὑποκαταστήματός της εἰς τὴν Σουηδίαν. Ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν της ἦτο περιωρισμένος, ὁ κατάλογος τῶν μετόχων της μετὰ φροντίδος ἐξαιρετικῆς κατηρτισμένος. Μία σύγκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἑταιρείας τῶν Χυτηρίων τῆς Βορείου Ἀγγλίας, ἐσήμαινεν ὅτι αἱ ὑποθέσεις τῆς «παρέας» δὲν ἐπήγαιναν καλὰ καὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο οἱ «μέτοχοι» ὑπήκουσαν εἰς τὴν πρόσκλησιν.

Ἡ συγκέντρωσις ἐγένετο εἰς τὴν αἴθουσαν γευμάτων ἑνὸς ξενοδοχείου τοῦ Οὐέστ-Ἔντ, καὶ οἱ εἴκοσι ἄνθρωποι ποὺ προσῆλθον δὲν διέφεραν διόλου κατ' ὄψιν ἀπὸ εἴκοσι ἄλλους ἐπαρχιώτας ἐπιχειρηματίας ποὺ εἶχαν συνέλθει διὰ νὰ συζητήσουν περὶ τῶν ὑποθέσεων μιᾶς οἱασδήποτε ἄλλης ἑταιρείας.

Ἡ ἄφιξίς των δὲν ἐπροκάλεσε κανὲν σχόλιον καὶ δὲν προσείλκυσε κατ' ἐπίφασιν τὴν προσοχὴν τῆς Σκότλαντ Γιάρδ, ποὺ ἐπαγρυπνοῦσε τόσον. Καὶ ὁ λόγος τοῦ συνταγματάρχου, ἂν ἀκόμη ἐστενογραφεῖτο καὶ ὑπεβάλλετο εἰς τὴν ἀστυνομίαν, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχῃ οὐδεμίαν ἔνδειξιν περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς συνελεύσεως. Ὡμίλησε περὶ τῶν δυσχερειῶν ποὺ συναντᾷ τὸ ἐμπόριον, περὶ τοῦ «ἀνταγωνισμοῦ» τὸν ὁποῖον ἀντιμετωπίζει ἡ Ἑταιρεία, καὶ ἔκαμε ἔκκλησιν εἰς ὅλους τοὺς μετόχους νὰ παράσχουν νομιμοφρόνως τὴν βοήθειάν των εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπήν, εἰς μίαν τόσον κρίσιμον καὶ ἐπίπονον περίοδον. Ἀλλ' ὅσοι τὸν ἤκουαν, ἐγνώριζαν πολὺ καλὰ ὅτι ὁ «ἀνταγωνισμὸς» ἦτο ἐκ μέρους τῆς ἀστυνομίας, καὶ εἶχαν τὴν ἰδίαν των γνώμην περὶ ἐκείνου ποὺ ἀπετέλει τὰς δυσχερεῖς στιγμὰς περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλει ὁ συνταγματάρχης.

Ἐπρόκειτο περὶ συνελεύσεως ἐντελῶς τακτικῆς μιᾶς ἐμπορικῆς ἑταιρείας, ἡ ὁποία ἐτελείωσε διὰ τοῦ τυπικοῦ ἐντελῶς τρόπου τῆς παροχῆς ψήφου ἐμπιστοσύνης εἰς τοὺς διευθυντάς. Μόνον ἅμα ἐγένετο τοῦτο καὶ ἡ συνέλευσις ἐπερατώθη, τὰ μέλη ἤρχισαν νὰ ὁμιλοῦν μεταξύ των καὶ ἤρχισεν ἡ σπουδαία ὑπόθεσις.

Τότε ὁ Σέλμπυ, ὁ κοντὸς χοντρὸς ἀνθρωπάκος ποὺ εἶχεν εἰδικευθῇ στὸ ρόλο τοῦ διαμέσου μεταξὺ τῆς ἑταιρείας καὶ τῶν πιὸ ἐπιλήψιμων ἐπιχειρήσεών της, ἔλαβε διαταγὴν νὰ ἐνεργήσῃ. Ὁ Σέλμπυ ἦτο ὁ παραλήπτης τῶν ἐπιστολῶν. Κάθε λωποδύτης ἢ διαρρήκτης, ποὺ, κατὰ τὴν πορείαν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐγένετο κάτοχος τῶν ἐπιστολῶν, εὕρισκε ἀνοικτὴ πάντοτε ἀγορὰ στὸν Σέλμπυ. Ὀγδόντα τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐπιστολῶν ποὺ ἀπεκτῶντο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἦσαν χωρὶς καμμιὰ ἀξία, ἀλλὰ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔπεφτε ἀπάνω σὲ κανένα εὕρημα, κανένα ἐρωτικὸ γράμμα ποὺ ἐφυλάσσετο σὰν πολύτιμο ἀντικείμενο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠμποροῦσε νὰ βασισθῇ καμμιὰ νέα ἐπιχείρησις. Ἄρχιζε τότε τὸ μαρτύριο καμμιᾶς ἀνθρώπινης ψυχῆς, τὸ ἄνοιγμα νέας πηγῆς ἀπελπισίας.

Ὁ συνταγματάρχης ἀντελήφθη ὅτι ἡ κυριωτέρα ἀνησυχία τῶν «μετόχων» του δὲν ἐνδιέφερε τὸ μέλλον τῆς Ἑταιρείας ἢ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιχειρήσεων. Τοῦ ἔθεταν διαρκῶς μίαν καὶ μόνην ἐρώτησιν, τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς, μὲ τὰ ἴδια σχεδὸν λόγια, καὶ αὐτὸς ἀπαντοῦσε πάλι τὰ ἴδια, ὑψώνοντας τοὺς ὤμους του.

— Γιατί νὰ σκοτιζόσαστε γιὰ τέτοια πράγματα; Ὁ Τζὰκ ὁ Ἐκδικητὴς εἶνε ἕνα παληοτόμαρο!... Ἀκριβῶς!... Ἕνα παληοτόμαρο!.... Δὲν εἶνε ἀπὸ ἐκείνους ποὺ θὰ πᾶν νὰ μᾶς καταγγείλουν στὴν ἀστυνομίαν. Δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ βάλῃ τὴν μύτη του μέσα σ' ἕναν ἀστυνομικὸ σταθμό. Ἀφῆστε τον σὲ μένα, κι' ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ τὸν περιποιηθῶ.

— Μά, παρετήρησε κάποιος μὲ ἀνησυχία. Τί λέτε γι' αὐτὸν τὸν Ραοὺλ ποὺ σκοτώθηκε στὸ Πούτνεϋ;

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ
ΚΑΙ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ
ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
1931 - 1932

Εἰδοποίησις
ἐνδιαφέρουσα τοὺς κ.κ. δικηγόρους, συμβολαιογράφους καὶ δικαστικούς.
Τὸν προσεχῆ Μάϊον κυκλοφορεῖ εἰς μεγάλην πολυτελῆ ἔκδοσιν διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι
Ο ΟΔΗΓΟΣ ΣΑΣ
Ἐγγραφαὶ μέχρις 15ης Μαρτίου δραχ. 200 εἰς δύο δόσεις. Μετὰ τὴν 15ην Μαρτίου αὐξάνεται εἰς δρχ. 250.
Ἐγγραφῆτε ἐγκαίρως παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις μας καὶ παρὰ τοῖς Γραφείοις τῆς ἐκδόσεως
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 48-50
ΑΘΗΝΑΙ

Φυτικὸν βούτυρον
COCOS

Ταξειδιωτικαὶ ἐντυπώσεις

Ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ τραίνου

Ἡ Πόλη, ὁ Ἀράπης καὶ τὸ Πιλάφι. - Ἕνα γοργὸ «φίλμ». - Γευγελῆ, Σκόπια καὶ Βελιγράδι. - Ὁ Χαϊντοῦκος καὶ τὸ δολλάριον

Τοῦ κ. Γ. Ἀννίνου

Ὅταν ξεκινᾷ κανεὶς γιὰ ἕνα γοργὸ ταξεῖδι, ἀποτελούμενον ἀπὸ μιὰ ἀδιάλειπτη ἐναλλαγὴ τραίνων, σταθμῶν, ἐνασχολήσεων, θὰ ἦταν κάπως, ἂν ὄχι πολύ, δύσκολον ν' ἀπαντήσῃ σὲ κάτι ἀνάλογον μὲ τὴν παλαιὰν παιγνιώδη καὶ παροιμιώδη ἐρώτησιν: «Ἐπῆγες στὴν Πόλι; Εἶδες Ἀράπη; Ἔτρωγε πιλάφι;»... Τὸν εὐτυχισμένον ἐκεῖνον παλαιὸν καιρό, στὴν Πόλη, τὸ κέντρον τοῦ κόσμου κάθε Ἀνατολίτη, οἱ Ἀράπηδες, τὸ πιλάφι καὶ ἀκόμη καὶ ἡ γενναιοδωρία τοῦ Ἀράπη, ποὺ ἔδινε πιλάφι καὶ σὲ σένα, ἦταν πράγματα συνηθισμένα, ὥστε δὲν εἶχε κανεὶς καμμιὰ δυσκολία ν' ἀπαντήσῃ καταφατικῶς.... Ἡ ἐρώτησις ὅμως τώρα σ' ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ ἐταξείδεψε δεκατέσσαρες ἡμέρες, διὰ μέσου τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, θὰ ἦτο πρᾶγμα ἐξόχως βασανιστικόν... «Εἶδες τὴν Εὐρώπη; —Μάλιστα!.... —Πῶς ἦταν;.... Μμμμ!...» ...Καὶ ὅμως, κάτι θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ἴδῃ, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ θολωμένα τζάμια τοῦ τραίνου, μέσα ἀπὸ τὴν μέση ταχύτητα τῶν 70 χιλιομέτρων τὴν ὥρα, καὶ στὶς γοργὲς ἀνάπαυλες τῶν σταθμῶν... Καὶ ἡ ἐντυπώσεις αὐτὲς θὰ εἶνε σὰν ἕνα εἶδος κουτσουρεμένου «φίλμ», μιᾶς γνωστῆς ὑποθέσεως, ἀπὸ τὸ ὁποῖον λείπει ἡ συνοχὴ τῶν σκηνῶν, καὶ ὑπάρχουν μόνον μεμονωμένες εἰκόνες.

Τὸ «φίλμ» αὐτό, θὰ εἶνε ἴσως κάπως κουραστικό, ἀλλὰ ὄχι χωρὶς ἐνδιαφέρον... Θ' ἀφήνῃ πάντα κάποιαν ἀνικανοποίητη περιέργεια, μιὰ ἐπιθυμία ἀναπλάσεως τοῦ συνόλου, καὶ ἡ φαντασία τῶν θεατῶν, θὰ συμπληρώνῃ τὰ ἐλλείποντα, ἀνάλογα μὲ τὶς πολλὲς ἢ λίγες γνώσεις των, καὶ ἴσως ἀναλόγως τῶν ἐπιθυμιῶν των... «Ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ τραίνου», εἶνε ἡ ὀνομασία τοῦ ἀτελοῦς αὐτοῦ φίλμ.... Εἶνε ἕνας τίτλος πολὺ εἰλικρινής... Καὶ ἡ εἰλικρίνεια, ἀξίζει πάντα κάποιαν ἐπιείκειαν!...

⁂

Ἀθῆναι, Θῆβαι, Λιανοκλάδι, Λάρισα, Θεσσαλονίκη, δὲν εἶνε παρὰ κομμάτια μουντζουρωμένα τοῦ «φίλμ», ἡ ἀρχὴ τῆς ταινίας ποὺ ἐνῷ ἀκούγεται τὸ «τὶκ-τὶκ-τὶκ» τοῦ ξετυλίγματος, δὲν βλέπει κανεὶς ἐπάνω στὴν ὀθόνη, παρὰ τὸ τρεμουλιαστὸ φῶς τοῦ προβολέως, ποὺ δείχνει ὅτι ἡ ταινία ἔχει ἀρχίσει νὰ γυρίζεται... Τὸ «τὶκ-τὶκ-τὶκ» αὐτὸ τῆς μηχανῆς, μεταφράζεται σιδηροδρομικῶς στὸν βαρὺ γδοῦπο τῶν τροχῶν ἐπάνω στὰ δεκανίκια τῶν τροχιῶν, ἕνα «ντοὺκ-ντούκ» ἐκνευριστικό, ποὺ καταντᾷ στὸ τέλος συνήθεια, καὶ δὲν μᾶς ἀπασχολεῖ ἀκροαστικῶς, ἀλλὰ ταλαιπωρεῖ ὅλο ἕνα καὶ περισσότερο τὸ κορμί. Στὴν Γευγελῆ, εἶνε ἡ πρώτη ἐπιγραφὴ τοῦ «φίλμ», —ΣΥΝΟΡΑ— καὶ ἡ πρώτη εἰκόνα, στὰ μισοκοιμισμένα ἀκόμη μάτια τοῦ ταξειδιώτου. Τελωνοφύλακες, ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ὑπάλληλοι τοῦ «βαγκὸν-λί», Ἕλληνες, Σέρβοι, διαβατήρια, χρήματα, ἀποσκευαί, μιὰ ἐντύπωσις εὐγενοῦς ἐνοχλήσεως νυκτερινῆς, ποὺ συμμερίζονται ὅλοι.... Ὁ ὑπάλληλος τοῦ «βαγκὸν-λί», οἱ τελωνειακοί, οἱ ἀστυνομικοί, ἀκόμη καὶ ὁ ἐνοχλούμενος ταξειδιώτης, ποὺ νοιώθει τὸν ἑαυτόν του ἔνοχον, διότι ταξειδεύοντας ἔβαλε εἰς κίνησι τόσους ἀνθρώπους, μέσα στὴν παγερὴ νύκτα, ἐνῷ αὐτός, ξαπλωμένος μέσα στὴν θερμὴ «κουσέττα» του, ἀρκεῖται νὰ δίδῃ ἐξηγήσεις, ποὺ δέχονται τόσο εὐγενικὰ καὶ τόσο καλόπιστα... Καὶ ἡ ἐντύπωσις αὐτὴ σβύνει, μέσα στὸ γοργὸ ξεκίνημα, τὸν γδοῦπο τῶν τροχῶν ποὺ ξαναρχίζει, τὸ σφύριγμα τῆς ἀτμομηχανῆς, καὶ τὸν ὕπνο τοῦ δικαίου ποὺ βαρύνει πάλι τὰ βλέφαρα, γιὰ νὰ τ' ἀφήσῃ τὸ πρωΐ, σὲ μιὰ ἀσυνήθη παρατεταμένη ἡσυχία.

ΣΚΟΠΕΙΑ!.... Ἀπ' τὰ παράθυρα τοῦ τραίνου, μέσα σ' ἕνα γκρίζο πρωϊνό, ἕνας σταθμός, στὰ ἐρημικὰ «πλατφὸρμ» τοῦ ὁποίου πηγαινοέρχονται διπλωμένοι σὲ παλτὰ ντουμπλαρισμένα μὲ δέρματα προβάτων, μερικοὶ ὑπάλληλοι, μερικὰ μοντέρνα σπίτια, βιεννέζικου ἢ μεσευρωπαϊκοῦ ρυθμοῦ, μὲ ἐπικλινεῖς στέγες καὶ μὲ τρούλους στὶς γωνιές, ποὺ ὑψώνουν κάποιο ἀκόντιο πρὸς τὸν οὐρανό, μιὰ πλατεῖα ποὺ ξεκινοῦν διάφοροι δρόμοι λιθοστρωμένοι.... Δὲν εἶνε ἀκόμη ἡ Εὐρώπη, ἀλλὰ εἶνε μιὰ προσπάθεια μιμήσεώς της.... Μιὰ ἀνατολίτισσα ποὺ προσπαθεῖ νὰ συνδυάσῃ τὸ ἰδιότυπο γοῦστο της, μὲ τὰ εὐρωπαϊκὰ ροῦχα.... Ἕνας βαλκανικὸς χωρικὸς ἐξευρωπαϊσμένος τάχα, ποὺ καβαλλικεύει τὸ βαλκανικώτατον ὑποζύγιον, τὸν Ἀξιόν... Διάφοροι μιναρέδες στὸ βάθος, δείχνουν τὴν μακρυνὴ ἀνάμνησι τῶν μουσουλμάνων ποὺ δὲν ὑπάρχουν πιά, καὶ ἡ ἀνάμνησις αὐτὴ θὰ συνεχισθῇ συνεχῶς μέχρι Βελιγραδίου, καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς κοιλάδος τοῦ Μοράβα, ποὺ θ' ἀκολουθήσῃ μετ' ὀλίγον ἡ γραμμή.

Ἡ βαλκανικὴ αὐτὴ πόλις, δὲν εἶνε μόνον σταθμὸς σιδηροδρομικός, ἀλλὰ καὶ σταθμὸς ἱστορικός... Ἐδῶ ἡ προσπάθεια τῶν Συμμάχων, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1918, κατήγαγε τὴν πρώτη ἀποτελεσματικὴν συντριβὴ τοῦ Μακεδονικοῦ μετώπου, καὶ ἡ ὑπογραφὴ τῆς ἀνακωχῆς μεταξὺ τῆς Βουλγαρίας καὶ αὐτῶν, ἔφερε καὶ τὸ λοιπὸν ποθητὸν τέρμα... Καὶ ὅμως, δεκατρία χρόνια μόλις, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἤρκεσαν νὰ σβύσουν ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν λαῶν τὴν ἀνάμνησιν τῶν βασάνων καὶ τῆς φρίκης τοῦ Μεγάλου Πολέμου!....

Ἡ εὔφορος κοιλὰς τοῦ Μοράβα, φέρει ἀκόμη τὰ ἴχνη τῆς βαρειᾶς χειμωνιᾶς. Μέσα στοὺς ὄχτους, στὶς ἀνήλιαγες πλαγιὲς τῶν χθαμαλῶν λόφων, σώζονται ἀκόμη λίγα χιόνια, σὰν ἄσπρες κηλίδες στὴν παχειὰ μαύρη γῆ, καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, τὰ νερὰ τῶν τάφρων εἶνε παγωμένα.... Τὰ παιδιά, τὰ αἰώνια παιδιὰ ὅλων τῶν τόπων καὶ τῶν χρόνων, γυρίζοντας ἢ πηγαίνοντας στὸ σχολειό, διπλωμένα μέσα σὲ σάλια, χοροπηδοῦν ἐπάνω στὴν παγωμένη ἐπιφάνεια. Τὰ χωριὰ διαδέχονται τὸ ἕνα τὸ ἄλλο, στὰ ὑψώματα, μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ σπίτια των, τοὺς μιναρέδες τῶν τζαμιῶν, τὰ καβάκια, καὶ ὅπως πετοῦν τὰ κοπάδια ἡ κάργες, κατ' ἐξοχὴν βαλκανικὸ πουλί, βάζουν μιὰ σκοῦρα πινελιὰ στὸν γκρίζο οὐρανό... Ἄλλο ἀπομεινάρι τουρκικό, σωροὶ ὀρθῶν λιθαριῶν ἐδῶ κι' ἐκεῖ, φυτεμένων στὸ χῶμα, τὰ τουρκικὰ νεκροταφεῖα... Σ' ἕναν γήλοφο, στὰ ριζὰ κάποιου δασωμένου βουνοῦ ποὺ ἀρχίζει, μιὰ ἀσπροκόκκινη ραβδωτὴ ἐκκλησιὰ μὲ ψηλὸ ἰδιότυπο καμπαναριό, δεσπόζει τῶν ἀγρῶν, τῶν νεκροταφείων, τῶν χωριῶν, σὰν σύμβολο μιᾶς ἀνώτερης ἰδεολογίας καὶ μιᾶς ἀκατάλυτης αἰωνιότητος!....

Καὶ τὸ «φίλμ» ἐξακολουθεῖ..... Ρίστοβατς, Νίς, Λάποβο, Μλαντένοβατς, Βελιγράδι.... Στὸν εὐρύχωρο, μνημειώδη, ὡραῖον σταθμό του, τὸ τραῖνο σταματᾷ σχεδὸν μιὰν ὥρα... Ἀπ' τὸ παράθυρο τοῦ τραίνου, πρὶν φθάσῃ κανείς, γιὰ πολλὴν ὥραν βλέπει τὰ προάστειά του, νοικοκυρεμένα, παστρικά, μὲ τὰ ἠλεκτρικὰ τράμ, νὰ διαδέχωνται τὸ ἕνα τ' ἄλλο, σὰν μιὰ προετοιμασία γιὰ τὴν ὡραία πλατεῖα τοῦ σταθμοῦ, μὲ τὰ μεγάλα της οἰκοδομήματα.... Τὸ «μασσίφ» ἀλλὰ ὡραῖο οἰκοδόμημα τῶν Ταχυδρομείων, δίπλα στὸν Σταθμό, τὰ νέα πολυόροφα καὶ παμμεγέθη μέγαρα τῶν ὑπουργείων, μὲ τὰ πάμφωτα παράθυρα, δίδουν κάποιαν ἀμυδρὰν ἐντύπωσιν Νεοϋορκέζικων οὐρανοξυστῶν, ἐνῷ ἡ κλιμακωτὴ διάταξις τῶν ἄλλων σπιτιῶν στοὺς λόφους τῆς πόλεως, κλείνει τὸν ὁρίζοντα. Ἕνα ἄλλο ἀτελείωτο μέγαρον, ὑψώνει τὸν σκοτεινὸ ἀκόμη ὄγκο του, δίπλα στὰ ἄλλα. Τὸ «Σπίτι τῶν Ἐργατῶν», λέσχη καὶ κατάλυμα καὶ στέγη.

Τὸ Βελιγράδι σὲ λίγο, εἶνε μιὰ πάμφωτη ἀνάμνησις στὴν ἀντίπερα ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, τοῦ Σάβου, ποὺ καθρεπτίζει τὰ φῶτα της... Ὑστάτη ἀνάμνησις τῶν παλαιῶν ληστῶν τῶν Βαλκανίων, τῶν διαβοήτων Χαϊντούκων, μὲ ἄσπρο σμόκιν καὶ παρεφθαρμένα γαλλικὰ ὁ Σέρβος «μαίτρ ντ' ὀτέλ» τοῦ βαγκὸν-ρεστωράν, εἰς πεῖσμα κάθε διατιμήσεως καὶ ἱεραρχίας νομισματικῆς, ἐννοεῖ νὰ ἀλλάξῃ τὴν πίστιν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ δολλαρίου, ἀντὶ ἐλαχίστων δηναρίων... Καὶ ὁ ἁπλοϊκὸς καὶ πεινασμένος στόμαχος ὑποκύπτει!....

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ ΚΑΜΠΑ Α.Ε.
KENT
ΓΚΡΕΚΑ

Διὰ τὰς εὐεργετικὰς ἰδιότητας τῆς
ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗΣ 'ΚΑΜΠΑ'
ἀπεφάνθησαν ἐνθουσιωδῶς οἱ καλλίτεροι ἕλληνες ἐπιστήμονες

Ἀπὸ τὰς ταραχὰς τοῦ Μπιλμπάο

Κομμουνισταὶ πρὸ τῶν φυλακῶν τοῦ Μπιλμπάο. Ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν—ὄρθιος ἐπὶ τῆς κλίμακος—ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς διαδηλωτάς, προσπαθῶν νὰ τοὺς καθησυχάσῃ

Μία πνευματικὴ ἑορτὴ

«Τὸ Ἑλληνικὸν Μυθιστόρημα κατὰ τὰ τελευταῖα ἑκατὸν ἔτη»

Ὁ λόγος τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου κατὰ τὴν χθεσινὴν δεξίωσίν του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας ἐγένετο ἡ δεξίωσις τοῦ πέρυσιν ἐκλεγέντος ἀκαδημαϊκοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν Γραμμάτων κ. Γρ. Ξενοπούλου.

Ἀπὸ ἐνωρὶς πλῆθος ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων, τοῦ θεάτρου ὡς καὶ πολλοὶ ἐπιστήμονες εἶχον καταλάβει θέσεις εἰς τὸ ἀμφιθέατρον. Τὴν 5ην ἤρχισαν προσερχόμενοι οἱ ἀκαδημαϊκοί, ὀλίγον δὲ βραδύτερον ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. Ἀλ. Χ. Βουρνάζος κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως προσεφώνησε πρῶτος κατὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν τάξιν τὸν κ. Ξενόπουλον, ἀκολούθως δὲ ὁ κ. Παῦλος Νιρβάνας ἐκ μέρους τῆς τάξεως δι' ὀλίγων ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιτυχίαν ἐχαρακτήρισεν ὡς νίκην ἀνάλογον πρὸς τὴν νίκην στρατηγοῦ. Διότι ὅπως ὁ στρατηγὸς προσαρτᾷ νέα ἐδάφη εἰς τὴν πατρίδα του, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὁ κ. Ξενόπουλος μὲ πολυετεῖς μόχθους καὶ τὴν δημιουργικήν του ἐργασίαν ἀφήρεσεν ἀπὸ τὸν τομέα τῆς ξένης λογοτεχνίας χιλιάδας Ἕλληνας ἀναγνώστας καὶ τοὺς προσήρτησεν εἰς τὴν λογοτεχνίαν τοῦ τόπου, τοὺς ἔκαμε φανατικοὺς ἀναγνώστας τοῦ ἑλληνικοῦ βιβλίου.

Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Νιρβάνα ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν κ. Γρηγόριον Ξενόπουλον ὁ ὁποῖος ὡμίλησε διὰ τὸ ἑλληνικὸν μυθιστόρημα κατὰ τὰ τελευταῖα ἑκατὸ ἔτη. Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Ξενοπούλου εἶνε ἀναμφισβητήτως μία χαρακτηριστικὴ εἰκὼν τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἑλληνικοῦ πεζοῦ λόγου κατὰ τὰ τελευταῖα ἑκατὸ ἔτη τοῦ ἐλευθέρου μας βίου καὶ δι' αὐτὸ τὴν δημοσιεύομεν ὁλόκληρον εἰς δύο συνεχείας, καθ' ὅσον νομίζομεν ὅτι ἀποτελεῖ ἐργασίαν πολύτιμον διὰ πάντα ἄνθρωπον ἐνδιαφερόμενον διὰ τὰ γράμματα τῆς πατρίδος μας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Εὐχαριστῶ! Τὴν Ἀκαδημίαν πρῶτα, ἡ ὁποία «τύχῃ ἀγαθῇ προσείλετό με τακτικὸν αὐτῆς ἑταῖρον» καὶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, καὶ τὸν κ. πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, εὐαρεστηθέντας νὰ κυρώσουν τὴν ἐκλογήν μου. Καταλαμβάνω σήμερον τὴν ἕδραν μου, καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν βέβαια διὰ τὴν ὑψίστην τιμήν, ἀλλὰ πρὸ πάντων μὲ τὴν συναίσθησιν τῆς βαρείας εὐθύνης, τὴν ὁποίαν ἡ τιμὴ αὐτὴ ἐπάγεται. Διότι φρονῶ ὅτι ἡ ἀκαδημαϊκὴ ἕδρα δὲν εἶνε ἁπλῶς ἡ ἀνταμοιβή, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ἡ ἀνάπαυσις μετὰ τὸν ἀγῶνα, ἀλλ' ἐπιφόρτισις καὶ ὑποχρέωσις πρὸς ἀγῶνα νέον, πρὸς ἐργασίαν ἄλλην, εἰδικήν. Ἐμάντευον καὶ πρίν, ἀλλὰ παρακολουθήσας ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐφ' ἱκανοὺς ἤδη μῆνας, εἶδα πόσον δύσκολον εἶνε τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔργον καὶ πόσην προσοχήν, πόσον κόπον πρέπει νὰ καταβάλλῃ ὁ ἀντιλαμβανόμενος ὡς καθῆκον τὴν εὐσυνείδητον αὐτοῦ ἐκτέλεσιν. Ἀκόμη δὲ δυσκολώτερον καὶ ἀκανθωδέστερον ἴσως εἶνε τὸ ἔργον τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν, καὶ ἰδιαίτατα εἰς τὸ λογοτεχνικὸν αὐτῆς τμῆμα, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸ εἶνε ἀκόμη ὀλίγοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι οἱ ἀκαδημαϊκοὶ λογοτέχναι καλοῦνται κυρίως νὰ κρίνουν καὶ νὰ συγκρίνουν τὰ παντὸς εἴδους λογοτεχνήματα—ποιήματα, μυθιστορήματα, διηγήματα, θεατρικὰ ἔργα— πρὸς ἐπιβράβευσιν ἑκάστοτε τῶν ἀρίστων, καὶ ὄχι μόνον κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Τάξεως καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἀκαδημίας. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐνθυμίσω κατὰ πόσων καὶ ποίων δυσχερειῶν προσκρούει ἡ κριτικὴ μιᾶς συγχρόνου λογοτεχνικῆς παραγωγῆς. Πρὸς τὴν ὑπερνίκησιν τῶν δυσχερειῶν τούτων θὰ συντελέσω καὶ ἐγώ, ἐργαζόμενος ὅσον μοι δυνάμεις, ἐκφράζω δὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἡ λογοτεχνικὴ ἀκαδημαϊκὴ ὁμὰς θὰ ἐνισχυθῇ καὶ μὲ ἄλλους, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον οἱ ἀγαπητοί μου ἐν τῇ Τάξει συνάδελφοι, οἱ ὑπερμέτρως σήμερον μοχθοῦντες, ἐπιθυμοῦν ὅσον καὶ ἐγώ, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀκαδημία ἀναγνωρίζει ὡς ἀναγκαῖον.

Καὶ τώρα, δὲν εὑρίσκω ἀληθῶς λέξεις νὰ εὐχαριστήσω τόσον τὸν σεβαστὸν καὶ ἀγαπητόν μου πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας κ. Βουρνάζον, ὅσον καὶ τὸν διαπρεπῆ συνάδελφόν μου καὶ ἀπὸ τῶν ἐφηβικῶν χρόνων προσφιλῆ συναγωνιστὴν κ. Νιρβάναν, δι' ὅσα μοῦ ἔκαμαν τὴν ὑπερτάτην τιμὴν καὶ χαρὰν νὰ εἴπουν περὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἔργου μου. Τοὺς διαβεβαιῶ ὅτι τοὺς ὡραίους των λόγους θὰ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε ὡς τὴν γλυκυτέραν παρηγορίαν δι' ὅσας πικρίας ἐδοκίμασα κατὰ τὴν πεντηκονταετῆ σχεδὸν λογοτεχνικήν μου ζωήν. Δὲν θὰ προσποιηθῶ, ὄχι, τὴν συμβατικὴν ἐκείνην μετριοφροσύνην, ἡ ὁποία συνηθίζεται εἰς τοιαύτας στιγμάς, ὀνομάζων τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον τόσον ἐξύψωσαν οἱ εὔγλωττοι πανηγυρισταί του, μικρόν, ἐλάχιστον, ἀσήμαντον... Ἀλλ' οὔτε βέβαια θὰ τὸ ὑπερτιμήσω, προσποιούμενος πάλιν ὑπερφροσύνην, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχω, διότι πρῶτος ἐγὼ γνωρίζω καὶ ἀναγνωρίζω τὰς ἀτελείας του, ἄλλας μὲν ἐξ ἀτομικῆς ἀδυναμίας, ἄλλας δ' ἐκ τῶν δυσμενῶν συνθηκῶν τῆς ἐποχῆς μου, αἱ ὁποῖαι ἐπηρέασαν φυσικὰ καὶ τοὺς ἄλλους συγχρόνους μου ὁμοτέχνους. Σήμερον αἱ συνθῆκαι εἶνε εὐνοϊκώτεραι. Ἀλλ' ὅταν ἐνεφανίσθημεν ἡμεῖς, οὔτε λογοτεχνικὴ γλῶσσα διαμορφωμένη καὶ εὔχρηστος ὑπῆρχεν, οὔτε σχεδὸν λογοτεχνικὴ παράδοσις, πολλὰ δὲ ἀπὸ τὰ λογοτεχνικὰ εἴδη τὰ ὁποῖα δικαιούμεθα ὑπὸ τοῦ ζήλου καὶ παροτρυνόμεθα ὑπὸ τῆς φυσικῆς μας κλίσεως, ἄλλος ἄλλης, νὰ καλλιεργήσωμεν, ἦσαν παρ' ἡμῖν σχεδὸν ἄγνωστα. Μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸ Μυθιστόρημα, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ὁ λόγος.

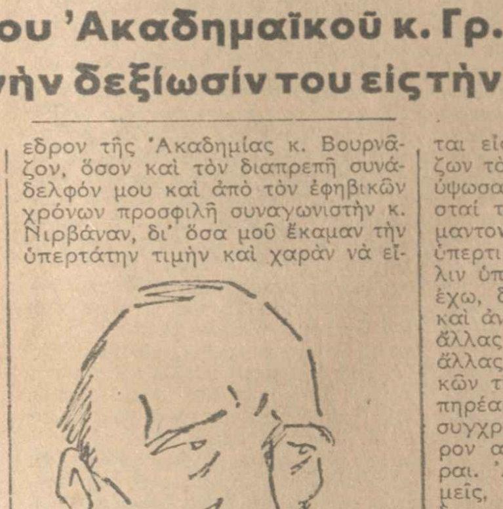

Ὁ κ. Γρ. Ξενόπουλος

Οἱ φιλολογοῦντες γνωρίζουν ὅτι τὸν ὅρον roman, ρομάντσο, πρῶτος ὁ Κοραῆς ἀπέδωσε διὰ τοῦ μυθιστορία ὅταν ἐξέδωσε μετὰ προλόγου καὶ σχολίων—θαυμασίων κατὰ τὴν συνήθειάν του— ἓν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν ἀφήγημα, τὰ «Αἰθιοπικὰ» τοῦ Ἡλιοδώρου. Καὶ ἄλλοι εἶχον προτείνει διαφόρους ὅρους, ὅπως τὸν δεκάπηχυν «φανταστοπληκτογράφημα» ἢ τὸν ἐπίσης ἀτυχῆ «πλασματικὸν ἱστόρημα». Φυσικά, ἐπεκράτησεν ὁ βραχύτερος, εὐφωνότερος καὶ καλύτερον ἀποδίδων τὸ πρᾶγμα, ὅρος τοῦ Κοραῆ. Ἀργότερα, ἡ μυθιστο-

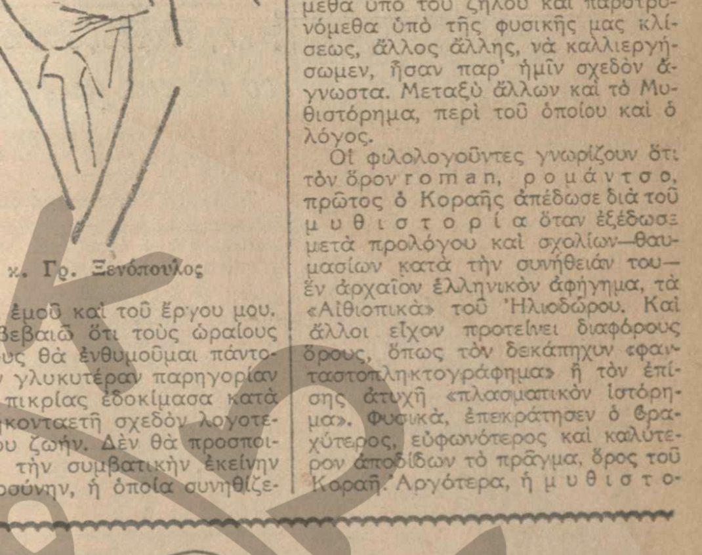

Ἡ Ὀβομαλτίνη
εἶνε συμπεπυκνωμένη τροφὴ ἡ ὁποία περιέχει τὰ κυριώτερα θρεπτικὰ στοιχεῖα τοῦ γάλακτος, τοῦ αὐγοῦ καὶ τῆς βύνης. Κανένα προϊὸν τῆς ἰδίας φύσεως δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν ΟΒΟΜΑΛΤΙΝΗΝ τόσον ὡς πρὸς τὸν πλοῦτον τῆς θρεπτικῆς ἀξίας της καὶ τὸ εὐκολοχώνευτον αὐτῆς ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀναστηλωτικὴν τῆς δύναμιν τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ εἰς ὄφελος ὁλοκλήρου τοῦ ὀργανισμοῦ.
Ἡ πλουσιωτέρα τροφὴ εἰς Βιταμίνας.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα
Dr A. WANDER S. A. BERNE
Γεν. Ἀντιπρόσωπος
Γ. Σ. ΧΡΥΣΟΣΤΑΛΗΣ

ρία ἔγινε μυθιστόρημα. Ὁ λαός ὁ ὁποῖος δέν γνωρίζει τό ἱστορῶ, ἀλλά τό ἱστορίζω, τό λέγει μυθιστόρισμα. Πάντως ὅμως δημοτικωτέρα εἶνε ἡ ξενική λέξις ρομάντσο, καί διά τοῦτο, ἴσως δέ καί ἀπό κάποιαν τάσιν ἀφομοιώσεως τῶν ἑλληνικῶν λογοτεχνικῶν ὅρων πρός τούς εὐρωπαϊκούς—ὅπως π. χ. σονέττο ἀντί δεκατετράστιχον ἤ ἀσμάτιον ὡς ἐλέγετο ἐπί Ὄθωνος, καί μπαλλάντα ἀντί βαλισμός, καί νουβέλλα—πολλοί ἀπό τούς νέους μας μυθιστοριογράφους ὀνομάζουν τά ἔργα των ρομάντσα.

Ἀλλά ποῖον ἀκριβῶς εἶνε τό λογοτεχνικόν εἶδος τό ὁποῖον δηλοῦται διά τοῦ ὅρου τούτου, καί τί διαφέρει ἀπό τά συναφῆ εἴδη, τό διήγημα καί τήν νουβέλλαν; Καί ὁ ὁρισμός εἶνε δύσκολος, καί ὁ καθορισμός τῆς διαφορᾶς δυσκολώτερος. Ἄν τό νεώτερον μυθιστόρημα εἶνε μία ἐξέλιξις τοῦ ἀρχαίου ἔπους, ἕν αὐτοτελές αὐτοῦ ἐπεισόδιον εἶνε τό διήγημα. Ὑπάρχουν ὅμως σύντομα διηγήματα, τά ὁποῖα περικλείουν ὁλόκληρον ἔπος, καί ἀντιθέτως, ἄλλα τά ὁποῖα, ἐνῷ ἐξιστοροῦν ἕν μόνον ἐπεισόδιον, ἔχουν σχεδόν τήν ἔκτασιν μυθιστορήματος. Ἕνεκα τούτου συγχέονται πολλάκις τά δύο εἴδη. Ὁπωσδήποτε, κάποιος στοιχειώδης, χονδρικός οὕτως εἰπεῖν χωρισμός πάντοτε ἠμπορεῖ νά γίνῃ—καί τά λάθη δέν θά εἶνε οὔτε πολλά, οὔτε μεγάλα—καί αὐτόν ἐκάμαμεν καί ἡμεῖς, προκειμένου νά ὁμιλήσωμεν μόνον περί μυθιστοριογράφων, ἤ καί περί διηγηματογράφων, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἔγραψαν καί μυθιστορήματα. Ἡ δήλωσις ἦτο ἀναγκαία διά νά μήν ἀπορήσῃ κανείς πῶς δέν ἀσχολούμεθα π. χ. μέ τόν Κωνσταντῖνον Μεταξᾶν Βοσπορίτην, τόν ἀφηγητήν τῶν χαριτωμένων ἐκείνων «Σκηνῶν τῆς Ἐρήμου», ἤ τόν Κωνσταντῖνον Ράδον, τόν σοφόν κι' ἐμπνευσμένον συγγραφέα τόσων ὡραίων ἱστορικῶν διηγημάτων. Ἐπίσης δέν πρέπει ν' ἀπορήσῃ κάποιος ἄλλος, ἄν τυχόν ἀκούσῃ μεταξύ τῶν μυθιστορημάτων ἀναφερόμενον καί ἕν ἔργον, τό ὁποῖον αὐτός, ἄλλως κρίνων, θεωρεῖ ἁπλοῦν διήγημα.

Ἐξέλιξις λοιπόν τοῦ ἀρχαίου ἔπους τό νεώτερον μυθιστόρημα, διατηρῆσαν καί τό ἡρωϊκόν ἐκείνου στοιχεῖον καί τό ἐρωτικόν. Πῶς; Εἶνε κι' ἐρωτικόν κατά βάσιν τό ἀρχαῖον ἔπος; Βεβαιότατα! Οὔτε «Ἰλιάς» ἠμποροῦσε νά συγκροτηθῇ εἰς ἐνδιαφέρουσαν ἑνότητα χωρίς τήν Ἑλένην, οὔτε «Ὀδύσσεια» χωρίς τήν Πηνελόπην, οὔτε ἴσως «Αἰνειάς» χωρίς τήν Διδώ. Καί εἶχε μέγα δίκαιον ὁ ἐκκλησιαστικός ἐκεῖνος πατήρ, ὁ ὁποῖος, ὡς ἐνθύμισεν ἐσχάτως ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βήματος ὁ σοφός συνάδελφος κ. Μπαλάνος, ἀποτρέπων τούς Χριστιανούς ν' ἀναγινώσκουν ἑλληνικήν λογοτεχνίαν, ἔλεγε: «Πάσης ῥαψῳδίας ἀρχή καί τέλος γυνή»! Ἔ, πολύ περισσότερον παντός μυθιστορήματος. Εἰς τοῦτο, τό ἐρωτικόν στοιχεῖον ὑπερτερεῖ βεβαίως τοῦ ἡρωϊκοῦ, καί τό ἡρωϊκόν δέν ἐμφανίζεται πλέον μέ τούς σιδηροφράκτους ἥρωας, τούς πολεμιστάς τῶν ἐπῶν καί τῶν παλαιοτέρων μυθιστορημάτων — ἡμιθέους, βασιλεῖς, μεγιστᾶνας, ἱππότας—ἀλλά μέ πολύ ταπεινοτέρους καί ἀσημοτέρους ἀνθρώπους, πλουσίους μόνον εἰς γενναῖα αἰσθήματα, ἱκανούς πρός ἀφοσιώσεις καί θυσίας, δυνατούς κάποτε εἰς τόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἀγαπῶντας πολύ, πονοῦντας περισσότερον, καί διά τοῦτο ἀναγομένους εἰς περιωπήν ἡρώων. Μέ τήν ἐξέλιξιν, εἰς τά πρωταρχικά ταῦτα στοιχεῖα προσετέθησαν ἤ ἐτονίσθησαν λανθάνοντα, τό ἠθογραφικόν, τό ψυχογραφικόν (περισσότερα, βαθυτέρα ψυχολογική ἀνάλυσις) καί τό κοινωνικόν ἤ κοινωνιολογικόν. Οὕτω τό νεώτερον μυθιστόρημα ἀνεδείχθη σπουδαιότατον λογοτεχνικόν εἶδος, κατ' ἀντίθεσιν δέ πρός τό ἀρχαῖον, τό ὁποῖον ἐθεωρεῖτο προϊόν παρακμῆς—καί, μεθ' ὅλας τάς προσπαθείας κριτικῶν τῆς περιωπῆς ἑνός Γκαῖτε νά τό ἀνυψώσουν, θεωρεῖται ἀκόμη—τό σημερινόν ἀποτελεῖ ἀψευδές δεῖγμα μεγάλης ἀκμῆς. Μόνον ἀκμαῖα πνευματικῶς ἔθνη παρουσιάζουν ἀξιόλογον μυθιστοριογραφίαν, καί εἶνε τό εἶδος τό ὁποῖον ἐμφανίζεται συνήθως τελευταῖον, διότι ἀπαιτεῖ συνθήκας, αἱ ὁποῖαι δέν γεννῶνται ἀμέσως εἰς νέα ἔθνη, μόλις ἀνακύπτοντα ἀπό μακραίωνα ὑποδούλωσιν, ὅπως τό Ἑλληνικόν, καί μόλις εἰσερχόμενα εἰς τήν ὁδόν τοῦ πολιτισμοῦ. Διά τοῦτο, ὡς εἴπαμεν, ὅταν ἐνεφανίσθησαν οἱ πεζογράφοι τῆς γενεᾶς μας, τό Μυθιστόρημα, τό ψυχογραφικόν καί κοινωνικόν ἦτο ἄγνωστον.

Δέν δυνάμεθα βεβαίως νά θεωρήσωμεν προδρόμους τῶν συγχρόνων νεοελληνικῶν τά μυθιστορήματα τῆς ἀλεξανδρινῆς, ἑλληνιστικῆς ἤ βυζαντινῆς ἀκόμη ἐποχῆς, τά πεζά ἤ καί ἔμμετρα ἐκεῖνα, ἐρωτικά κυρίως ἤ ἐρωτικο-ἡρωϊκά ἔπη, τά γνωστά εἰς τούς φιλολόγους ὑπό τό ὄνομα «Ἐρωτικοί Λόγοι». Ἡ συνέχεια εἶχε διακοπῆ ἀπ' αἰώνων, ὅταν ἐνεφανίσθησαν οἱ πρῶτοι νεοέλληνες μυθιστοριογράφοι. Πρότυπα τοῦ εἴδους ἐζήτησαν εἰς τούς Εὐρωπαίους, ἀδιάφορον ἄν οἱ Εὐρωπαῖοι τά εἶχον ἤδη ζητήσει καί ἀνεύρει εἰς τούς ἰδικούς μας. (Εἶνε ἄλλωστε γνωστόν ὅτι δέν ὑπάρχει λογοτεχνικόν εἶδος πού νά μή τό ἐφεῦρον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, καί αὐτό ἀκόμη τό Μυθιστόρημα, τό ὁποῖον ἐπιτεύθη πρός στιγμήν ὡς μίμησις προτύπων ἀνατολικῶν, ἀπεδείχθη γνήσιον ἑλληνικόν ἐπινόημα.) Δέν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι τά πρῶτα νεοελληνικά μυθιστορήματα δέν πηγάζουν διόλου ἀπό τά «Κατά Δάφνιν καί Χλόην» τοῦ Λόγγου ἤ τά «Κατά Χαιρέαν καί Καλλιρρόην» τοῦ Χαρίτωνος, ἀλλ' ἀπό τά «Κατά Παῦλον καί Βιργινίαν» τοῦ Βερναρδίνου Σαιμπιέρρου, ἄν ὁ τίτλος αὐτοῦ τοῦ ἔργου, «Paul et Virginie, par M. Bernardin de Sait-Pierre», ἀπεδόθη ὑπό τοῦ Ἕλληνος μεταφραστοῦ οὕτως ἑλληνοπρεπῶς μεταμφιεσμένος, τοῦτο ὀφείλεται ἁπλῶς εἰς τήν βάσιν τῶν λογίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ν' ἀνευρίσκουν πάντοτε τά «ἀντίστοιχα» εἰς τούς ἀρχαίους. Τοῦτο, περισσότερον ἤ ὀλιγώτερον, παρατηρεῖται καί εἰς ὅλας τάς μεταφράσεις εὐρωπαϊκῶν μυθιστορημάτων τῆς ἐποχῆς, ἀπό τῆς «Κορίννης ἤ τῶν Ἰταλικῶν» τῆς κυρίας Στάελ ὑπό τοῦ Μάρκου Ρενιέρη ἤ τοῦ Εὐσταθίου Σίμου, μέχρι τῶν «Ἀποκρύφων τῶν Παρισίων» τοῦ Σύη ὑπό τοῦ Ἰωάννου Σκυλίτση, καί μέχρι τῆς «Παναγίας τῶν Παρισίων» τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ ὑπό τοῦ Ἰωάννου Καρασούτσα. Ὁ πρῶτος τολμήσας νά μεταβάλῃ τρόπον, νά ἐγκαταλείψῃ τήν ἀνόθευτον γλωσσικήν ἀρχαιοπρέπειαν καί νά μεταχειρισθῇ κρᾶμα ἐξ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν γλωσσῶν, ἀπό τῆς ὁμηρικῆς μέχρι τῆς σημερινῆς, ὑπῆρξεν ὁ Ἰωάννης Καμπούρογλους ὁ ῥηξικέλευθος πράγματι μεταφραστής τῆς «Νανᾶς» τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾶ. Ἀλλά τό γεγονός τοῦτο συμπίπτει μέ τάς ἀρχάς μιᾶς Ἀναγεννήσεως τῆς Νεοελλ. Λογοτεχνίας, περί τό 1880, ὅταν ἀκριβῶς ἐνεφανίζετο καί ὁ μεγάλος Ποιητής, ὁ ὁποῖος ἔμελλε μετ' ὀλίγον νά μήν συμπληρώσῃ. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καί τά ὀλίγα πρωτότυπα νεοελλ. μυθιστορήματα δέν διέφερον πολύ ἀπό τάς μεταφράσεις τῶν ξένων, μερικά μάλιστα διηγοῦντο καί ἄλλων λαῶν καί τόπων ἱστορίας, μέ ξενικά ὀνόματα καί ξενικά ἔθιμα καί ἤθη.

Ἀλλά καί τά καθ' αὐτό ἑλληνικά, δέν ἦσαν κυρίως παρά ἱστορικά, εἰς διαφόρους ἑλληνικάς ἐποχάς ἀναφερόμενα—τό ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἡ Ἱστορία, τό Βιβλίον καί ὄχι ἡ Ζωή, ἐνέπνεεν αὐτούς τούς συγγραφεῖς—ὅπως ὁ «Ὑαλῆλ» καί ὁ «Κατσαντώνης» τοῦ Κωνσταντίνου Ράμφου, ὅπως ἡ «Ἡρωῒς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» τοῦ Στεφάνου Ξένου, οἱ «Κρητικοί Γάμοι» τοῦ Ζαμπελίου, ὁ «Αὐθέντης τοῦ Μωρέως» καί ὁ «Συμβολαιογράφος Τάπας» τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ. Ἐξ ὅλων αὐτῶν, ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἀνεγνώσθη περισσότερον καί εἶχε μίαν ἀπήχησιν, ἡ ὁποία ἠκούετο ἀμυδρῶς καί μέχρι τῆς ἐποχῆς μας, ἦτο ἡ «Ἡρωῒς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως». Κατά τήν νεανικήν μου ἡλικίαν, ἐγνώρισα ἡλικιωμένους φιλαναγνώστας οἱ ὁποῖοι ἀνέφεραν ἀκόμη τήν ἡρωϊκήν Ἀνδρονίκην μετά λατρείας, καί τόν κακόν Βάθρακον μετ' ἀποστροφῆς. Δέν ἐπρόφθασα ζωντανόν, οὔτε κἄν ἑτοιμοθάνατον, κανέν ἀπό τά πρόσωπα τῶν ἄλλων μυθιστορημάτων, εἴτε τοῦ ἰδίου Ξένου, εἴτε τῶν λοιπῶν συγχρόνων του, ὑποθέτω μάλιστα ὅτι τά πρόσωπα αὐτά δέν ἔζησαν ποτέ.

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

«Γιά νά διατηρῆται τό δέρμα μαλακό καί ὡραῖο»

Ἕνας ἀπ' τούς μεγαλύτερους ἐχθρούς γιά τό λεπτό δέρμα τοῦ προσώπου εἶνε ὁ ἀέρας καί κυρίως τόν χειμῶνα.

Γιά νά διατηρῆται μαλακό, ἐλαστικό καί ν' ἀντέχῃ στήν μεταβολή τοῦ καιροῦ ἀπαγορεύεται πρῶτα ἀπ' ὅλα κάθε φτιασίδι καί ἐπιβάλλεται μιά ἀθῶα λοσιόν ἀπό φροῦτα ἐλαφρῶς λιπαρά ὅπως εἶνε ἡ λοσιόν Ράδιουμ. Κάθε Κυρία μπορεῖ νά προμηθευθῇ λοσιόν ἀναλόγως τοῦ δέρματός της ἀπό τήν κλινικήν τῆς ἰατροῦ Κας Χρυσ. Ἰωακειμίδου, Καραγεώργη Σερβίας ἀρ. 8.

ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τά μέλη εἰς ἔκτακτον Γενικήν Συνέλευσιν τήν Δευτέραν, 8ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. καί ὥραν 7.30 μ.μ. εἰς τάς αἰθούσας τῆς Λέσχης, (Πανεπιστημίου 53, Μέγαρον Πεσμαζόγλου) μέ θέμα:

Ἔγκρισις Κανονισμοῦ περιοδικοῦ «Σιδηροδρομική Ἐπιθεώρησις».

Ἀθῆναι τῇ 31 Ἰανουαρίου 1932

Ὁ Πρόεδρος Ἀγγ. Τρουπάκης — Ὁ Γεν. Γραμματεύς Κ. Ζάννος

ΒΙΚΗ ΜΠΑΟΥΜ

Στό "Γκράντ-Ὀτέλ"

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Στό ξενοδοχεῖο ἀντελήφθησαν ἀμέσως τό κόψιμο τοῦ μουστακιοῦ, μά δέν ἔδωσαν καμμιά σημασία. Θεέ μου, ἦταν τόσο συνηθισμένοι σ' αὐτές τίς περίεργες μεταμορφώσεις τῶν ἐπαρχιωτῶν ταξειδιωτῶν, πού παρέμεναν λίγο στό ξενοδοχεῖο. Βιαστικά ὁ Πρέζινγκ ζήτησε τό ταχυδρομεῖο: τοῦ δώσανε ἕνα γράμμα ἀπό τήν Μούλη, τό ἔχωσε στήν τσέπη του, χωρίς νά τό διαβάσῃ, χωρίς κανένα αἴσθημα τουφερότητος. Διευθύνθηκε ἔπειτα στούς τηλεφωνικούς θαλάμους.

— Πρέπει νά τηλεφωνήσω στήν Μούλη, σκέφθηκε, μά θἄχω καιρό κι' ἔπειτα.

Μπῆκε στόν θάλαμο τόν προωρισμένο γιά τίς τοπικές συγκοινωνίες, ζήτησε τό γραφεῖο τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου Ζίνοβιτς καί μίλησε λίγο μέ τήν Φλάμμα 1.

Μήπως ἡ δεσποινίς ἀδελφή της βρισκόταν στό γραφεῖο;

Ὄχι, μόλις εἶχε φύγει.

Πῶς θά μποροῦσε κανείς νά τήν συναντήσῃ;

Ἡ Φλάμμα 1, διστάζουσα, σκέφθηκε πῶς ἡ ἀδελφή της θἄχε ἀργήσει φαίνεται, μά ὅτι ὅμως ἀπό τήν μιά στιγμή στήν ἄλλη θά πήγαινε στό ξενοδοχεῖο.

Μέ ὕφος βλακῶδες, ὁ Πρέζινγκ στεκόταν μπρός στό τηλέφωνο:

— Στό ξενοδοχεῖο; Ἐδῶ; Στό «Γκράντ' Ὀτέλ»; Μά πῶς;

— Μάλιστα, ἀπάντησε ἡ Φλάμμα 1, μ' ἐπιφυλακτικότητα καί σκεπτομένη.

Τοὐλάχιστον αὐτό εἶχε καταλάβει: ὅτι ἡ Φλαμὲς θά γύριζε στό ξενοδοχεῖο, κι' αὐτή ἡ Φλάμμα 1, συνεπέρανε πῶς θά τήν ἤθελαν γιά δουλειά. Ἴσως ὅμως ἡ Φλαμὲς νά εἶχε καί κανένα ραντεβοῦ μέ τήν Φλαμὲς κανείς δέν μποροῦσε νά εἶνε βέβαιος· κι' ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, ἡ Φλαμὲς ἦταν ἀρκετά ἀνεξάρτητη, καί διαφορετική ἀπό τήν ἄλλη, τήν Φλάμμα 1. Ἡ Φλαμὲς ὅμως ἦταν συνεπής καί ἐκτελοῦσε πάντα τίς ὑποχρεώσεις της, καί φυσικά θά πήγαινε στό ξενοδοχεῖο....

Ὁ Πρέζινγκ εὐχαρίστησε, καί ταραγμένος, ἄφησε τό ἀκουστικό. Ἀνήσυχος, γύρισε στό θυρωρεῖο, διασχίζοντας τό χώλλ. Ἡ μουσική ρυθμική ἀκουόταν ἀπό τό κίτρινο παβιγιόν.

— Μήπως μέ ζήτησε ἡ γραμματεύς μου; ρώτησε τόν Ζένφ. Ὁ θυρωρός, χωρίς νά καταλάβῃ, γύρισε πρός αὐτόν τό ἄγρυπνο πρόσωπό του.

— Ποιός εἴπατε, παρακαλῶ;

— Ἡ γραμματεύς μου. Ἡ νέα στήν ὁποία ὑπηγόρευσα χθές ἐπιστολάς, εἶπε ὁ Πρέζινγκ στενοχωρημένος. Ὁ μικρός Γκιόργκι ἔλαβε μέρος στήν συζήτηση.

— Δέν ζήτησε κανένα, μά ἐδῶ καί δέκα λεπτά βρισκόταν στό χώλλ. Μιά κυρία ψηλή, ξανθιά, δέν εἶν' ἔτσι; Νομίζω πῶς εἶνε ἐκεῖ, στό τσάϊ, στό κίτρινο παβιγιόν, θά περάσετε ἀπό τό χώλλ, τόν δεύτερο διάδρομο ἔπειτα ἀπό τό ἀσανσέρ, θ' ἀκούσετε τήν μουσική....

Μά εἶνε ἀξιοπρεπές γιά ἕναν γενικό διευθυντή ντυμένο μέ γκρίζα ροῦχα, ν' ἀφήνεται νά ὁδηγηθῇ ἀπό τούς προκλητικούς ἤχους τῆς τζάζ, ἀνάμεσα ἀπό ἄγνωστους διαδρόμους, ἀναζητῶντας μιάν ἐλαφρόμυαλη δακτυλό, μέ τήν ὁποία πραγματικά τίποτα δέν τόν συνδέει; Αὐτό ὅμως κάνει ὁ Πρέζινγκ: τραβᾶ κατ' εὐθεῖαν στήν κατάπτωση καί στήν καταστροφή—καί δέν τό ἀντιλαμβάνεται: δέν ἀντιλαμβάνεται παρά ἕνα πρᾶγμα: πῶς τό αἷμα του βράζει μέ τρελλή ὁρμή, πού δέν ἔνοιωσε ἐδῶ καί δεκαπέντε—εἴκοσι χρόνια, καί πρέπει νά συγκρατηθῇ σ' αὐτή τήν κατάσταση καί νά ἐπωφεληθῇ! Τό μουστάκι του εἶνε ξυρισμένο· δέν τηλεφώνησε στήν Μούλη καί τήν στιγμήν πού ἀνοίγει τήν πόρτα τοῦ κίτρινου παβιγιόν καί μπαίνει μέσα στήν καινούργια ἀτμόσφαιρα αὐτῆς τῆς αἰθούσης, ἡ ὑπόθεσις Σέμνιτς—Μάντσεστερ, ἡ δύσκολη αὐτή ἐκκρεμής ὑπόθεσις πού πρέπει δίχως ἄλλο νά κανονισθῇ, ἔχει κι' ὅλας λησμονηθεῖ.

Τήν ὥρα αὐτή—πέντε καί εἴκοσι—τό κίτρινο παβιγιόν εἶνε κάθε μέρα πλημμυρισμένο ἀπό κόσμο. Οἱ κίτρινοι μεταξωτοί μπερντέδες, μέ τίς ἁρμονικές τους γραμμές, εἶνε κατεβασμένοι πάνω στά ψηλά παράθυρα στούς τοίχους, καίνε μικρές κίτρινες λάμπες τό ἴδιο, σέ κάθε τραπέζι, μιά λαμπούλα καίει κάτω ἀπό ἕνα κίτρινο ἀμπαζούρ. Κάνει ζέστη. Δυό ἀνεμιστῆρες βουΐζουν καί ἡ ἀτμόσφαιρα βουΐζει κι' αὐτή ἀπό τόν κόσμο. Ὅλοι κάθονται, συνωστισμένα, ὁ ἕνας ἀναπνέοντας τήν ζεστασιά τοῦ ἄλλου, γιατί τά τραπεζάκια εἶνε κοντά πολύ, γιά νάχουν περισσότερο χῶρο οἱ χορευταί στό κέντρο τῆς αἰθούσης. Πάνω στό διακοσμημένο ταβάνι, ἀόριστες χορευτικές φιγοῦρες εἶνε ζωγραφισμένες μέ λιλά. Κάποτε, ὅταν τό κάθε τι βρίσκεται σέ κίνηση, θάλεγε κανείς γιά ἕναν μουντόν καθρέφτη, τοποθετημένο πάνω ἀπό τούς χορευτάς. Τό κάθε τι πού γίνεται ἐδῶ δίνει μιάν περίεργην ἐντύπωση ἑλικοειδοῦς: ὁ χορός δέν στριφογυρίζει· εἶν' ὅλο πηδήματα μπρός καί πίσω· καί, παρασυρόμενος ὡς τώρα ἀπό τήν τρικυμία πού βροντᾶ μέσ' στό αἷμα του, ἀναζητῶντας κάποια Φλαμὲς, ὁ Πρέζινγκ ἔχει χάσει ἐντελῶς τά νερά του. Οἱ ἄνθρωποι δέν τοῦ φαίνονται ὁλόκληροι, μά κομμένοι σέ διάφορα ἀνακατωμένα κομμάτια: δέν βλέπει παρά ἕνα κεφάλι, ἤ ἕνα μπράτσο, ἤ ἕναν μηρό, ὅπως σέ μερικά μοντέρνα ταμπλώ πού ὁ Πρέζινγκ μισεῖ γιά τήν τρέλλα τους. Μά ἐκεῖνο πού ἦταν σπουδαιότερο καί πιό ἐξαιρετικό στό κίτρινο αὐτό παβιγιόν ἦταν ἡ μουσική. Ἑπτά κύριοι ἐπαίζαν, μ' ἐξαιρετικό κέφι, φορῶντας ἄσπρα πουκάμισα καί κοντά παντελονάκια,— ἡ περίφημος Ἥστμαν—Τζάζ—Μπάντ: ἦταν ὅλο τρελλή ζωηρότητα, κι' ἔπαιζε τό τύμπανο μέ τά πόδια, καί γαργαλοῦσε τούς μῦς τῶν γοφῶν. Ἡ ὀρχήστρα εἶχε δυό σαξόφωνα, πού ἔκλαιαν, κι' ἄλλα δυό, πού γελοῦσαν, μέ τόν πιό καυστικό καί κοροϊδευτικό τρόπο, γιά τήν λύπη τῶν ἄλλων δύο: ἡ μουσική γρίλλιζε, ἔσκουζε, ἐκάλυπτε τά πάντα, ἔκανε θόρυβο δαιμονιώδη· κακαρίζοντας, γεννοῦσε μελωδικά αὐγά, πού σπάζανε ἀμέσως μετά. Κι' ὅποιος ριψοκινδύνευε, ἀκούοντας αὐτήν τήν μουσική, παρεσύρετο, σάν μανιακός, στόν τρελλό ρυθμό αὐτῆς τῆς αἰθούσης.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἀθλητισμός

— Οἱ Πανωιγύπτιοι ἀγῶνες τέννις

Ἀνεχώρησαν χθές δι' Αἴγυπτον οἱ Ἕλληνες ἀντισφαιρισταί καί ἀντισφαιρίστριαι, οἱ ὁποῖοι θά συμμετάσχουν εἰς τούς ἐν Καΐρῳ τελουμένους διεθνεῖς αἰγυπτιακούς ἀγῶνας ἀντισφαιρίσεως. Ἡ ἑλληνική ὁμάς ἀποτελεῖται ἐκ τῆς κ. Σκαραμαγκᾶ, τῆς δίδος Κασιμάτη, τῆς δίδος Ξίδη, τῆς δίδος Λενοῦ, τῆς κ. Κάμπελλ καί τῶν κ.κ. Ζερλέντη, Γαραντζιώτη καί Ξύδη. Ἀρχηγός τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος εἶνε ἡ κ. Λένα Σκαραμαγκᾶ, ἡ ὁποία, κατά πᾶσαν πιθανότητα, δέν θά παίξῃ.

Οἱ Πανωιγύπτιοι ἀγῶνες ἀντισφαιρίσεως θά τελεσθοῦν εἰς τά ἀσκητήρια τοῦ Γκεζιρᾶ Σπόρτιγκ Κλούμπ τοῦ Καΐρου μέ συμμετοχήν πολλῶν διεθνῶν πρωταθλητῶν, ὡς τοῦ Ἰταλοῦ ντέ Στεφάνι, τοῦ Νεοζηλανδοῦ Ἄντριους καί ἄλλων. Ὁ Ἕλλην πρωταθλητής Γαραντζιώτης κατέχει ἐπί δύο ἔτη τό πρωτάθλημα τῆς Αἰγύπτου εἰς τόν ἁπλοῦν ἀνδρῶν, ἐφέτος ὅμως θά ἔπρεπε νά παλαίσῃ πολύ διά νά διατηρήσῃ τόν τίτλον του.

— Οἱ τετρασυλλογικοί ἀγῶνες

Σήμερον τελοῦνται οἱ τετρασυλλογικοί ἀθλητικοί ἀγῶνες τῶν σωματείων Ὀλυμπιακοῦ, Ἀχιλλέως, Ἀθηναϊκοῦ καί Ἐμποροϋπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι θά παρουσιάσουν ἐνδιαφέρον.

Τό πρόγραμμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας περιλαμβάνει τά ἑξῆς ἀγωνίσματα: Δρόμον 100 μ., Δισκοβολίαν Ἑλληνικήν, Ἅλμα τριπλοῦν, Ἅλμα εἰς ὕψος, δρόμον 800 μέτρων, σφαιροβολίαν, λιθοβολίαν, δρόμον 5.000 μ. καί σκυταλοδρομίαν 4Χ400 μ.

— Ποδοσφαιρικά

Σήμερον φιλική συνάντησις Παναθηναϊκοῦ — Ἀπόλλωνος εἰς τό γήπεδον τοῦ πρώτου. Ἐπίσης ὁ Ὀλυμπιακός συναντᾶται μέ τήν Ἄμυναν εἰς τό Ποδηλατοδρόμιον τοῦ Φαλήρου.

SAK.—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΜΑΤΩΝ

Ἡ κ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ, Διπλωματοῦχος τῆς Ἀκαδημίας Κοπτικῆς τῶν Παρισίων καί ἐπί 15ετίαν ράπτρια τῆς ἄλλοτε Αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς καί ἀνωτέρας κοινωνίας Κωνσταντινουπόλεως, μέ εἰκοσαετῆ πεῖραν, Κωνσταντινούπολις — Παρίσι — Ἀθῆναι, ἀναλαμβάνει νά διδάξῃ καί καταρτίσῃ καλλιτέχνιδας ραπτρίας.

Ἰδιαίτεραι συμφωνίαι διά τάς ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μαθητευομένας. ΔΙΔΑΚΤΡΑ λογικά. Γράψατε: Καν Ἀνδρονίκην Βεκτάση, Νίκης 26, Ἀθῆναι.

Τί θά ἀκούσωμεν εἰς τό ραδιόφωνον σήμερον Κυριακήν

(Ὥρα Ἀθηνῶν)

ΒΙΕΝΝΗ (517.2 μ.). 10.5 μ. μ. Συμφωνική συναυλία ὑπό τῆς Βιεννέζικης συμφωνικῆς ὀρχήστρας. 11.5 μ.μ. Ποικίλη συναυλία, ὁμοίως. 12.20 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας. 4.30 μ.μ. Μουσική μπάντας. 6.45 μ.μ. Μουσική δωματίου διά πλαγιαύλους. 8.15 μ.μ. Τραγούδι ὑπό Γιώζεφ Μάρξ. 9.45 μ.μ. Μεγάλη συναυλία τῶν Γερμανῶν καλλιτεχνῶν, ἐκ Βερολίνου. 11.30 μ.μ. Ἀκρόασις μουσικῆς ἑσπερίδος.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 5.15 μ.μ. Ἀπογευματινή συναυλία τοῦ Εὐγενίου Χουμπάϋ. 6.45 μ.μ. Συναυλία τῶν Οὔγγρων ἐργαζομένων (χορῳδία). 8 μ.μ. Κοντσέρτο ὀρχήστρας καί τζάζ. 11.15 μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411 μ.). 5.30 μ.μ. Δίσκοι. 5.55 μ.μ. Δίσκοι. 6.45 μ. μ. Ἀπογευματινή συναυλία. 8 μ.μ. Δίσκοι. 9.15 μ.μ. Λαϊκή συναυλία. 11.10 μ.μ. Ρεσιτάλ πιάνου. 12 μ.μ. Μουσική χοροῦ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (394.2 μ.). 6 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 7.10 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 9 μ.μ. «Ἀλέξανδρος Στραντέλλα», μελόδραμα τοῦ Βλότωφ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (429.8 μ.). 6.30 μ.μ. Ἐθνικοί σκοποί. 8.10 μ.μ. Ἐθνικοί σκοποί. 9 μ.μ. Συναυλία Ὠδικοῦ κουαρτέττου. 10.10 μ.μ. Συναυλία ἔργων Σαίν Σάενς. Σονάτα διά βιολοντσέλλο καί πιάνο. Ἀλλέγκρο πασσιονάτο γιά πιάνο. 11.15 μ. μ. Ἑσπερινή συναυλία. 12.5 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική.

ΛΑΓΚΕΝΜΠΕΡΓΚ (472.4 μ.). 5.40 μ.μ. Ἀκρόασις συναυλία ἐκ Στουττγάρδης. 7 μ.μ. Λαϊκή Δανικοί χοροί ἐκ δίσκων. 9 μ.μ. «Ἡ πριγκήπισσα τῶν δολλαρίων» τοῦ Λέο Φάλλ. 11.10 μ.μ. Χρονικά κλπ. Ἀκολούθως μουσική χοροῦ ἐκ Βερολίνου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (355.8 μ.). 6 μ. μ. Μπάντα. 11.5 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας.

ΠΡΑΓΑ (488.6 μ.). 7 μ.μ. Εἰς γερμανικήν γλῶσσαν. Τραγούδια βάλς ἀπό κλασσικές ὀπερέττες, ὑπό Μάγδας Σαγκμάρν καί Μάξ Ρόλλερ, συνοδεία πιάνου. 8.55 μ.μ. Ἀκρόασις ἐκ Μπρατισλάβας. 11.20 μ.μ. Ἀκρόασις ἀπό τό «Ἐσπλανάντ»: Μεγάλη συναυλία ὀρχήστρας τζάζ. Τσέχικαι συνθέσεις τζάζ διά δύο πιάνα.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ.μ. Συμφωνική καί μουσική δωματίου. 9 μ. μ. Δίσκοι. 10 μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 11 μ.μ. Ἀκρόασις λυρικῶν ἔργων.

DEN NORSKE ORIENT LINIE A/S

THE NORWEGIAN ORIENT LINE L^TD

Ταχεῖα γραμμή πρωτίστης τάξεως ἀτμοπλοίων ἐξ ΕΛΛΑΔΟΣ δι' ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, ΑΜΒΕΡΣΑΝ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ καί ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΪΚΟΥΣ ΛΙΜΕΝΑΣ καί ΤΑΝΑΠΑΛΙΝ. Τακτικαί ἀναχωρήσεις ἀνά δεκαπενθήμερον.

Γενικός Πράκτωρ ἐν Ἑλλάδι: Π. Γ. ΚΑΛΛΙΜΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Μέγαρον Βάτη α' πάτωμα Πειραιεύς τηλέφ. 40—418.

ΦΑΒΡ-ΛΑΪΝ

Τὸ ὑπερωκεάνειον

"SINAÏA"

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
κατ' εὐθεῖαν ΔΙΑ
ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
W. F. VAN DER ZEE
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Ὁδός Φίλωνος 38, Πειραιᾶ. Τηλ. 40.185 καί εἰς ὅλα τά Γραφεῖα Μεταναστεύσεως.

CUNARD LINE (ΚΙΟΥΝΑΡ ΛΑΪΝ)

Η ΤΑΧΥΤΕΡΑ καί ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΕΡΑ γραμμή πρός τήν ΑΜΕΡΙΚΗΝ. Ἀναχωρήσεις ἐκ ΦΑΛΗΡΟΥ κατ' εὐθεῖαν διά Ν. ΥΟΡΚΗΝ.

Ὁ μεγαλύτερος ΠΛΩΤΟΣ ΚΟΛΟΣΣΟΣ πού κατῆλθε ποτέ εἰς τήν Μεσόγειον

Ἡ Βασιλίς τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τό ὑπερωκεάνειον

"ΑΚΟΥΙΤΑΝΙΑ"

τόννων πεντήκοντα τεσσάρων χιλιάδων (54'000) ταχύτητος 25 μιλίων καθ' ὥραν θέλει ἀναχωρήσῃ ἐκ ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ διά ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Τήν 22αν Φεβρουαρίου καί
Τήν 24ην Μαρτίου

δεχόμενον ἐπιβάτας ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

Πληροφορίαι παρά τῷ Γενικῷ Πράκτορι Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ, ὁδός Φίλωνος καί Ρέπουλη, ΠΕΙΡΑΙΑ, τηλέφ. 41—257, καί παρ' ἅπασι τοῖς ἀνεγνωρισμένοις ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΙΣ.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΕΚΠΤΩΤΟΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥΧΟΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΩΣ

Κατά τήν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου Στεγάσεως προσφύγων, ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι οἱ κάτωθι οἰκοπεδοῦχοι, οἱ ὁποῖοι δέν κατέβαλλον τό ἀντίτιμον τοῦ οἰκοπέδου των.

Ἀθανασιάδου Μαρία 6)28, Ἀράπης Ἐμμανουήλ 4)15, Ἀναγνώστου Θεόδωρος 11)32, Ἀδαμαντίδης Κυριάκος 5)34, Ἀναστασιάδης Ἀναστάσιος 2)28, Ἀφθονίδης Εὐστρ. Ἠλία 4)36, Ἀναστασιάδου Ἰφιγένεια 11)8, Ἀσημακόπουλος, Ἀγαμέμνων 16)10, Ἀκπάσης Ἀβραάμ 2)18, Ἀραμπατζόγλου Γεώργιος 13)28, Ἀμυγδαλάκη Κατίνα Γ. 6)27, Ἀνδρεάδης Κωνσταντῖνος 16)14, Βαλίδου Μυριγώ Γ. 9)28, Βογιατζῆς Ἀναστάσιος 5)12, Βασιλειάδου Πελαγία Ν., 1)32, Βαφειάδης Ἀριστείδης 6)6, Γιαννίκης Β. Ἰωάννης, Γιαβάσης Ἀλέξανδρος 6)21, Δημητριάδου Σοφία 6)35, Δολόγλου Χαράλαμπος 4)23, Δανιηλίδης Σ. Δημήτριος 3)17, Δημητρακούδης Χρῆστος 7)31, Διαμαντῆ χήρα Μ. Δέσποινα 9)32, Ἐτζεόγλου Ἰορ. Πολυξένη 13)14, Ἐμμανουηλίδης Σταῦρος 8)6, Εὐλογημένου Ἀνίκα 2)8, Ζηνόπουλος Ἐπαμεινώνδας 6)37, Ἰφᾶ Δ. Ἀσημίνα 8)37, Ἰωσηφίδης Β. Κωνσταντῖνος 9)2, Κυριαζῆ Μ. Μαρία 3)8, Κομνηνοῦ Μαριώρα 10)10, Κακονιμίδης ἤ Καλομενίδης 13)9, Κατακόζη Παναγιώτα 6)16, Καλπαξίδης Παναγιώτης 11)9, Κουτσουρόπουλος Α. Σταῦρος 1)25, Κεδίκογλου Χ. Εὐδόκιμος 2)16, Κούσαλη Δόμνα 5)29, Κυπαρισσόπουλος Νικόλαος 7)30, Κάπα Ε. Κατίνα 10)7, Καραγεώργη Ἀθ. Οὐρανία 11)31, Καλοπαΐδη Εὐαγγελία 8)25, Κωνσταντινίδου Χατζηπαΐσίου Ἑλένη 4)32, Κυδωνοπούλου Σοφία 15)8, Κληρονόμ. Ἀθανασίου Κουρτέλη 14)5, Κρυσταλλάκος Κωνσταντῖνος 6)4, Κατσιώτης Ἰωάννης 7)5, Χρήστου Χρῆστου Κωνσταντινίδης 13)5, Καλοφερίδης Γεράσιμος 2)3, Λαζόπουλος Ι. Μιχαήλ 12)7, Λαμπροῦσκος Ἰωάννης 13)32, Λογοθετίδου Κυριακίτσα 2)4, Μαστρογιάννη Σταμ. Εὐγενία 21)7, Μιχαηλίδης Βασίλειος 8)35, Μάρου Παρασκευή 6)30, Μυρτίνογλου Β. Ἀρτεμισία 2)30, Μπαζέος Ἰωάννης 6)24, Μάγνη Α. Πολυξένη 4)12, Μουζᾶς Κ. Εὐστράτιος 14)6, Μαρίνου Ἀγγελική 13)4, Ματσάγγος Θεόδωρος 4)3α, Ξανθόπουλος Ἀντώνιος 9)12, Παπάζογλου Αἰκατερίνη 13)8, Πεπέα Ν. Μαρία 7)10, Παπαϊωάννου Μιχαήλ 10)28, Παναγιωτόπουλος Νικόλαος 2)14, Πατάκα Δέσποινα 4)28, Παυλίδης Κ. Γεώργιος 2)15, Πικριδᾶς Γ. Κωνσταντῖνος 5)30, Πατσαρέλη Ἑλένη 12)3, Ποῦλος Εὐάγγελος 4)3, Ρώτας Α. Δημήτριος 4)34, Ράπτου Α. Μαρία 7)9, Ροδάκης Χριστόφορος 8)30, Σταυρόπουλος Σπυρίδων 5)9, Συμεώνογλου Α. Σουσάνα 13)13, Σιδερίδου Α. Καφενία 13)37, Σαβέρα Φιλ. Καΐτη Στράντζος Χρύσανθος Τριανταφυλλίδης Κ. Πέτρος 12)21, Τσιτσιλία Εὐφροσύνη καί Χρυσάνθη 1)5α, Τριφύλλη Εὐφροσύνη Π. 4)22, Τσουμάρα Ἄννα 6)7, Τρεχαντήρης Λάμπρος 3)25, Τσαλίκης Γεώργ. Παλαιολόγος 15)5, Τζίμου Καλλιόπη 2)3α, Φραγκούλη Ι. Εἰρήνη 2)35, Χαρτοφύλακος Βασιλική 12)15, Λιονίδου Φανή 2)36, Χατζηνικολαΐδης Θρασύβουλος 10)13, Χαραλαμπίδης Γεώργιος Χ. 16)36.

— Ἀρχαιρεσίαι

Σήμερον καθ' ὅλην τήν ἡμέραν θά διεξαχθῶσιν αἱ ἀρχαιρεσίαι τῆς ὀργανώσεως «ΠΟΑΔΑ» εἰς τά ἐπί τῆς ὁδοῦ Καΐρη γραφεῖά της καί τῆς «Ἑνώσεως τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων» εἰς τά ἐν τῇ Στοᾷ Φέξη γραφεῖά της.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἀνακοινοῖ εἰς τούς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἡ διά τήν 1ην Φεβρουαρίου ἡμέραν Δευτέραν ὁρισθεῖσα δημοπρασία προμηθείας 3.000 τόννων ἀραβοσίτου ἐνταῦθα καί εἰς Θεσσαλονίκην, ἀναβάλλεται καί θά ἐνεργηθῇ τήν 3ην Φεβρουαρίου ἡμέραν Τετάρτην καί ὥραν 11 π.μ. ὑπό τούς ἰδίους ὅρους.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Π. Δ., Θεσσαλονίκην. Καί ἄν ἐκλήθησαν οἱ κληρωτοί τῆς περιφερείας σας, δέν θά προσέλθετε πρός κατάταξιν, ἐφ' ὅσον ἐκρίθητε προστάτης τῆς οἰκογενείας, διότι οἱ ἔχοντες λόγους ἀπαλλαγῆς δέν καλοῦνται τώρα.

Τακτικόν ἀναγνώστην, Μεθώνην. Οἱ λιμενοφύλακες θά κληθοῦν ἴσως ἐντός τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Φεβρουαρίου. Λαμβάνουν 20 δραχ. ἡμερησίως.

κ. Δ. Ἰωάννου, Ἄσσον. Δέν ἐδημοσιεύθησαν διότι ἀφῃρέθησαν καί οὐδαμοῦ ὑπάρχουν ἤδη. Οἱ λαβόντες τό βιβλίον τοῦ κ. Κοκκίνου διά τῶν δελτίων τῆς «Πρωΐας» θά τό λάβουν καί πάλιν, ὁπωσδήποτε, ἀντί δραχμῶν 50 μόνον.

κ. Μουτίνην, Κριεκούκιον. Εἰς τόν διαγωνισμόν τῶν κατωτέρων σχολῶν τῆς Ἀεροπορίας, ὅταν, ἐν καιρῷ, προκηρυχθοῦν διαγωνισμοί.

κ. Χ. Παναγιωτόπουλον, Ζώνην. Οἱ κατάλογοι τῶν προαχθέντων δημοδιδασκάλων ἐστάλησαν εἰς τάς κατά τόπους Νομαρχίας, αἱ ὁποῖαι θά προβοῦν εἰς τάς σχετικάς κοινοποιήσεις πρός τούς ἐνδιαφερομένους.

κ. Δ. Παπαχρήστου, Χαλκίδα. Τό Β' Τμῆμα τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς (ὑποψηφίων ὑπενωμοταρχῶν) δέν θά λειτουργήσῃ, πρός τό παρόν, ἐλλείψει κενῶν θέσεων. Ὡς ἁπλοῦς χωροφύλαξ ἠμπορεῖτε νά καταταχθῆτε ἐάν ἔχετε ἀπολυτήριον στρατοῦ καί τό κεκανονισμένον ἀνάστημα κλπ. ὅταν δοθῇ ὑπό τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἡ σχετική πίστωσις καί συνεχισθῇ ἡ διακοπεῖσα κατάταξις χωροφυλάκων.

κ. Κ. Βερούκαν, Χανιά. Γράψατέ μας ἐπακριβῶς τήν ἐκτιμητικήν ἐπιτροπήν καί τόν ἀριθμόν τῆς πράξεως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ "ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΞ"

Ἀπεστάλησαν συστημένα:

Κους Κους Νικόλαον Δημητρακόπουλον, Ἀγρίνιον, Δημήτριον Οἰκονομίδην, Καβάλλαν, Ἀθανάσιον Ἀραμπατζόγλου, Χρυσούπολιν, Σπῦρον Τσουτσάνην, Πάτρας, Χαρίλαον Μπλέτσην, Ἄρταν, Ἀθανάσιον Βαθμᾶν, Ἰωάννινα, ἱερέα Παναγιώτην Ἀρβανίτην, Βασαρᾶ, Ἀδελφούς Μπάλλα, Σέρρας, Διονύσιον Βιολάτον, Βραΐλαν.

Ἀπεστάλη ἁπλοῦν:

Κον Χρῆστον Παναγιώτου, Θεσσαλονίκην.

Κους Κους Βασίλειον Ἀραούζην, Πάτρας. Εἰς ποῖον θά ἀποσταλῇ τό τέταρτον ἀντίτυπον; Γράψατέ μας πλήρη διεύθυνσιν.

Περικλῆν Συμεωνίδην, Θεσσαλονίκην. Τό βιβλίον δέν πωλεῖται ἀλλά διανέμεται δωρεάν εἰς τούς προσκομίζοντας τά δελτία τῶν ἀπό 29ης Αὐγούστου μέχρι 10ης Δεκεμβρίου 1931. Ἐφ' ὅσον δέν ἔχετε δελτία, δέν δυνάμεθα, δυστυχῶς, νά σᾶς χορηγήσωμεν. Τήν δήλωσιν ταύτην κάμνομεν πρός ὅλους τούς αἰτοῦντας τό βιβλίον ἄνευ δελτίων, λόγῳ τῆς μεγάλης ζητήσεως του ἐκ μέρους τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐκείνων, οἵτινες ἀνελλιπῶς ἐκράτησαν τά δελτία των.

LLOYD TRIESTINO

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

«ITALIA» Δευτέραν 1 Φεβρουαρίου ὥρα 12 διά Βρινδήσιον, Βενετίαν καί Τεργέστην.

«ASSIRIA» Δευτέραν 1 Φεβρουαρίου ὥρα 16 διά Σμύρνην, Μυτιλήνην, Κων)πολιν, Σαμψοῦντα, Τραπεζοῦντα, Βατοὺμ καί Νοβοροσσίσκην.

«CILLO» Δευτέραν 1 Φεβρουαρίου ὥρα 18 διά Κων)πολιν, Πύργον, Βάρναν, Κωστάντζαν, Σουλινᾶ, Γαλάζιον καί Βραΐλαν.

«PRAGA» Δευτέραν 1 Φεβρουαρίου ὥρα 20 διά Πάτρας, Βρινδήσιον, Ἀγκῶνα, Βενετίαν, Τεργέστην καί Φιούμε.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΡΓΟΛΙΚΟΥ

Ἐκτελουμένη διά τῶν πολυτελεστάτων θαλαμηγῶν ἀτμοπλοίων «ΥΔΡΑ» καί «ΚΕΡΑΥΝΟΣ» ἀπό 1ης Φεβρουαρίου 1932

«ΚΕΡΑΥΝΟΣ» ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καί Σάββατον ὥραν 8ην π. μ. διά Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Ἑρμιόνην, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Ἄστρος καί Ναύπλιον.

«ΥΔΡΑ» ἑκάστην Τετάρτην, Παρασκευήν καί Κυριακήν ὥραν 8ην π. μ. διά Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Ἑρμιόνην, Λεωνίδιον, Ἄστρος καί Ναύπλιον.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου «ΚΕΡΑΥΝΟΥ» καί «ΥΔΡΑΣ» Ἀκτή Τζελέπη)

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 31—1—1932

Ἀεροπορ. διά Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Ρουμανίαν, Τσεχοσλοβακίαν, σιδηροδρομικῶς μέχρι Βελιγραδίου καί ἐκεῖθεν ἀεροπορικῶς διά τῆς ἑταιρείας Σίτνα ὥρα 12.

«Δάτσια» 10 π.μ. Ἀλεξάνδρειαν.

«Ρομάνια» 10 π.μ. Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.

«Κεραυνός» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

«Πτερωτή» 10 π.μ. Αἴγιναν, Μέθαναν, Πόρον.

«Πολικός» 10 π.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

4½ days
OCEAN CROSSING
BREMEN
EUROPA

NORDDEUTSCHER LLOYD BREMEN

FASTEST OCEAN LINERS
56.000 tons
CHERBOURG-NEW YORK
S/S BREMEN
13 February and 1 March
S/S EUROPA
20 February and 9 March

Γενικοί πράκτορες:
ΕΛΛΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6
ΤΗΛ. 21-622, 21-623

«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΣΕΫΡΙΣΕΦΑΪΝ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΙΖΜΙΡ-ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ

Οἱ πολυτελεῖς καί ταχύπλοοι κολοσσοί

"EGE"
(τόν. 9.500)

ἀναχωρεῖ ΤΕΤΑΡΤΗΝ 3 Φεβρουαρίου 3 μ. μ. διά ΙΖΜΙΡ-ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ. Ἄφιξις εἰς Ἰσταμπούλ Παρασκευήν πρωΐαν.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

"IZMIR"
(τόν. 9.500)

ἀναχωρεῖ ΠΕΜΠΤΗΝ 4 Φεβρουαρίου 5 μ. μ. δι' Ἀλεξάνδρειαν.

Διαμερίσματα ΛΟΥΞ. Καμπίναι μέ μίαν καί δύο κλίνας, ὡς καί πλήρης ὀρχήστρα μετά τζάζ μπάντ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ι. Δ. Χανδρῆ, Πειραιεύς Τηλ. 40—555 «ΕΛΛΑΣ» Γραφεῖον Ταξειδίων Ἀθῆναι, Πανεπιστημίου 6. Τηλ. 21-662 & 21-623.

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ

"SATURNIA"

ἀναχωρεῖ ἐκ ΠΑΤΡΩΝ τήν 4 Φεβρουαρίου διά

ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Εἰσιτήρια παρά τῶν πρακτορείων ταξειδίων καί τῶν Γραφείων τῆς Ἑταιρείας:
ΠΑΤΡΑΙ: Ἁγίου Ἀνδρέου 49
ΑΘΗΝΑΙ: Σταδίου 60β.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ὁδός Ναυαρίνου 1, ἔναντι Ἠλεκτρικοῦ Σταθμοῦ καί λεωφόρος Μιαούλη 40.

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σκοινιοῦ ἤτανε δεμένη ἀπό δοκάρι, καί τό δοκάρι στημένο ἀπάνου σέ χαντάκι ἢ ἄλλο μέρος βαθουλό. Ἐκεῖ τότε σπρῶχναν τόν κατάδικο μέ δύναμη, καί πέφτοντας ἐρχόντανε τά δεμένα χέρια του ἀπάνου ἀπ' τό κεφάλι. Μέ δυό, μέ τρία τινάγματα ξεπλατιζόταν ὁ ἄνθρωπος σκληρά, κ' ἔμενε ἀκόμα κρεμασμένος, θέαμα πανηγυρικό στόν ὄχλο. Ὕστερα τό θῦμα παραδινότανε στά χέρια τοῦ γιατροῦ.

«1809, Μαρτ. 22 Μ. Δευτέρα (Κύθηρα). Ὁ Ι. Πασπαλᾶς ἀπό Λογοθετιάνικα ἐσκότωσε τή νόμιμό του γυναῖκα, ἐπειδή ἀγάπα μιά χήρα γειτόνισσά του, τήν Μαλίταινα, τήν ὁποίαν ἐπῆρεν ἡ Κρίσις, τήν ἐκάθισαν εἰς τό γαϊδοῦρι, τήν ἐγύρισαν εἰς τόν φῶρο καί τήν ἐπόμπευσαν μέ τούς στρατιῶτες, μέ περικεφαλαίαν ἀπό χαρτί εἰς τήν κεφαλήν. — 1809 Μαρτ. 23. Ἐβαρέθη ὁ παπᾶ-Π. Λιχοπύρης ἀπό Καρβουνάδες μέ τόν Π. Μασέλο... ὁ παπᾶς ἐπιάστη ἀπό τήν Κρίση ἐπειδή εἶχε τήν γυναῖκα τοῦ Πέτρου καί ἁμάρταινε, καί τήν Μ. Τετάρτη τοῦ ἔκοψαν τά γένεια ἀπέξω ἀπό τήν ἐκκλησία τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰς τήν Χώρα. Καί πάλιν τόν ἐβάλαν εἰς τήν φυλακήν, καί εἰς τάς 25 Μαρτίου ἐπῆραν τήν παπαδιά καί τήν ἐκάμαν καθώς τήν Μαλίταιναν. Ἔγινε δέ ἐξόριστος ἡ Μαλίταινα, καθώς καί ἡ ἄνωθεν παπαδιά, ὁ δέ παπᾶς ἔγινε ἀργός πάσης ἱερατικῆς πράξεως ἐπί ζωῆς του, καί ἐλευθερώθη ἀπό τά δεσμά. Ἕνας ἀπό τούς παρευρεθέντας εἰς τήν ὥραν ὁποῦ ἔκοψαν τάς τρίχας τοῦ ἱερέως, λεγόμενος Τζάνης Χαβαλᾶς, τοῦ εἶπε: «Τί κλαίεις; Ἄν ἤθελες νά εἶσαι ἱερεύς, δέν ἔκανες τοιαῦτες παρανομίες». Καί ἐπῆρε τά γένεια, καί τά ἔδεσε εἰς τόν λαιμόν εἰς τόν κυνηγετικόν του κῦνα, τόν ὁποῖον πολύ ἀγάπα, ἀλλά τό πρωΐ τόν ηὗρε ψόφιον.» (Στάθη: «Κυθηρ. Ἐπιθεώρησις»).

Ἀπό τούς Ἄγγλους Ἁρμοστές στά Ἑφτάνησα ὁ Κάμπελ μεταχειρίστηκε ὄχι σπάνια τή μπερλίνα. Δανείζομαι τήν περιγραφή ἀπό τά Ἀπομνημ. τοῦ Κ. Λομπάρδου συμπληρωμένη ἀπό Ζακυθινό λόγιο στήν ἔκδοση τοῦ «Χάση» (Ἀθήνα, 1927): «Μπερλίνα ἢ Περλίγκα. Σέ τετράγωνο σανιδένιο κασσόνι ἀνοιγόταν ἀπό κάθε πλευρά τρεῖς τρῦπες νά χωροῦν τό κεφάλι καί τά πόδια. Ἀπό μέσα ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀρχῆς ἔδερνε τόν κατάδικο, κι' ἀπόξω οἱ μορφασμοί τῶν πόνων του κινοῦσανε τά γέλια τῶν χαζῶν. Ὕστερα τονέ γυρίζαν κι' ἀπό ἄλλη πλευρά, καί τέλος ἢ τόν ἀφήναν ἐλεύθερο, ἢ τόν καθίζανε στό γάϊδαρο, καί ξύλο ἀπό πίσω, σάπια αὐγά, λεμόνια, ἀπό τόν ὄχλο καί τά παιδιά. Ὅλο αὐτό τό πόμπεμα λεγότανε φρουστάρισμα (μαστίγωμα) καί φρουστάδα ἢ διαπόμπευση». Κατά τό 1813 κάποιος Ἀργύρης τελωνοφύλακας στή Ζάκυνθο, κατηγορούμενος πῶς ἔβγαλε ἕνα μπουκάλι ρούμι λαθραῖο, ἀφοῦ πέρασε ἀπό τή μπερλίνα, ἀνέβηκε μισόγυμνος καί στό γαϊδοῦρι δερνόμενος ἀπό τούς στρατιῶτες. Στά 1814 δημοσιεύτηκε στήν ἐπίσημη ἐφημερίδα ἀπόφαση, καί σύμφωνα μ' αὐτή δυό μανάβηδες στήν Κέρκυρα, γιατί πατήσανε κάποια ἀγορανομική διάταξη, περάσαν ἀπό τή μπερλίνα πρῶτα, ὕστερα δαρθήκανε δημόσια, καί τέλος σταλθήκανε σέ βαριά δεσμά γιά ἕξι μῆνες, γιά νά μάθουν οἱ Ρωμιοί πῶς ὁ νόμος δέν πατιέται κάθε ὥρα καί στιγμή ἀτιμώρητα ἀπό τόν πολίτη, ὅπως γίνεται κάπου ἀλλοῦ κι' ὄχι πολύ μακρυά. Ἡ ποινή τῆς μπερλίνας ἢ περλέγκας ἤτανε τόσο μισητή, πού ὑπάρχει ἀκόμα στό λαό μιά βρισιά, «....τό περλέγκι σου». Ἀνάλογη μεταγενέστερη βρισιά εἶναι, «....τό σαγγελέα σου».

Πιό βάρβαρη ἦταν ἡ θανατική ποινή συνδυασμένη μέ τή διαπόμπευση τοῦ νεκροῦ. Ὁ Ἁρμοστής Κάμπελ ἔδωσε καί σ' αὐτό δεῖγμα τῆς αὐστηρότητάς του. Τό πτῶμα, ἀφοῦ τό κατεβάζαν ἀπό τήν κρεμάλα, πισσωμένο (γιά νά μή σαπίζῃ) τό βάνανε σέ σιδερένια κάσσα καί τό κρεμούσανε σέ ψήλωμα, ὄξω ἀπό τήν πόλη. Ἄλλη φορά πάλι κόβαν τό κεφάλι τοῦ νεκροῦ, τό γδέρναν, τό πισσώνανε, καί μπηγμένο σέ παλοῦκι, τό στῆναν ὄξω ἀπό τήν πόλη. Ὅταν ὁ Γλάδστωνας κατέβηκε στά Ἑφτάνησα νά μελετήσῃ τήν κατάσταση, καί τοῦ θυμίσανε τήν τυραννία τοῦ Κάμπελ, ἀποκρίθηκε πῶς αὐτό δέν εἶχε γίνει ἐπίτηδες γιά τά Ἑφτάνησα, ἀφοῦ ὁ ἴδιος θυμώτανε ποῦ εἶδε στήν Ἀγγλία πισσωμένα πτώματα μέσα σέ κάσσες κρεμασμένα.

Ἡ τελευταία ἐφαρμογή θανατικῆς ποινῆς ἀπό τούς Ἄγγλους μέ πίσσωμα καί δημόσιο κρέμασμα ἔγινε κατά τά 1821. Ἕνα μπρίκι Ἀλτζερίνικο, κυνηγημένο ἀπό τόν Ἑλληνικό στόλο, ἔπεσε ὄξω στό ζακυθινό ἀκρογιάλι κατά τή θέση Κερί, τέσσερα μίλια νότια ἀπό τή χώρα. Χιλιάδες ντόπιος λαός καί Μωραΐτες πρόσφυγες συναχτήκανε στά ψηλώματα, καί τή στιγμή πού οἱ ναῦτες τοῦ καραβιοῦ θελήσανε νά βγοῦνε ὄξω τους ρίχτηκε ὁ λαός μέ τό ντουφέκι. Ὅταν ἕνα ἀπόσπασμα μικρό ἀπό Ἄγγλους στρατιῶτες ἔτρεξε, ἀπό φόβο τῆς πανώλης, νά κρατήσῃ ἀνοιχτά τούς ξένους ναυτικούς, μά καί νά τούς προστατέψῃ ἀπό τό πλῆθος, οἱ Ζακυθινοί ἀκράτητοι δέν ὑπακούσαν. Οἱ Ἄγγλοι ρίξανε στόν ἀέρα, κι' ὁ λαός ρίχνοντας ἀπάνου πλήγωσε ἕναν Ἄγγλο, πού πέθανε σέ λίγο. Συμπλοκή ἀκολούθησε, ἄλλη δύναμη ἔφτασε, καί τέλος ἀφοῦ σκοτωθήκανε τρεῖς Ζακυθινοί, γενικός ἀφοπλισμός διατάχτηκε, 40 χιλ. ὅπλα συναχτῆκαν (οἱ Ζακυθινοί εἶναι ὅλοι κυνηγοί), καί τό στρατοδικεῖο πού συστήθηκε, καταδίκασε στήν κρεμάλα—πίσσωμα πέντε Ζακυθινούς, μάρτυρες τοῦ φανατικοῦ πατριωτισμοῦ τους, καί οἱ νεκροί τους μείνανε μέρες κρεμασμένοι μέσ' τά σιδερένια τους κλουβιά, τριγύρω στά ψηλώματα τῆς χώρας.

* * *

Οἱ Τοῦρκοι εἴχανε πολλῶν εἰδῶν ποινές πομπευτικές στό δημόσιο βίο τους. Δυνατός λαός καθώς εἶναι, θέλοντας νά παραδειγματίσουνε, δέ διστάσανε ποτέ καί τόν ἀθῶο νά χτυπήσουν. Ὅσους πουλούσαν ξίκικο ψωμί, κρέας τούς κρεμοῦσαν ἀπό τό «κεπέγκι» τῆς πόρτας τους, ἢ τούς καρφώνανε στ' ἀφτί, καί καρφωμένους τούς ἀφῆναν. Ὁ Ἄγγλος περιηγητής Turner γράφει: «Εἶδα ἕνα Γραικό χασάπη ἀπό τ' ἀφτί του καρφωμένον, πῆγα κοντά του, καί μοῦ εἶπε: —«Βλέπεις πῶς μέ τιμωροῦνε σάν τό Χριστό μας».

Ἄς ἔρθουμε στό χριστιανικό λαό τῆς Τουρκιᾶς. Ἡ διαπόμπευση, ἡ πειό συνειθισμένη γινότανε στίς ἄνομες γυναῖκες ἢ ποινή τους, στό γάϊδαρο καβάλλα ἀνάποδα. Ὑπῆρχαν ὅμως κι' ἄλλου εἴδους γεβεντίσματα (πομπέματα). Ὁ λεξικογράφος Sommavera, Ἰησουΐτης ποῦ ἔζησε χρόνια στά νησιά τοῦ Αἰγαίου, ἐξηγάει στό περίφημο λεξικό του, 1709, τή λέξη πομπεύω=στιγματίζω, ἀτιμάζω, δέρνω ἀπάνου στό γαϊδοῦρι. Τήν ποινή τήν ἐπιβάλλει ὄχι τό κράτος, ἀλλά πότε ἡ κοινότητα, πότε ὁ ἴδιος ὁ λαός. Στήν Κύθνο τίς χῆρες μέ παιδιά, ποῦ θέλανε νά παντρευτοῦνε, τίς σατύριζε ὁ λαός βροντῶντας τά κουδούνια, χάλκιν' ἀγγειά, πάγκες τῶν μαγαζιῶν. Ὁ Δ. Αἰνιάνας γράφει σέ μιά μελέτη του: «Ὅλοι ἐξ ἀκοῆς πρέπει νά γνωρίζουν ὅτι αἱ κοινότητες ἐπέβαλλον ποινήν εἰς τάς ἀποδεικνυομένας πόρνας τό νά τάς καθίζωσιν ἐπί ὄνου, ἐξ οὗ καί ἡ ὕβρις γαδαροκαθισμένη».

Ὁ περιηγητής Tournefort, 1717, γράφει: «Ἡ ἄνομη γυναῖκα τιμωρεῖται αὐστηρά στήν Τουρκία. Ὁ ἄντρας ἅμα πιάσῃ τή γυναῖκα του (ἐδῶ πρόκειται γιά Τοῦρκο βέβαια) τή βάνει σ' ἕνα σακκί μέ πέτρες καί τήν πνίγει. Ἄν πιαστῇ χριστιανός νάχῃ ἔρωτα μέ Τουρκάλα, ἢ πρέπει νά τουρκέψῃ ἢ νά θανατωθῇ. Συχνά ὁ ἐραστής καταδικάζεται κι' αὐτός νά μπῇ στό γάϊδαρο καβάλλα ἀνάποδα, νά κρατῇ τήν οὐρά, καί στολισμένος νἆναι στό κεφάλι καί στό στῆθος μέ κοιλάντερα. Ὕστερα τοῦ δίνουν ἕνα γερό ξύλο στίς πατοῦνες καί πληρώνει καί τζερεμέ. Ἅμα ὁ ἔνοχος εἶναι γυναῖκα, δέν τῆς φτάνει ἡ γαϊδουροκαβαλλαρία, παρά ὁ λαός τῆς ρίχνει λάσπες, κοπριές, αὐγά κι' ὅ,τι βρεθῇ στά χέρια του».

Περίεργη εἶναι ἡ περιγραφή τῆς διαπόμπευσης στή Νικαριά. Ἕνα ζευγάρι ποῦ ἁμάρταινε, ἄντρας καί γυναῖκα, τούς φέρανε στήν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ, τήν Ἀκαμάτρα (ὅπου συνειθίζουνε νά περπατᾶν οἱ ἀκαμάτες). Ἐκεῖ συναχτῆκαν οἱ πρόυχοντες μέ τά ραβδιά, ὁ ἄντρας πῆρε καβάλλα τή γυναῖκα, καί δέρνοντας ἀπό κοντά τούς τριγυρίζανε μέσ' τό χωριό, καί τούς μισοσκοτώσαν ἀπ' τό ξύλο. Στά Καρδάμηλα τῆς Χίος οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν καλοῦσαν τό λαό στήν πομπή τῆς παράνομης γυναίκας.

Ὄχι μοναχά στά νησιά, μά καί σ' ὅλη τή χέρσα Ἑλλάδα, Μωριά κ' ἴσια ἀπάνου, ἡ ποινή τῆς ἄτυχης γυναίκας ποῦ ἔφταιγε μέ τοῦ γαϊδάρου τήν καβάλλα ἤτανε ἡ συνειθισμένη. Μιά περίπτωση βρίσκουμε στήν Ἤπειρο, ὅπου οἱ πρόυχοντες πρωτοστατοῦνε. Στήν Ἀθήνα τό ἴδιο πάλι, ἡ γυναῖκα ἀνέβαινε ἀνάποδα στό γάϊδαρο, κρατοῦσε τήν οὐρά, στολιζότανε μέ τίς παλιοκοιλιές, καί τά παιδιά ἀπό πίσω κράζανε τή ντόπια τους κραυγή ε ἶ ρ ο ς, καί τή φέρνανε στήν Παναγία τή Χρυσοσπηλιώτισσα, πειό πάνου ἀπό τό Διονυσιακό θέατρο (ἴσως αὐτό λείψανο ἀρχαίας παράδοσης, ποῦ μᾶς θυμίζει διονυσιακή πομπή). Ἐκεῖ ἔμενε ἡ γυναῖκα ὧρες πολλές, παραδομένη στήν πομπή της καί στή γάνα της.

* * *

Στήν Ἀσία, ὄχι σπάνια, οἱ χριστιανές γυναῖκες οἱ ἴδιες κόβανε τά μαλλιά τῆς ἔνοχης. Τῶν μαλλιῶν τό κόψιμο, ὡς γεβέντισμα, βρίσκεται κι' ἀλλοῦ. Ἕνα λαϊκό τραγοῦδι λέει:

Ἔχω ἄντρα μπεζεριάνη, ποῦ δουλεύ' στήν ξενιτειά
Τό μαθαίν' καί μέ χωρίζει, καί μοῦ κόφτει τά μαλλιά.

Κι' ἄλλο τραγοῦδι λαϊκό μᾶς κάνει νά ὑποψιαστοῦμε πῶς κάποιας κυρᾶ-δασκάλας τῆς ἀρέσαν τά ξεινά:

Χίλια φλουριά τῆς δῶσαν τῆς δασκάλας
Νά τῆς κόψουν τά μαλλιά....

Στά 1821, οἱ Ντεληγιανναῖοι μαλλώνανε μέ τούς Πλαπουταίους, στήν Καρύταινα. Κάποιος Ζίραλης σκότωσε τόν Ἀνάστο Ντεληγιάννη, καί οἱ ἀντίθετοι σκοτώσανε τό Ζίραλη, κόψανε καί τῆς γυναίκας του τά μαλλιά. Ὄχι οἱ φόνοι, ἀλλά τῶν μαλλιῶν τό κόψιμο ἄναψε τό ντουφέκι μεταξύ τῶν δύο μερῶν.

Περίεργο εἶναι πῶς καί κάθε ἀπόπειρα νεωτερισμοῦ στή μόδα, στή φορεσιά κλπ. εἶχε κι' αὐτή τά θύματά της. Θυμοῦμαι τήν ἀρχή μιᾶς ρίμας, ποῦ κρύβει βέβαια κάποια διαπόμπευση σατυρική:

Τό μάθατε τί ἐγίνη στῆς Πάτρας τά στενά,
Ἐφόρεσε μιά νέα τά εὐρωπαϊκά.

Ἀπό ἕνα παλιό περίεργο διήγημα τοῦ περίφημου Χιώτη Ἰακώβου Πιτσιπιοῦ παίρνω μιά περικοπή. Τό περιστατικό θά συνέβηκε λίγα χρόνια πρίν ἀπό τό 1821: «...Τόν καιρό ποῦ σκουβαρίζανε τή Μπόνα στή Χιό ἀξανάκωλα καθισμένη στό γάδαρο, μέ συχώρεση, ἤμουν ὅτ' ἤβγαινα φαντίνα καί θυμοῦμαι, ποῦ γιατί ἐφόριενε ἕνα μοσκολουρί ντζανοῦμι, καμμιά μας πλιά ἀπετότες ἐν ἐφόρεσενε τέτοιο ρέγκι.» Τό διήγημα εἶναι τυπωμένο κατά τά 1847. Ρέγκι=τουρκ. χρῶμα. — Μοσκολουρί=χρῶμα κίτρινο. — Σκουβαρίζω=γαζία, λοιπόν πομπεύω.—Τζανοῦμι, ἄγνωστο εἶδος φορέματος. — Φαντίνα=κόρη στήν ἡλικία τῆς παντριᾶς. Τί εἶναι ὅμως τά παθήματα τῆς Μπόνας μπροστά στήν τραγωδία τῆς Μωραϊτοπούλας ποῦ πῆγε στήν Πόλη, καί ποῦ γύρισε ὕστερα στό χωριό «πολιτισμένη» καί μίλαγε φράγκικα, κ' ἤξερε νά μιλᾷ μέ χάρη, καί φερνότανε μέ λευτεριά στούς ξένους, ἴσως φοροῦσε καί φράγκικα, μά ἤτανε κι' ὀρφανή ἢ ἔρημη, καί τοῦ χωριοῦ οἱ προεστοί ὑποψιαστήκανε τήν ἀρετή της κι' ἀποφασίσανε νά τήν ξεκάμουν. Καί τήν ξεκάμανε τόσο τραγικά, καί πληρώσανε στόν πασᾶ τοῦ Μωριᾶ τήν τιμή ὄχι τῆς ἄτιμης, ἀλλά τῆς τιμημένης. Τήν τραγωδία της τήν περιγράφει ὁ Chateaubriand.

Κι' ἀκολουθεῖ τό τελευταῖο, ἐπίσημο αὐτό, εἶδος διαπόμπευσης ἀστυνομικῆς. Πρώτη ἔγινε ἀπό τό στρατηγό Μακρυγιάννη στήν Ἀθήνα κατά τά 1824, καί θῦμα ἦταν ἡ πρώτη, ποῦ φανίστηκε στῆς Πλάκας τά στενά κοντόσα=κοινή γυναῖκα. Δεύτερη, ἀπό τόν Κολοκοτρώνη, ποῦ παράγγειλε δυό κοινές γυναῖκες ὁλόγυμνες νά τίς κυλίσουνε μέσ' τίς τσουκνίδες. Κι' ἀκολουθεῖ ἡ πομπή ἡ ἀτέλειωτη τῶν πομπεμένων κλεφτῶν, λωποδυτῶν μέ τά κάθε λογῆς «κλεψιμαῖα» τους, κρεμασμένα στό λαιμό, καί νά τούς τριγυρίζουν οἱ «σταυροτῆδες», ἄς τούς ποῦμε κ' ἐμεῖς ἔτσι, ἀνάμεσα σέ χῶρες καί χωριά. Ἡ τιμωρία αὐτή δέν πιστεύω νά καταργήθηκε καί τώρα στίς ἐπαρχίες. Ἡ διαπόμπευση κατέχει σημαντικόν τόπο στήν ἱστορία τῆς ποινῆς, στήν κοινωνική ἱστορία, μά καί στή λαογραφία. Διαπόμπευση ἤτανε καί τ' ἀνάθεμα. Διαπόμπευση ἤταν ἅμα ὁ περίφημος ἐπίσκοπος Τρίκκης Διονύσιος, ὁ Σκυλόσοφος, πιάστηκε μετά τήν ἐπανάσταση του, γδάρθηκε ζωντανός, καί τό δέρμα του παραγεμισμένο τό τριγυρίζαν ἀπό χῶρες καί χωριά ἴσα μέ ποῦ τό πήγανε στήν Πόλη. Διαπόμπευση ἤταν ἡ ἔκθεση τοῦ κεφαλιοῦ τοῦ Ἀλήπασα στήν Πόλη (μαζί μέ τόσα ἄλλα παραδείγματα). Διαπόμπευση καί τό στάλσιμο τῶν κεφαλιῶν καί τῶν ἀφτιῶν, τροπαίων τῆς Ἀράχωβας, στ' Ἀνάπλι. Τέλος διαπόμπευση εἶναι καί τό ἔθιμο τό τσοπάνικο νά περιφέρνουνε στά χωριά τό τομάρι τοῦ σκοτωμένου λύκου, γιά τήν πομπή του καί τή γάνα του, καί γιά τή δόξα τοῦ παλληκαρᾶ, ποῦ γυρεύει καί τήν πληρωμή του.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ὁ Νόμος 5280 τροποποιεῖ τόν Ἐμπορικόν Νόμον ὡς πρός τό κείμενον τῶν Συναλλαγματικῶν καί Γραμματίων. Εἰσέτι, δέν ἔχει ψηφισθῇ οὗτος ὁλοκληρωτικῶς ὑπό τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ὑπάρχουν δέ ἀρκεταί ἀντιρρήσεις ἐκ μέρους εἰδικῶν, ὡς πρός τήν θέσπισιν τοῦ Νόμου τούτου. Ἐν τούτοις ἔνιαι Τράπεζαι, ἀπληροφοροῦσι τούς πελάτας αὐτῶν, ὅπως τό κείμενον τῶν Συναλλαγματικῶν καί Γραμματίων ἀπό 1ης Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. κατά τόν νέον Νόμον. Εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην οἱ ἐνδιαφερόμενοι εὑρίσκονται πρό διλήμματος τί εἶδος κειμένου τουτέστι δέον ν' ἀκολουθῶσι διά τήν σύνταξιν τῶν Συναλλαγματικῶν καί Γραμματίων.

Δέν νομίζει τό ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι πρέπει νά θέσῃ τέρμα εἰς τάς ἀμφιβολίας αὐτάς καί ὅτι πρέπει νά καθορίσῃ τίς Νόμος δέον νά εἶνε ἐν ἰσχύϊ.

Μετά πλείστης τιμῆς
ΓΕΩΡΓ. Ν. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀθῆναι, 28η Ἰανουαρίου 1932.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Κατά τά ὑπομνήματα τά ὁποῖα διένειμαν ἐπ' ἐσχάτων ἀφειδῶς εἰς ὅλον τόν κόσμον καί εἰς ὅλας τάς κυρίας γλώσσας, —μερικά ἔφθασαν πρό διμήνου καί εἰς τά γραφεῖα τῆς «Πρωΐας»— οἱ Ἰάπωνες ἐδαπάνησαν εἰς τήν Μαντζουρίαν ἀπό τοῦ 1905 καί ἐντεῦθεν, (μετά τόν Ρωσσοϊαπωνικόν πόλεμον) μέχρι σήμερον 2 δισεκατομμύρια γιέν. Ἐξοδεύουν κατ' ἔτος —λέγουν τά ὑπομνήματα ταῦτα— πλέον τῶν 10 ἑκατομμυρίων γιέν μόνον διά τήν φρούρησιν τῆς γραμμῆς τοῦ νοτιομαντζουριανοῦ σιδηροδρόμου καί ἄλλα 4 ἑκατομμύρια διά τήν ἀστυνομικήν ἐποπτείαν τῶν ἀκτῶν. Ἵδρυσαν ἐργοστάσια, ἀνέπτυξαν τήν βιομηχανίαν καί τήν γεωργίαν. Τῷ 1909 ὑπῆρχαν εἰς τήν νότιον Μαντζουρίαν 152 ἐργοστάσια, σήμερον ὑπάρχουν 289. Τό ἐξωτερικόν ἐμπόριον τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀνῆλθεν ἀπό 30.685.000 γιέν, κατά τό 1907, εἰς 329.604.000 γιέν κατά τό 1929, ἤτοι ὑπερεδεκαπλασιάσθη. Αἱ λιμενικαί ἐγκαταστάσεις (δι' ἐκχωρήσεως ἀπό μέρους τῶν κινεζικῶν ἀρχῶν) μόνον εἰς τόν λιμένα τοῦ Νταιρέν ἐστοίχισαν 68 ἑκατομμύρια γιέν εἰς τό ἰαπωνικόν κεφάλαιον, τό ὁποῖον ἀνέλαβε τήν ἐκμετάλλευσίν των. Ἐν συνόψει τό σύνολον τῶν κεφαλαίων τά ὁποῖα ἔχει διαθέσει ἡ Ἰαπωνία εἰς τήν Μαντζουρίαν ἀνέρχεται εἰς 2.147.000.000 γιέν. Ἐπί τῇ βάσει τῶν τεραστίων αὐτῶν συμφερόντων τά ὁποῖα —καί ἄν οἱ ἀριθμοί των εἶνε ἐξωγκωμένοι— ἔχει εἰς τήν Μαντζουρίαν, ἡ Ἰαπωνία δέν ἀπέκρυψεν ἀπολύτως τάς προθέσεις της ὅπως διατηρήσῃ τά σχετικά δικαιώματα τά ὁποῖα τῆς ἐξασφαλίζει ἡ συνθήκη τοῦ Πεκίνου τοῦ 1915, καί νά τά ἐπεκτείνῃ κατά τό δυνατόν. Ὑπάρχει ὑπόμνημα συνταχθέν ὑπό τοῦ μέχρι τοῦ 1929 πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰαπωνίας βαρώνου Τανάκα ἐκθέτον ἐν πλάτει τάς ἰαπωνικάς βλέψεις ἐπί τῆς Μαντζουρίας. Τό ὑπόμνημα τοῦτο εἶχε προκαλέσει ἄλλοτε διεθνῆ θόρυβον διά τήν ὠμήν παράστασιν τῆς ἀληθείας ὡς πρός τούς πραγματικούς σκοπούς τῶν Ἰαπώνων. Ἀλλ' ἐλησμονήθη ταχέως ἐπί τῆς διαδόχου κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐφήρμοσε τήν ἰδίαν μέν πολιτικήν ἀλλά μέ περισσότερον σεβασμόν τῶν προσχημάτων.

⁂

Ὁπωσδήποτε, μέ τά προσχήματα ταῦτα, ἡ ἰαπωνική προέλασις εἰς τήν Μαντζουρίαν ἐσυνεχίσθη, ἀπό τῆς 17 παρ. Σ)βρίου, μέ διαφόρους σταθμούς. Οἱ Ἰάπωνες τήν 8 Ὀκτωβρίου ἐβομβάρδισαν τό Τσίν-Τσέου, μίαν μόνον ἑβδομάδα μετά τάς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε., τό ὁποῖον εἶχεν ἐπιληφθῇ τῆς Κινεζοϊαπωνικῆς διαφορᾶς. Ἐπηκολούθησεν ἡ ἐγκαθίδρυσις τοπικῆς κυβερνήσεως εἰς Κιρίν, αἱ μάχαι τοῦ ποταμοῦ Νόννι, ἡ κατάληψις τοῦ Τσιτσικάρ, ἡ προσπάθεια τῆς ἀνακηρύξεως τῆς οὕτωσεἰ βαθμηδόν καταλαμβανομένης ἐξ ὁλοκλήρου Μαντζουρίας εἰς ἀνεξάρτητον κράτος. Εἰς ὅλην αὐτήν τήν μεθοδικήν πρόοδον τῶν Ἰαπώνων ἐν Μαντζουρίᾳ, ἡ Κ.Τ.Ε. ἔπαιζε ρόλον κατ' οὐσίαν παθητικόν. Τό Συμβούλιόν της συνῆλθε μέν ἐκ νέου τήν 13 Ὀκτωβρίου, ἀλλ' ἡ ἔκτακτος αὐτή σύνοδος εἰς οὐδέν ἀπέληξεν. Ἐφ' ᾧ καί ἀνέβαλε τάς συνεδριάσεις του διά τήν 16 Νοεμβρίου, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξύ ἐκάλεσε τήν Κίναν καί τήν Ἰαπωνίαν νά συνεννοηθοῦν! Ἀλλά ποία συνεννόησις ἦτο δυνατή μεταξύ τῶν δύο κρατῶν ἐξ ὧν τό μέν ἐν ἐνήργει καθαρά κατάκτησιν, —παρά τάς ἐνώπιον τῆς Κ.Τ.Ε. δῆθεν φιλειρηνικάς δηλώσεις τῶν ἀντιπροσώπων του,— τό δέ ἄλλο δέν ἐγνώριζε κἄν τί νά πράξῃ καί ἤρκεῖτο νά βομβαρδίζῃ τήν γραμματεῖαν τοῦ διεθνοῦς ὀργανισμοῦ τῆς Γενεύης μέ.. ὑπομνήματα; Ὁπωσδήποτε, τό Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. συνελθόν ἐκ νέου τήν 16 Νοεμβρίου, διά τρίτην φοράν, δέν εὗρεν ἄλλην λύσιν εἰμή νέαν... ἀναβολήν τῆς συνόδου του. Ἡ τετάρτη καί προτελευταία κατά σειράν σύνοδος —ἡ τελευταία εἶνε ἡ τωρινή— ἀπεφάσισε τέλος τήν ἀποστολήν διεθνοῦς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τήν Μαντζουρίαν. Ἀλλά καί διά τήν ἁρμοδιότητα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης δέν ἐπῆλθε πλήρης συμφωνία, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει αὕτη ἐπρόκειτο κάποτε νά ὁρισθῇ.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ οἱ Ἰάπωνες ἀντιληφθέντες ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. ἦτο κατ' οὐσίαν νεκρά, συμπληρώσαντες δέ ἐξ ἄλλου τήν στρατιωτικήν κατάληψιν τῆς Μαντζουρίας, εὗρηκαν ἄλλο πρόσχημα διά νά θέσουν τόν πόδα ἐπ' αὐτοῦ πλέον τοῦ κινεζικοῦ ἐδάφους. (Διότι, δέον νά σημειωθῇ ὅτι ἡ Μαντζουρία, μολονότι ἀπέραντος καί πλουσιωτάτη, ὑπῆρξε πάντοτε διά τήν Κίναν ἐγκαταλελειμμένη ἐπαρχία, παρά τά 29.200.000 τοῦ πληθυσμοῦ της, ἡ δέ κατοχή τοῦ ἐδάφους τούτου δέν ἐνεφάνιζεν, ἀπό διπλωματικῆς τοὐλάχιστον ἀπόψεως, τήν ἰδίαν σημασίαν τήν ὁποίαν ἔχει ἡ κατάληψις τοῦ καθαρῶς κινεζικοῦ ἐδάφους τῆς Σαγκάης. Οὕτως, ἡ κυβέρνησις τοῦ Τόκιο, λαμβάνουσα ὡς πρόσχημα τήν δῆθεν δίωξιν Ἰαπώνων ὑπηκόων εἰς τήν Σαγκάην, ἐπέδωκε πρό ἑξαημέρου τελεσίγραφον πρός τήν κινεζικήν κυβέρνησιν τοῦ Νανκίν, ζητοῦσα ἱκανοποίησιν. Προχθές δέ, ἀπέστειλε πλοῖα, ἀπεβίβασε στρατόν, ἐπυρπόλησε καί ἐβομβάρδισε τά κινεζικά προάστεια τῆς πόλεως καί ἤδη... διαπραγματεύεται μετά τῶν ξένων Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συμφέροντα εἰς τήν Σαγκάην. Σημειωτέον ὅτι εἰς τήν Σαγκάην, τόν πέμπτον κατά σειράν λιμένα τοῦ κόσμου καί τόν πρῶτον τοῦ Εἰρηνικοῦ, τόσον οἱ Ἀμερικανοί ὅσον καί οἱ Εὐρωπαῖοι Ἄγγλοι καί Γάλλοι, κατά δεύτερον δέ λόγον Ἰταλοί) ἔχουν τεράστια συμφέροντα, ἐφ' ᾧ καί ἔχουν ἐξασφαλίσει ἰδίας ζώνας (τάς λεγομένας ἐκχωρήσεις) ὅπου αἱ κινεζικαί ἀρχαί τῆς πόλεως δέν ἔχουν κανέν σχεδόν δικαίωμα.

Τά συμφέροντα ταῦτα παρώθησαν, τώρα, τάς Ἡνωμένας Πολιτείας νά ἀναλάβουν ἐνεργόν πλέον ρόλον καί νά ἀπευθύνουν διακοίνωσιν πρός τήν Ἀγγλίαν περί σχηματισμοῦ ἑνιαίου μετώπου ἔναντι τοῦ ἰαπωνικοῦ κινδύνου εἰς τόν Εἰρηνικόν. Ἡ Ἀγγλία ἀπήντησεν εἰς τήν διακοίνωσιν ταύτην μᾶλλον χαλαρῶς, ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τό ζήτημα τῆς Σαγκάης εἶνε βέβαιον ὅτι ἐνδιαφέρει τάς δύο Μεγάλας ναυτικάς Δυνάμεις ἀσυγκρίτως πολύ περισσότερον ἤ τό Μαντζουριανόν. Ἐκ τῶν ἀνταλλαγεισῶν σχετικῶν διακοινώσεων καταφαίνεται σαφῶς ὅτι ἐκεῖνο διά τό ὁποῖον ἐνδιαφέρονται αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις εἶνε ἡ διατήρησις τῶν «ἀνοικτῶν θυρῶν», τάς ὁποίας εἶχαν καί ἔχουν μέχρι τῆς στιγμῆς ἀνοικτάς διά τό ἐμπόριόν των ἐν Σαγκάῃ. Ἐξασφαλιζομένου τούτου, ὅλα τά ἄλλα εἶνε δι' αὐτάς, ὡς Μεγάλας Δυνάμεις, δευτερεύοντα.

Ὑπάρχουν μάλιστα οἱ φρονοῦντες ὅτι «ὅλα τά ἄλλα»—ὁ πόλεμος Κίνας καί Ἰαπωνίας, μέ ἄλλας λέξεις—συμφέρει εἰς τούς βιομηχάνους τῶν μεγάλων κρατῶν, καί ἰδίᾳ τῆς Ἀγγλίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καί τῆς Γαλλίας, διότι θά τονώσῃ τήν βιομηχανίαν καί τήν ναυτιλίαν των, θά ἀνακινήσῃ τό ἀποτελματωθέν ἐμπόριον, θά εἰσφέρῃ νέον αἷμα εἰς τό λιποψυχοῦν μέγα κεφάλαιον, θά ἀποτελέσῃ ἐν συνόψει τόν καλύτερον ἀντιπερισπασμόν καί τήν μοναδικήν διέξοδον τῆς παγκοσμίου κρίσεως.

Ὁσονδήποτε καί ἄν αἱ ἀντιλήψεις αὗται, 14 μόνον ἔτη μετά τόν μέγαν πόλεμον, ἀποτελοῦν ὕβριν πρός τήν μνήμην τῶν νεκρῶν αὐτοῦ, εἶνε ἀντιλήψεις ἐξηγοῦσαι πολλά πράγματα, ὡς πρός τήν ἀπ' ἀρχῆς στάσιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἔναντι τῆς κινεζοϊαπωνικῆς ρήξεως εἰς τήν Ἄπω Ἀνατολήν, στάσιν ἡ ὁποία ἄλλως θά παρέμενεν ἀνεξήγητος.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α. Ε.

Ἐνδιαφέρουσα εἰδοποίησις.

Ὑπηρεσία ἀποζημιώσεων διά τροποποιήσεις ἐσωτερικῶν ἐγκαταστάσεων.

Κατά τήν μετά τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας συμφωνίαν τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1930, ὅσοι ἐξετέλεσαν τροποποίησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεώς των πρό τῆς ἀνωτέρω χρονολογίας (πρός τόν σκοπόν τῆς μεταφορᾶς ἀπό τοῦ παλαιοῦ εἰς τό νέον ρεῦμα), δικαιοῦνται εἰς ἐπιστροφήν τῆς γενομένης δαπάνης καθ' ὡρισμένον ποσόν ἀνά σημεῖον ρευματοληψίας ἐπί τῇ προσαγωγῇ ἐπαρκῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Ἡ σχετική πρόσκλησις πρός τούς ἐνδιαφερομένους ἐδημοσιεύθη διά τῶν ἐφημερίδων κατά μῆνα Ὀκτώβριον 1930.

Εἰς τάς ἀρχάς Νοεμβρίου 1931 ἐδημοσιεύθη νεωτέρα πρόσκλησις, τάξασα προθεσμίαν μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἤδη, κατόπιν νέας συμφωνίας μετά τοῦ ὑπουργείου, παρατείνομεν τήν προθεσμίαν τῆς ὑποβολῆς τῶν ὡς ἄνω αἰτήσεων μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους 1932. Ἡ παράτασις αὕτη θά εἶνε ὁριστικῶς ἡ τελευταία.

Εἰς τούς ὑποβαλόντας αἰτήσεις μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1931 ἐδόθη γραπτή ἀπάντησις περί τῆς παραλαβῆς. Εἰς τούς ὑποβαλόντας αἰτήσεις ἀπό 1 Δεκεμβρίου 1931 μέχρι σήμερον, ἡ ἀπάντησις θά σταλῇ μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. τό βραδύτερον. Ἐπομένως, ἄν τις δέν λάβῃ ἀπάντησιν μέχρι τῆς ἀνωτέρω χρονολογίας, πρέπει νά ζητήσῃ πληροφορίας καί ἐν ἀνάγκῃ νά ὑποβάλῃ νέαν αἴτησιν. Ὅσοι δέ θά ὑποβάλουν αἰτήσεις ἀπό σήμερον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, πρέπει νά ζητῶσιν ἀπόδειξιν ἐγχειρίσεως. Διότι μετά τήν 29ην Φεβρουαρίου οὐδεμία αἴτησις θά γίνῃ δεκτή.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1932

— ΔΗΜ. ΤΣΗΡΟΣ, διευθυντής ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατρός Πολιτικοῦ Νοσοκομείου, Κουμουνδούρου 21 (γωνία Ἁγίου Κωνσταντίνου) —6 μ. μ. Τηλ. 52-10.

Η ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἡ συνομιλία μας διεκόπη καί πάλιν ἀπό τήν νοσοκόμον, καί τήν φοράν αὐτήν, ἠναγκάσθην ν' ἀποσυρθῶ.

Ἐδειπνοῦσα, ὅπως συνήθως, μετά τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου, δέν ἔδειξα ὅμως καθόλου πόσην συγκίνησιν μοῦ εἶχε προκαλέσει ἡ παράκλησις τῆς Αὐτοκρατείρας. Εἰς τό τραπέζι ἦσαν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ἡ Δούκισσα τῆς Σπάρτης (Σημ. Συντ. ἡ μετέπειτα Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος Σοφία), ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκου-Καρόλου τῆς Ἔσσης καί ἄλλα τινά πρόσωπα. Ἡ συνομιλία παρετάθη μέχρι τῆς 11ης νυκτερινῆς, ἔπειτα καθένας ἀπεσύρθη. Ἀνῆλθον εἰς τό δωμάτιόν μου καί ἤρχισα νά ἐργάζωμαι.

Ὁ κώδων τοῦ ἀνακτόρου ἐσήμανε μίαν μετά μεσονύκτιον, ὅταν θόρυβος ἐλαφρός ἠκούσθη εἰς τήν θύραν μου. Ἤνοιξα· τέσσαρες ἄνδρες εὑρέθησαν ἐνώπιόν μου κρατοῦντες δύο κιβώτια σκεπασμένα μέ μουσαμᾶν. Τά σχοινιά ἦσαν καινουργῆ καί ἐπάνω εἰς κάθε κιβώτιον ὑπῆρχε λευκή ἐτικέττα χωρίς ὄνομα ἤ διεύθυνσιν. Ἐπρόσεξα ὅτι οἱ ἄνδρες ἐφοροῦσαν κυλόττες ἀπό κυανοῦν σέρζ καί μπόττες: συνεπέρανα ἐξ αὐτοῦ, ὅτι δέν ἦσαν πιστοί θαλαμηπόλοι ἀλλά σεΐζηδες τοῦ σταύλου, ἀγνοοῦντες τελείως τί περιεῖχον τά δέματα. Ἀπέθεσαν χάμω τά κιβώτια καί ἀπῆλθον χωρίς νά εἴπουν λέξιν.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ἀνέμενα δέματα ὀλιγώτερον ὀγκώδη, καί σέ λίγο, τήν ἔκπληξίν μου διεδέχθη ἀμηχανία. Πῶς νά μεταφέρω τέτοια μεγάλα κιβώτια εἰς Ἀγγλίαν χωρίς νά προκαλέσω τήν προσοχήν; Καί δέν ἦτο δυνατόν νά γίνῃ λόγος περί ἀποκρύψεώς των: ὁ κίνδυνος θά ἦτο τότε μεγαλύτερος διότι τό ἀνάκτορον ἦτο γεμᾶτον ἀπό ἀστυνομικούς. Ἀλλ' ἐξ ἄλλου πῶς νά ἐξηγήσω τήν ὕπαρξιν τῶν κιβωτίων αὐτῶν, τά ὁποῖα ἦσαν ὡς νά ἔπεσαν ἐξ οὐρανοῦ; Ἔγραψα τέλος εἰς τό ἕνα: «Βιβλία—προσοχή», καί εἰς τό ἄλλο: «Πορσελάνη—εὔθραυστον», προσθέσας τήν ἰδιωτικήν μου διεύθυνσιν, καί τά ἐτοποθέτησα ἐμφανῶς εἰς τόν διάδρομον, δίπλα εἰς τάς ἀποσκευάς μου.

Τήν ἑπομένην τό πρωΐ ἐξήγησα εἰς τόν κατάπληκτον ὑπηρέτην μου ὅτι ἦσαν διάφορα πράγματα, τά ὁποῖα ἠγόρασα εἰς τό Ἀμβοῦργον, καί ὅτι ἔπρεπε νά τ' ἀφήσῃ ἐκεῖ. Μετ' ὀλίγον, ὁ κ. Φέρ, ταχυδρόμος τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου περνῶντας ἀπό τόν διάδρομον, ἐδήλωσεν ὅτι ἀπηγορεύετο ἡ εἰσαγωγή οἱουδήποτε πράγματος εἰς τό ἀνάκτορον ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Αὐτοκράτορος ἤ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Τοῦ ἀπεκρίθην μέ ἐπίπλαστον πονηρίαν, ὅτι οἱ «τελωνιακοί ἐκτελοῦν πάντοτε οἰκτρῶς τήν ὑπηρεσίαν των, ἀλλ' ὅτι ἄν, πρός δυστυχίαν μου, ἀνέφερε τό πρᾶγμα πρό τῆς ἀναχωρήσεώς μου, δέν θά ἠδυνάμην νά μεταφέρω ποτέ τά ἐμπορεύματα αὐτά εἰς τήν Ἀγγλίαν». Πεισθείς, ὅτι τά κιβώτια περιεῖχον λαθρεμπόριον καί ὅτι τοῦ ἐζητοῦσα νά μέ ἐξυπηρετήσῃ φιλικῶς, ἔλαβεν ὕφος συνενόχου καί μέ διεβεβαίωσε περί τῆς ἀφοσιώσεώς του.

Τήν 1ην Μαρτίου ἀνεχωρήσαμεν ἀπό τό Φρεῖδριχσχόφ ἐπανακάμπτοντες εἰς Λονδῖνον. Στρατιῶται εἶχον ἐπιφορτισθῇ μέ τήν μετακόμισιν τῶν ἀποσκευῶν. Κατά τό διάστημα αὐτό εὑρισκόμην εἰς τό προαύλιον, συνομιλῶν μετά τοῦ Βασιλέως καί ἐπέβλεπα μέ τήν ἄκρην τοῦ ματιοῦ τό πέρασμα ἐκείνο τῶν βαλιτσῶν, τῶν φορτσεριῶν καί τῶν σάκκων· ὅταν ἐπρόβαλαν τά δύο μαῦρα κιβώτια, ἐνόμισα ὅτι θά προκαλοῦν τήν κατάπληξιν ὅλων, τόσον ὕποπτος ἦτο ἡ ὄψις των. Ἀλλ' οὐδείς ἀντελήφθη τίποτε, καί οἱ φόβοι μου ἀπεδείχθησαν μάταιοι.

Ὅταν ἔφθασα εἰς τήν Ἀγγλίαν, ἐπῆρα τά κιβώτια εἰς τήν κατοικίαν μου, εἰς Σέλλ Φάρμ, Ὄλντ Οὐΐντσορ, καί τά ἐκλείδωσα.

Τήν 5 Αὐγούστου, ἡ Αὐτοκράτειρα ἀπέθανεν εἰς Φρεῖδριχσχόφ, ἡ δέ κηδεία της ἐγένετο τήν 13ην τοῦ μηνός. Ὁ Βασιλεύς Ἐδουάρδος συνωδεύετο τήν φοράν αὐτήν ἀπό τόν λόρδον Κλάρεντον, τόν ναύαρχον Φάλλερτον, τόν στρατηγόν Στάνλεϋ Κλαίοκ, τόν βουλευτήν Σίδνεϋ Γκρέβιλ καί ἀπό ἐμέ.

Ἕνα βράδυ, μετά τό δεῖπνον, ὁ κόμης Οὔλενμπουργκ, ἀρχηγός τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου, μέ ἐπῆρε κατά μέρος καί μοῦ εἶπεν ὅτι ἤθελε νά μοῦ ὁμιλήσῃ ἰδιαιτέρως. Μέ ἠρώτησεν, ἄν, κατά τύχην, τά γράμματα τῆς Αὐτοκρατείρας εὑρίσκοντο εἰς τό ἀρχεῖον τοῦ Οὐΐντσορ. Ἔγιναν, μοῦ εἶπεν, ἐπισταμέναι ἔρευναι εἰς Κρόνμπεργκ, ἀλλά δέν ἀνεκαλύφθη τίποτε.

Διετήρησα τήν ψυχραιμίαν μου καί τοῦ ἀπήντησα, εἰς τόνον φυσικώτατον, ὅτι θά γράψω ἀμέσως πρός τόν λόρδον Ἔσερ, τόν ἀρχειοφύλακα. Ἐντός ὀλίγου ἔλαβα ἀπάντησιν, διά τῆς ὁποίας ἐβεβαιοῦτο, ὅτι αἱ ἐπιστολαί δέν εὑρίσκοντο—ὅπως ἦτο καί ἡ ἀλήθεια—εἰς τά ἀρχεῖα τοῦ Βασιλείου, ἀπάντησιν τήν ὁποίαν μετεβίβασα εἰς τόν κόμητα Οὔλενμπουργκ. Ὀλίγα ἔτη ἀργότερον εἶχα μαζί του καί ἑτέραν σχετικήν συνομιλίαν, καί ἀπέκτησα σαφῆ τήν ἐντύπωσιν, ὅτι μέ ὑπωπτεύετο. Ἀλλ' εἰς ὅλας τάς ἐρωτήσεις του ἀπήντησα μέ θαυμαστήν ἀφέλειαν.

Τοιουτοτρόπως, τά γράμματα αὐτά παρέμειναν εἰς τήν κατοικίαν μου ἐπί εἰκοσιεπτά ἔτη, καί διηρωτώμην πάντοτε πρός ποῖον τάχα σκοπόν νά μοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ Αὐτοκράτειρα τά χαρτιά της. Δέν τό ἔκαμε βεβαίως διά νά τά καύσω, διότι ἠδύνατο νά τά καύσῃ καί μόνη της. Διατί εἶχε ζητήσει ὀπίσω τάς ἐπιστολάς, ἀπό τήν Ἀγγλίαν; Ἐσκόπευε τάχα νά τάς συγκεντρώσῃ ἀποβλέπουσα εἰς μελλοντικήν τῶν δημοσίευσιν; Διατί, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δέν ἀνεκοίνωσε τάς σκέψεις της πρός τόν ἀδελφόν της Ἐδουάρδον Ζ';

Κατέληξα εἰς τό συμπέρασμα, ὅτι, καθ' ἥν ἐποχήν ἐδημοσιεύθησαν τά «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ Βίσμαρκ, ἡ Αὐτοκράτειρα ὑπέφερε πολύ ἀπό τάς ἐναντίον της κρίσεις του, καί ὅτι ἀπεφάσισε νά παρουσιάσῃ εἰς τό κοινόν καί τήν ἑτέραν ὄψιν τῶν πραγμάτων. Τό ὑπόμνημα, τό ὁποῖον ἔστειλεν εἰς τήν Βασίλισσαν Βικτωρίαν μετά τόν θάνατον τοῦ συζύγου της, καί τό ὁποῖον ἀνεῦρον μεταξύ τῶν ἐγγράφων της, ἐπιβεβαιοῖ τήν ὑπόθεσιν αὐτήν:

«Ἀνάγκη συγκεντρώσεως διαφόρων ἐγγράφων πρός τόν σκοπόν τῆς συγγραφῆς τοῦ Βίου τοῦ Φρίτς».

«Δεδομένου ὅτι ποτέ δέν ἐκράτησα ἡμερολόγιον, τά μοναδικά ἔγγραφα τοῦ τριακονταετοῦς συζυγικοῦ βίου μου εἶνε αἱ ἐπιστολαί μου πρός τήν ἀγαπητήν μου μητέρα καί ἡ μετά τοῦ Φρίτς ἀλληλογραφία μου. Ἡ ἀγαπητή μου μαμά θά μοῦ ἔκαμνε μεγάλην ὑπηρεσίαν ἄν ἐνεπιστεύετο εἰς ἔντιμον πρόσωπον τήν φροντίδα ὅπως ἀποσπάσῃ ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας μου ὡρισμένα γράμματα ἀναφερόμενα εἰς τά πολιτικά γεγονότα, εἰς τάς ὑποθέσεις τῆς αὐλῆς καί εἰς τήν καθημερινήν μας ζωήν, διά νά δυνηθῶ ν' ἀποσπάσω ἔπειτα ἐγώ ἐξ αὐτῶν ὡρισμένα χωρία καί νά τά δώσω πρός μετάφρασιν. Ἄν ἤθελεν ἡ μαμά νά τό κάμῃ αὐτό ὅσον τό δυνατόν ταχύτερον, θά μοῦ προσέφερε μεγάλην ὑπηρεσίαν. Αἱ πρός τόν Στόκμαρ ἐπιστολαί μου ἔχουν καῆ ὅλαι, ἐπίσης αἱ ἀπευθυνόμεναι πρός τήν κόμησσαν Μπλύχερ. Μοῦ εἶνε ἀδύνατον νά ἀφήσω τά πράγματα ἐκεῖ πού ἔφθασαν· δυνατόν νά πεθάνω ἀπό τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τήν ἄλλην, καί ὅμως ἡ ἀλήθεια ἡ ὁποία διαστρέφεται καί καταπνίγεται τώρα συστηματικά, ἀνάγκη νά γνωσθῇ κάποτε, ἀδιάφορον ἄν θά δημοσιευθοῦν αὐτά τά πράγματα ὅταν ζῶ ἤ ἀφοῦ πεθάνω. Αἰσθάνομαι, ὅτι ἡ φήμη μου ὑπέφερε πάρα πολύ ἀπό τό πλῆγμα πού μοῦ κατέφεραν ἐν τούτοις, δύναμαι ἀκόμη νά ἐνθυμοῦμαι πράγματα, τά ὁποῖα ἴσως λησμονήσω ἀργότερα. Ἀνάγκη λοιπόν νά συγκεντρώσω τοὐλάχιστον τό ὑλικόν αὐτό. Παρακαλῶ συνεπῶς τήν ἀγαπητή μου μαμά νά μέ συντρέξῃ εἰς τόν σκοπόν μου».

Μετά τόν θάνατον τῆς Αὐτοκρατείρας, ἐδίσταζα ἀκόμη νά ἀναλάβω τήν εὐθύνην τοιαύτης δημοσιεύσεως. Ἀλλ' ἀπό τινος χρόνου αἱ εἰς βάρος τῆς ἐπικρίσεις ὑπῆρξαν τόσον πικραί καί τόσον ἄδικοι, ὥστε ἀπεφάσισα, χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, ἀλλά καί ἐκ σεβασμοῦ πρός τήν μνήμην της, νά παραδώσω εἰς τήν δημοσιότητα τά ἔγγραφα ταῦτα.

Σέρ Φρέντερικ Πόνσονμπυ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γέννησις, ἀνατροφή, Γάμος.

Ἡ Αὐτοκράτειρα ἐγεννήθη εἰς τό Ἀνάκτορον τοῦ Βούκιγχαμ τήν 21ην Νοεμβρίου 1840. Μολονότι ὅλοι ἀπεγοητεύθησαν μέ τήν εἴδησιν, ὅτι τό πρῶτον παιδί τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας καί τοῦ Πρίγκηπος Ἀλβέρτου ἦτο κόρη, ὁ ἀγγλικός λαός ἐξεδήλωσεν ἐν τούτοις ἐνθουσιωδῶς τήν χαράν του: ἡ γέννησις αὐτή καθίστα ἀκόμη δυσκολωτέραν μίαν διαδοχήν τῶν Κούμπερλαντ. Μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, διάδοχος τοῦ ἀγγλικοῦ θρόνου ἦτο ὁ ἀντιδημοτικώτατος Δούξ τοῦ Κούμπερλαντ, ὁ ἐπικαλούμενος «Δράκος τοῦ Ἀννοβέρου», λόγῳ τῆς τερατώδους ἀσχημίας του καί τοῦ φρικώδους του χαρακτῆρος. Ἦτο ἀντιδραστικός καί ἔκφυλος, καί ὁ λαός τόν ἐμίσει καί τόν ἐφοβεῖτο.

Ἡ γέννησις τῆς Βασιλικῆς Πριγκηπίσσης ἐγένετο δεκτή ἀπό τάς ἐφημερίδας μέ πλῆθος καλόκαρδων γελοιογραφιῶν, κάπως χονδροειδῶν, ὅπως ἦτο ἡ μόδα τῆς ἐποχῆς. Ἡ μικρή Βικτωρία-Ἀδελαΐς-Μαρία-Λουΐζα ἐβαπτίσθη εἰς τά ἀνάκτορα τοῦ Βούκιγχαμ τήν 10 Φεβρουαρίου 1841, εἶχε δέ ὡς νουνούς της τόν ἀδελφόν τοῦ Πρίγκηπος Ἀλβέρτου, Ἐρνέστον, δοῦκα τοῦ Σάξεν-Κόμπουργκ, τόν Βασιλέα τοῦ Βελγίου Λεοπόλδον, τήν Ἀδελαΐδα, Βασιλομήτορα, τήν δούκισσαν τοῦ Κέντ, τήν δούκισσαν τοῦ Γκλώστερ καί τόν δοῦκα τοῦ Σουσσέξ.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΕΝΤΑΛΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ

Ἔνταλμα φυλακίσεως ὑπ' ἀριθ. 1888 κατά Νικολ. Ἀντων. Στραβοκεφάλου, γεννηθέντος καί κατοικοῦντος ἐν Βαθείᾳ, κτίστου, ἐγγάμου καί Χριστιανοῦ ὀρθοδόξου κατηγορουμένου ἐπί ἀπάτῃ καί πλαστογραφίᾳ πράξεσι προβλεπομέναις ἀπό τά ἄρθρα 57, 396, 247 καί 109 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἄρθ. 181 ἀριθ. 2 καί 4 τοῦ ἀπό 16 Δεκεμβρίου 1924 ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων «περί ἀνακρίσεως καί ἐκδικάσεως ἀδικημάτων τινῶν ὑπό τῶν Ἐφετείων ὡς ἐτροποποιήθη διά μεταγενεστέρου Ν.Δ. Διά ταῦτα

Ἐντελλόμεθα ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου τήν προφυλάκισιν τοῦ εἰρημένου Νικολάου Ἀντ. Στραβοκεφάλου.

Ὁ παρά τοῖς ἐν Γυθείῳ Πλημμελειοδίκαις ἀνακριτής,

Ὑπογραφή: δυσανάγνωστος.

ΛΟΧΟΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Διακηρύττει ὅτι προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικόν διαγωνισμόν διά τήν προμήθειαν τετρακοσίων εἴκοσι (420) πήχεων ἐρέας τσόχας κυανῆς.

Ὁ διαγωνισμός ἐνεργηθήσεται τήν 17ην τοῦ μηνός Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευήν καί ὥραν 10—12 π.μ. ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐξ ἀξιωματικῶν εἰς τά γραφεῖα τοῦ λόχου (ὁδός Ἡρώδου Ἀττικοῦ ἀριθ. 2) βάσει δειγμάτων μειοδοτῶν καί συμφώνως ὅροις κατατεθειμένοις παρά τῇ Διαχειρίσει τοῦ λόχου, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νά λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην καί ὥραν 10—12 π. μ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐσυνεχίσθη χθές ἐνώπιον τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου ἡ δίκη τοῦ τέως τμηματάρχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Παναγιωτοπούλου, κατηγορουμένου διά κατάχρησιν 92 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ὁ μάρτυς κ. Βεκιαρέλλης, ἐπιθεωρητής τῆς Τραπέζης, συνεχίζων τήν κατάθεσίν του, ἀπαντᾷ εἰς διάφορα ἐρωτήματα. Τονίζει ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ ἀνταλλαγή προσωρινῶν τίτλων ἐγένετο μόνον ἀπό τό πρῶτον δάνειον τῶν ἀνταλλαξίμων καί πρό τοῦ Μαΐου τοῦ 1928. Εἰς τό στοκ ἐξ ἄλλου τῆς Τραπέζης δέν ὑπάρχουν αἱ ὁμολογίαι καί τά κουπόνια τά ὁποῖα εὐρέθησαν καί κατεσχέθησαν εἰς τήν οἰκίαν τοῦ κατηγορουμένου. Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κατηγορουμένου, λέγει, ὅτι ἐγίνοντο εὐκολίαι εἰς χρηματιστάς διά τῆς παραδόσεως ὁμολογιῶν ἐπί τῇ καταθέσει ὡρισμένου ποσοῦ, οὐδέποτε ὅμως τῇ συγκαταθέσει τῆς Διοικήσεως, ἄνευ ἀντικρύσματος.

Καλεῖται ἀκολούθως ὁ μάρτυς Γ. Ποῦλιος, τμηματάρχης τῆς διευθύνσεως τῆς διαχειρίσεως, ὅστις κατ' ἐντολήν τῆς εἰδικῆς ἀσφαλείας ἔκαμεν ἔρευναν πρός διαπίστωσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ Παναγιωτοπούλου. Ἔκαμε ἔρευναν εἰς τά βιβλία τῶν χρηματιστῶν Ζώρα καί Σταθεροῦ. Εἰς τό πρῶτον χρηματιστικόν γραφεῖον εὑρέθησαν διά λογαριασμόν τοῦ Σωτηροπούλου ἀναγεγραμμέναι 22.375 ὁμολογίαι ἀνταλλαξίμων. Εἰς τά βιβλία τοῦ κ. Σταθεροῦ δέν εὑρέθησαν ἰδιαίτερα βιβλία πελατῶν. Ὁ κ. Σταθερός ἐβεβαίωσεν ὅμως ὅτι ὅλαι αἱ πράξεις του ἐπί ἀνταλλαξίμων καί ἄλλων χαρτίων ἀφεώρων τόν κατηγορούμενον Παναγιωτόπουλον πλήν μιᾶς μόνον πράξεως, ἡ ὁποία ἐγένετο διά λογαριασμόν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Παναγιωτόπουλος ἦτο εἰς ὅλα ἀγοραστής καί ἀναγκαστικῶς πωλητής ἀνταλλαξίμων. Συνέβαινε δηλαδή, κατά τόν μάρτυρα, τό ἑξῆς: Ἐδιδε ἐντολήν νά τοῦ ἀγοράσουν διαφόρους ἀξίας. Ἐπειδή δέ δέν εἶχε νά τά πληρώσῃ εἰς μετρητά, περέδιδε ἀνταλλάξιμα.

Ἀναφέρει ἀκολούθως, ὅτι ἀπό τοῦ 1930 ἀντελήφθη ὅτι ὁ Παναγιωτόπουλος δέν ἦτο ἐν τάξει πρός τάς ὑποχρεώσεις του ἀπέναντι τῆς Τραπέζης, δι' ὅ καί ἤρχετο εἰς τακτικάς προστριβάς μέ τήν λογιστικήν ὑπηρεσίαν. Ἐπανειλημμένως παρεκαλεῖτο νά δικαιολογήσῃ ὡρισμένας του πράξεις ἀλλά διαρκῶς ἀνέβαλλε. Ἠναγκάσθην—λέγει—καί ἐγώ ἐπί τέλους νά ζητήσω ἀπό τόν Παναγιωτόπουλον νά στείλῃ τάς καταστάσεις του. Μοῦ εἶπε ὅτι θά τάς στείλῃ καί πράγματι τάς ἔστειλε. Ἀλλά δέν ἦσαν καί αὗται ἐν τάξει. Ἀποκλείει τήν περίπτωσιν νά ἐκλάπησαν αἱ μετοχαί ἀπό τούς ὑπαλλήλους εἰς τούς ὁποίους ὁ Παναγιωτόπουλος ἐνεπιστεύετο τά κλειδιά ὅταν κατά Κυριακήν μετέβαινεν εἰς Αἴγιον.

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΕΤΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ. Τά χρήματα, τά ὁποῖα μετέφερεν ὁ Παναγιωτόπουλος εἰς τά χρηματιστικά γραφεῖα, ὅπως κατέθεσε κάποιος μάρτυς, ἦσαν κλεισμένα σέ πακέττα. Τά χρήματα αὐτά ἔλεγεν ὅτι προήρχοντο ἀπό τό [illegible] χρήματα ἀπό τό Χρηματιστήριον; Πακετταρισμένα;

ΜΑΡΤΥΣ. Βεβαίως. Ἦταν μιά διαταγή τῆς ἀστυνομίας νά μή μεταφέρωνται τά χρήματα ἀνοιχτά διά νά μή σκανδαλίζεται ὁ ὀφθαλμός τῶν διαβατῶν. Ὅλα τά χρήματα ἔτσι μεταφέρονται.

ΡΑΛΛΗΣ, συνήγορος. Τόν γνωρίζετε τόν Παναγιωτόπουλον δι' ἄνθρωπον ἔξυπνον ἤ ὄχι;

ΜΑΡΤΥΣ. Εὐφυῆ βεβαίως.

ΡΑΛΛΗΣ. Ἐφ' ὅσον ἦτο ἄνθρωπος ἔξυπνος, δέν θά ἠμποροῦσε, ἀφοῦ τοῦ παρείχετο μάλιστα ἡ εὐχέρεια κατά τήν διάρκειαν τοῦ διοικητικοῦ ἐλέγχου νά ἀποδώσῃ ἕνα ὡρισμένον ποσόν ἀπό τά καταχρασθέντα καί ἀποφύγῃ οὕτω νά χαρακτηρισθῇ ὡς καταχραστής;

Μετά τινας ἄλλας ἐρωτήσεις λύεται ἡ συνεδρίασις διά τό ἀπόγευμα.

ΜΕΤΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ

Τήν 3ην μ.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις καί καλεῖται ὁ μάρτυς τῆς κατηγορίας Δημ. Τσακμακίδης, κτίστης καί κάτοικος Αἰγίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τί γνωρίζετε διά τήν ὑπόθεσιν τοῦ Παναγιωτοπούλου;

ΜΑΡΤΥΣ. Τίποτε ἀπολύτως. Δέν ξέρω γιατί μ' ἐφώναξαν ἐδῶ...

ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ. Μήπως γνωρίζετε τίποτε περί τοῦ κτήματος τοῦ Παναγιωτοπούλου εἰς τό Λαμπίρι; Ἐσεῖς δέν ἐκάματε κάτι ἐπισκευάς εἰς αὐτό;

Ὁ μάρτυς ἐπιμένει ὅτι δέν γνωρίζει τίποτε πλήν τοῦ ὅτι ἐκλήθη νά ἐπισκευάσῃ ἕνα μεγάλο σπίτι τοῦ κατηγορουμένου. Εἰργάσθη, λέγει, ἐπί τρία χρόνια μόνος του καί ἔλαβε διά τήν ἐργασίαν του περί τάς 80 χιλ. δραχμάς ἀπό τόν κατηγορούμενον.

Ἀκολούθως καλεῖται ὁ μάρτυς Χριστόφορος Δημητριάδης ἐπιθεωρητής τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Οὗτος, ἐρωτώμενος ὑπό τοῦ προέδρου, λέγει ὅτι τήν 10 Μαρτίου προσετέθη καί αὐτός εἰς τόν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ Παναγιωτοπούλου, εἰς τήν ὁποίαν ἀμέσως μετά δύο ἡμέρας ἀντελήφθη τήν ὕπαρξιν ἐλλείμματος 2.000 μετοχῶν. Κατά τήν πρόοδον τοῦ ἐλέγχου, συνεχίζει, διεπιστώσαμεν κατά τήν καταμέτρησιν καί ἄλλο ἔλλειμμα 60.000 ὁμολογιῶν, εἰς τάς ἐξηγήσεις δέ τάς ὁποίας ἐζητήσαμεν, μᾶς ἀντετάχθη ὑπό τοῦ κατηγορουμένου ὅτι δέν πρόκειται περί ἐλλείμματος, ἀλλά περί ἀνωμαλίας τῶν βιβλίων. Ὁ μάρτυς περαιτέρω ἀπαγγέλλεται τό ἱστορικόν τῆς ἀποκαλύψεως τῆς καταχρήσεως καί προσθέτει ὅτι προσῆλθε μέ πραγματικόν ἐνδιαφέρον διά νά ἐξακριβώσῃ μήπως πραγματικῶς πρόκειται περί λογιστικοῦ λάθους, χωρίς νά ἐπιτύχῃ τίποτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κατά τήν διάρκειαν τοῦ ἐλέγχου τί ἔλεγεν ὁ Παναγιωτόπουλος;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἔλεγε πολλά, ἀλλά ποτέ δέν μᾶς ἔδωσε μίαν κατεύθυνσιν γιά νά βροῦμε τήν ἀλήθειαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἴδατε τά τοκομερίδια πού εὑρέθησαν εἰς τό σπίτι του;

ΜΑΡΤΥΣ. Εἰς τήν Γενικήν Ἀσφάλειαν. Ἀπό αὐτά ἔλειπαν αἱ ἀντίστοιχοι ὁμολογίαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ταχθῆ, διότι δέν ἀνευρέθησαν εἰς τούς ἀνταποκριτάς καί τά πρακτορεῖα τῆς Τραπέζης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πόσα κουπόνια λείπουν;

ΜΑΡΤΥΣ. 95 χιλιάδες τῆς ὑποσχέσεως [illegible] τοκομεριδίων, ἀξίας 11 ½ ἑκατομμυρίων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποίας ἀξίας εἶνε τά ἀνευρεθέντα εἰς τήν οἰκίαν του;

ΜΑΡΤΥΣ. Δύο ἑκατομμυρίων.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν τοῦ κ. Προέδρου, ὁ μάρτυς λέγει ὅτι θεωρεῖ ὑπόλογον ὑπεύθυνον διά τό ἔλλειμμα τῶν 82 ἑκατομμυρίων τόν Παναγιωτόπουλον.

Ὁ μάρτυς βεβαιοῖ ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἔχασε πολλά εἰς τό Χρηματιστήριον.

Η ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ

Ὁ κ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ ὑποβάλλει ἀκολούθως εἰς τόν μάρτυρα διαφόρους ἐρωτήσεις σχετικῶς μέ τήν εἰκονικήν μεταβίβασιν τοῦ κτήματος Λαμπίρη ἀπό τόν κατηγορούμενον εἰς τόν πατέρα του καί δημιουργεῖται μικροεπεισόδιον μέ τήν ὑπεράσπισιν, ἡ ὁποία καταθέτει συμβόλαιον ἑνός κτήματος 73 στρεμμάτων, τό ὁποῖον ἐδωρήθη ἕνα μῆνα πρό τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐλέγχου εἰς τόν κατηγορούμενον ἀπό μίαν θεῖαν του καί τό ὁποῖον ὁ Παναγιωτόπουλος δέν θά ἐδέχετο φυσικά, ἐάν ἀνέμενε τήν ἀποκάλυψιν τῆς καταχρήσεώς του.

ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ. Εἰς τοῦ Παπαχαραλάμπου ἐσεῖς ἐκάματε τόν ἔλεγχον;

ΜΑΡΤΥΣ. Μάλιστα. Ἐκεῖ διεπιστώσαμεν ὅτι ὁ κατηγορούμενος συμμετέσχε μέ τό ὄνομα Βουγιουκλάκης. Εἰς τήν κόπιαν τοῦ Παπαχαραλάμπου εὑρήκαμε καί ἕνα συμφωνητικόν μεταξύ αὐτοῦ καί τοῦ κατηγορουμένου εἰς τό ὁποῖον ἀνεγράφοντο πολλά ποσά, τά ὁποῖα ὁ Παναγιωτόπουλος τοῦ εἶχε δώσει.

ΠΩΠ (συνήγ. ὑπερασπίσεως) Ἡ συναλλαγή κατά τήν ἡμέραν τῆς ἐκκαθαρίσεως ὑπό ποίων ἐγίνετο;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἀπό τόν Παναγιωτόπουλον καί τούς ὑπαλλήλους του.

Η κ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Καλεῖται μετά ταῦτα ἡ μάρτυς Ἀντιγόνη Ποταμιάνου, τμηματάρχης τῆς Τραπέζης, ὑπηρετοῦσα εἰς τό ταμεῖον τοῦ Παναγιωτοπούλου ἀπό τοῦ ἔτους 1907. Ἡ μάρτυς εἰς ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου καταθέτει ὅτι τό δάνειον ἐξεδόθη ὅταν τό ταμεῖον διηύθυνε ὁ Παναγιωτόπουλος, ὁ ὁποῖος καί παρέλαβε ἀπό τήν ἐπιτροπήν τάς ὁμολογίας ἅμα τῇ ἐκτυπώσει τῶν εἰς τό λιθογραφεῖον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τί ἐντύπωσιν σᾶς ἔκαμε ἡ ἀποκάλυψις τῆς καταχρήσεως;

ΜΑΡΤΥΣ. Καμμίαν. Καί τοῦτο διότι ποτέ δέν ἦτο δυνατόν νά ὑπάρχῃ ἕνα τόσο μεγάλο ἔλλειμμα εἰς τό ταμεῖόν μας. Ὅταν δέ ὁ Παναγιωτόπουλος μοῦ εἶπε ὅτι ἔχει ἔλλειμμα 82 ἑκατομμυρίων, μοῦ ἐφάνη ἀπίστευτον καί τοῦ εἶπον ὅτι ἐάν ἐπρόκειτο γιά 2 ἕως 3 ἑκατομμύρια μόνον θά ἔλεγα ὅτι ἴσως νά μᾶς τά ἔκλεψε κανείς, ἤ νά ἐπρόκειτο περί λογιστικοῦ λάθους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Πῶς φαντάζεσθε ὅτι προῆλθε τό ἔλλειμμα;

ΜΑΡΤΥΣ. Μά... δέν κατέληξα σέ κανένα συμπέρασμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μήπως εἶνε πτερωτές ἡ ὁμολογίες;

ΜΑΡΤΥΣ. Ξεύρω κι' ἐγώ; Μυστήριον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (αὐστηρῶς). Μέ συγχωρεῖτε, δέν εἶνε καθόλου μυστήριον! Ἐδῶ τά πράγματα εἶνε μέ ἀριθμούς καί μαθηματικούς ὑπολογισμούς. Τί ἔγιναν ἡ ὁμολογίες; Ποιός τίς πῆρε;

ΜΑΡΤΥΣ. Τό κατώτερον προσωπικόν δέν μποροῦσε νά πάρῃ τίς ὁμολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀπό τό ἀνώτερον;

ΜΑΡΤΥΣ. Μόνον ὁ προϊστάμενος, ὁ ὁποῖος καί τάς διεχειρίζετο.

ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ. Ὅταν σεῖς κάνατε τήν κωδικοποίησιν ὁ κατηγορούμενος μήπως σᾶς ὑπέδειξε τρόπον γιά νά καλύψετε τό ἔλλειμμα;

ΜΑΡΤΥΣ. Μοῦ εἶπε νά περάσω τό μπορντερῶ τῶν 57 χιλιάδων εἰς τήν κωδικοποίησιν, ἀλλ' ἠρνήθην καί αὐτός μέ παρατήρησε ζωηρῶς.

ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ. Καί τί τοῦ εἴπατε;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὅτι δέν θά καθήσω ἐγώ στό σκαμνί γι' αὐτόν.

ΖΕΜΠΙΛΙΑ ΜΕ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Πώπ, ἀπαντᾷ ὅτι εἰσήρχοντο καί ἐξήρχοντο ζεμπίλια μέ χρεώγραφα κατ' ἐπιταγήν τοῦ Παναγιωτοπούλου, ἀλλά δέ παρ' ἐργατῶν ἀπό τά ὑπόγεια τοῦ θησαυροφυλακίου τῆς Τραπέζης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ἡ Τράπεζα ἔκαμνεν εὐκολίας εἰς τούς χρηματιστάς κατ' ἐντολήν τῆς Διοικήσεως;

ΜΑΡΤΥΣ. Ναί, ἀλλ' ὑπό περιωρισμένην ἐντολήν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ἔστω. Ἀλλ' ἦτο ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Διοικήσεως;

ΜΑΡΤΥΣ. Σεῖς μοῦ λέγατε ὅτι ἦτο ἐν γνώσει. Σεῖς κυρίως ἐκάνατε εὐκολίας.

ΚΑΒΟΥΡΑΣ (ἐφέτης). Σᾶς ἔδωκεν ἐντολήν ὁ κατηγορούμενος νά δίδετε τίτλους εἰς τούς χρηματιστάς πρός εὐκολίαν ἄνευ ἐγγυήσεως;

ΜΑΡΤΥΣ. Μοῦ εἶχε δώσει.

ΚΑΒΟΥΡΑΣ. Ἐνθυμεῖσθε ἄν ἐπέστρεψαν τίτλους;

ΜΑΡΤΥΣ. Τούς ἐπέστρεφαν, ἐξ ὅσων ἐνθυμοῦμαι.

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο γίνεται δεκάλεπτος διακοπή.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως καλεῖται ὁ μάρτυς Ἀθαν. Τσάκωνας, εἰσπράκτωρ τῆς Τραπέζης, ὅστις ἐν ἀρχῇ βεβαιοῖ ὅτι εἰς τό γραφεῖον Παναγιωτοπούλου εἰργάζετο ἀπό τό 1924. Ἀπό δέ τοῦ 1926 τοῦ ἀνέθεσεν ὁ κατηγορούμενος νά παραλαμβάνῃ τάς ὁμολογίας τῶν δανείων τῆς Τραπέζης εἰς τά ὑπόγεια. Τό ἕνα μπορντερῶ ὑπέγραφεν ὁ Παναγιωτόπουλος πρός βεβαίωσιν τῆς λήψεως. Τά μέχρις αὐξόντος ἀριθμοῦ 250.000 ἐκρατοῦντο εἰς τό ἐπάνω γραφεῖον διά νά διατεθοῦν πρός ἐξυπηρέτησιν τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος. Τοῦτα διενέμοντο εἰς βιβλία εἰς τά διάφορα τμήματα, ἔμενον δέ ἐκεῖ μέχρι μεσημβρίας, ὅτε πάλιν ὁ μάρτυς τά παρελάμβανεν ὑπ' εὐθύνην του καί τά κατεβίβαζεν εἰς τά θησαυροφυλάκια. Αὐτά ἔγιναν δι' ὅλα τά δάνεια. Ὅσον ἀφορᾷ τό ἄν κατεμετροῦντο κατά φύλλα τά βιβλία τῶν ὁμολογιῶν, λέγει ὅτι δέν ἐνθυμεῖται ἄν αὐτό ἐγίνετο πάντοτε. Οὕτω τό δάνειον τῶν 3 δισεκατομμυρίων ἐφαίνετο ὡς διατεθέν ἐν πλήρει τάξει. Κατόπιν ἦλθε τό δάνειον τῶν 500 ἑκατομμυρίων καί ἐτηρεῖτο ἡ σειρά τῆς ἐργασίας ὡς προεξετέθη. Ὁ κατηγορούμενος τοῦ εἶπε νά μή πηγαίνῃ τά βιβλία τῶν ὁμολογιῶν εἰς τά θησαυροφυλάκια, ἀλλά νά τ' ἀφήσῃ εἰς τό γραφεῖον του. Ὁ μάρτυς διεμαρτυρήθη διά τάς παραινέσεις αὐτάς, ὅτε ὁ κατηγορούμενος ἐν ὀργῇ τοῦ εἶπε:

—Νά σοῦ εἰπῶ! Ἐγώ διευθύνω ἐδῶ μέσα! Ὄχι ἐσύ!...

Κατόπιν τούτου ὁ μάρτυς ὑπέκυψε μή ὑποψιασθείς τότε ὅτι ὁ Παναγιωτόπουλος διέταξε τήν κατακράτησιν αὐτήν τῶν βιβλίων διά νά ὑπεξαιρέσῃ τάς ὁμολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τί ἰδέα ἀκριβῶς σᾶς πέρασε;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἐνόμισα ὅτι ἦτο ἰδιοτροπία προϊσταμένου.

Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι εἰς οὐδέν ἄλλο δάνειον παρουσιάσθη ἀνωμαλία. Μόνον εἰς τό μεγάλο, τῶν 3 δισεκατομμυρίων τῶν ἀνταλλαξίμων, πού ἦτο κολοσσιαῖον παρουσιάσθησαν περιπτώσεις νά παραπέσουν μερικαί ὁμολογίαι καί ὁ ἴδιος ὁ μάρτυς περιέτρεχε κατόπιν τούς συνοικισμούς διά νά τάς πάρῃ πίσω. Ἀλλά καί αὐτά τά κρούσματα τά χαρακτηρίζει ὁ μάρτυς ὡς ἐπουσιώδη.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν τοῦ προέδρου λέγει ὅτι εἶδε ἔβλεπε χρηματιστάς ν' ἀνεβοκατεβαίνουν εἰς τό γραφεῖον τοῦ κατηγορουμένου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ. (Ἐγειρόμενος). Μά ἐγώ, κύριε πρόεδρε, διηύθυνα ὅλην τήν χρηματιστηριακήν κίνησιν. Πῶς ἦτο δυνατόν νά μή ἔρχωνται εἰς τό γραφεῖόν μου χρηματισταί;

Ἐν συμπεράσματι ὁ μάρτυς ἐρωτώμενος λέγει ὅτι ἐκ τῶν ὑστέρων πείθεται ὅτι ἡ ὅλη διαγωγή τοῦ κατηγορουμένου εἰς τό γραφεῖον του ἀπέβλεπεν εἰς τήν ὑπεξαίρεσιν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὥστε τό ἔλλειμμα, καθ' ὑμᾶς, δέν εἶνε δυνατόν νά προῆλθεν ἐξ ἄλλων λόγων;

ΜΑΡΤΥΣ. Ὄχι, ἀσφαλῶς.

ΝΑ ΜΕ ΑΦΗΣΗ ΗΣΥΧΟΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τό ἐκτεθέν ἤδη ἐπεισόδιον Ποταμιάνου, λέγει ὅτι παρέστη κατ' αὐτό καί ἤκουσε τόν κατηγορούμενον νά λέγῃ νευρικός εἰς τήν Ποταμιάνου νά κάμῃ τήν ἐγγραφήν ὡς τῆς ἔλεγε. Ἡ Ποταμιάνου ἀπήντησεν ἀποτόμως καί τήν ἄλλην ἡμέραν ἡ συνάδελφος τῆς Δαμβέργη τῆς παρετήρησεν ὅτι δέν ἔπρεπε νά μιλήσῃ τοιουτοτρόπως στόν Παναγιωτόπουλον, παρουσίᾳ μάλιστα καί τρίτων προσώπων. Τότε ἡ Ποταμιάνου θυμωθεῖσα εἶπε:

—Νά μ' ἀφήσῃ ἥσυχη ὁ κύρ Σωτηράκης. Γιατί ἐγώ εἶμαι Κεφαλλωνίτισσα καί θά τόν κάμω νά γυρίζῃ στούς δρόμους χωρίς παντελόνι.

Καλεῖται πάλιν ἡ Ποταμιάνου, ἡ ὁποία, ἀφοῦ ἐπαναλαμβάνει τό γνωστόν ἐπεισόδιον, προσθέτει ὅτι εἶπε τῆς Δαμβέργη τά ἑξῆς:

— Νά μ' ἀφήσῃ ἥσυχη, ὁ κύριος Σωτηράκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ μάρτυς λέγει ὅτι εἴπατε: «Εἶμαι Κεφαλλωνίτισσα καί θά τόν κάμω νά μήν ἔχῃ ποῦ τήν κεφαλήν «κλίναι!» Τό εἴπατε αὐτό;

ΜΑΡΤΥΣ. Ἐπάνω εἰς τήν ἀγανάκτησίν μου ἴσως τό εἶπα.

Τήν 7ην μ. μ. διεκόπη ἡ συνεδρίασις διά τήν πρωΐαν τῆς αὔριον.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ Ἑλληνικός τύπος προβλέπει νέαν παῦσιν Ρωμηῶν δικηγόρων, ἐπί τῇ βάσει τοῦ ἐκδοθέντος διατάγματος.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ-ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Εἰς τό Ἐμπορικόν καί Βιομηχανικόν Ἐπιμελητήριον συνεκροτήθη χθές μεγάλη σύσκεψις πρός ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς συνεργασίας ἐμπορίου καί ἐγχωρίου βιομηχανίας. Ὡμίλησαν πολλοί ἔμποροι καί βιομήχανοι, οἱ ὁποῖοι ἐξέθεσαν τούς λόγους διά τούς ὁποίους δέν ὑπάρχει σήμερον συνεργασία ἐμπορίου καί βιομηχανίας. Οἱ λαβόντες τόν λόγον βιομήχανοι ἅπαντες ἐκηρύχθησαν ὑπέρ τῆς καταργήσεως τῶν πρατηρίων, τά ὁποῖα εἶνε ἐπιζήμια εἰς αὐτούς, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης τά ἵδρυσαν, διότι τό ἐμπόριον ἔθεσεν ὅρους ἀποκλείοντας τήν συνεργασίαν. Ὁμοίως οἱ ἔμποροι, οἱ ὁμιλήσαντες ἐπί τοῦ θέματος, ἐτόνισαν ὅτι τό ἑλληνικόν ἐμπόριον ἔχει ὅλην τήν καλήν διάθεσιν νά συνεργασθῇ μετά τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἀρκεῖ νά ἐξευρεθῇ τό κατάλληλον σύστημα.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐν τῷ Ἐπιμελητηρίῳ ἀντιπροσώπων ξένων οἴκων (παραγγελιοδόχων) κ. Ἀμπάτης ἐτόνισεν ὅτι ὁ φυσικός μεσάζων μεταξύ βιομηχανίας καί καταναλώσεως εἶνε ὁ ἤδη ὠργανωμένος ἀντιπρόσωπος καί εἰς τοῦτον ν' ἀνατεθῇ ἡ διάθεσις τῶν ἐγχωρίων προϊόντων.

Ἐν τέλει ἡ σύσκεψις κατέληξεν εἰς τά ἑξῆς συμπεράσματα:

1ον) Ὅτι ἡ ἵδρυσις πρατηρίων ὑπῆρξεν ἀπόφασις ἀνάγκης ἵνα τό κοινόν γνωρίσῃ τά προϊόντα τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἀργότερον δέ διά τήν διάθεσιν τῶν προϊόντων λόγῳ τῆς ὑπερπαραγωγῆς.

2ον) Εἰς τόν κλάδον τῆς βιομηχανίας ὅπου ὑπάρχει ἐπάρκεια ἐργοστασίων παραγόντων καλῆς ποιότητος προϊόντα νά μή ἐκδίδωνται ἄδειαι ἱδρύσεως νέων ἐργοστασίων.

3ον) Νά ἑνωθοῦν αἱ ὁμοειδεῖς βιομηχανίαι καί

4ον) Νά καθορισθοῦν ἰδιαίτερα ποσοστά κέρδους διά τό χονδρεμπόριον καί μικρεμπόριον.

Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη ὅπως συγκληθοῦν εἰς ἰδιαιτέρας συσκέψεις τό ἐμπορικόν καί βιομηχανικόν τμῆμα τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρός εὐρυτέραν συζήτησιν τοῦ θέματος, ἀκολούθως δέ μικτή ἐπιτροπή νά ἀναλάβῃ νά θέσῃ τάς βάσεις τῆς συνεργασίας Ἐμπορίου καί Βιομηχανίας.

Ο ΣΑΛΙΑΠΙΝ ΣΥΝΕΦΙΛΙΩΘΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΥΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Τρανζόσεαν).—Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἄμστερνταμ ὅτι ὁ Σαλιάπιν, ὅστις ἐπί ἔτη ἀπουσίαζεν ἐκ Ρωσσίας, συνεφιλιώθη ἐκ νέου μετά τῶν Σοβιέτ καί θά ἐπανέλθῃ εἰς Μόσχαν, ὅπου θά παίξῃ εἰς τήν ἐκεῖ ὄπεραν, λαμβάνων καί πάλιν τήν ἐπωνυμίαν «τραγουδιστής τοῦ λαοῦ».

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΩΝ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἐφημεριδοπωλῶν Ἀθηνῶν κατά τήν συνέλευσιν τῆς 28 Ἰανουαρίου 1932, ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

Πρόεδρος Χρυσικός Γεώργιος, Ἀντιπρόεδρος Νικόλαος Καλλιάνης, Ταμίας Σπύρος Κατσαφάνας, Γενικός Γραμματεύς Μιχαήλ Μπρατσολιᾶς. Σύμβουλοι 1) Γεώργιος Κοσμόπουλος, 2) Γεώργιος Κολτσόπουλος, 3) Ἰωάννης Κράνης, 4) Ἰωάννης Κουρμπέτης, 5) Παναγιώτης Γκίκας καί 6) Κανδηλῶρος Γρηγόριος.

ΤΟ "ΕΙΔΙΚΟΝ" Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

Εὐαγγελιστρίας 31α

Ὑπό τήν νέαν του μορφήν ὡς κατάστημα ὑφασμάτων σᾶς προσφέρει:

Κρέπ ντέ Σίν ἔξτρα Δρχ. 48 & 52
Φουλάρ » 29,50
Ζωρζέτ » 50 & 60

Μαροκέν, Σαρμέζ, Σατέν, Σουλτάν καί ἅπαντα τά εἴδη τῶν ὑφασμάτων μέ ἀναλόγους χαμηλάς τιμάς.

Συμφέρον σας εἶναι νά μᾶς ἐπισκεφθῆτε καί νά ἐξετάσετε τάς ποιότητας διά νά ἀντιληφθῆτε τή φθήνια.

Τό «ΕΙΔΙΚΟΝ» σᾶς ἀναμένει μέ εἰλικρίνειαν.

ΓΡΙΠΠΗ! ΓΡΙΠΠΗ!

LE THERMOGÈNE

Τό ΘΕΡΜΟΖΕΝ καταπολεμᾷ ἀποτελεσματικῶς ΤΗΝ ΓΡΙΠΠΗΝ!

καί εἶναι σωτήριον ΔΙΑ ΒΗΧΑ-ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ ΙΣΧΥΑΛΓΙΑΣ-ΠΙΑΣΙΜΑΤΑ

Πωλεῖται εἰς ὅλα τά Φαρμακεῖα 12 δραχμάς τό κυτίον

ΤΜΗΜΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
Κατασκευή Καροσερί, Στίλβωσις καί Ταπετσαρία Αὐτοκινήτων. Ἀνακαίνισις παλαιῶν ἁμαξῶν.
Τιμαί Ἀσυναγώνιστοι.
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΨΑΛΤΗ
Λεωφόρος Συγγροῦ
Τηλ. 21-953

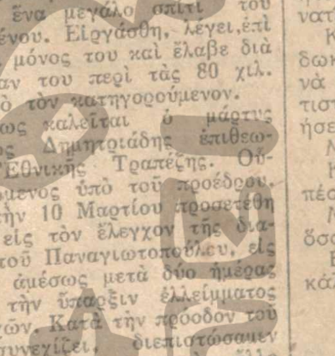

"ΕΛΙΝ" ΑΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΙ ΠΟΛΕΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ
Μεγάλη παρακαταθήκη ἐν Ἑλλάδι
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΩΝ
Συνεχοῦς καί τριφασικοῦ ρεύματος.
ΗΛΕΚΤΡΟΓΕΝΝΗΤΡΙΩΝ
ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΩΝ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΗΛΕΚΤΡΑΝΤΛΙΩΝ
ΦΩΤΙΣΤΙΚΩΝ ΟΠΛΙΣΜΩΝ
Αὐτομάτων διακοπτῶν
Ὀργάνων μετρήσεως, συρμάτων κλπ.

Γενικός Ἀντιπρόσωπος Ἑλλάδος:
ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΘ. Κ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗ
Διπλ. Μηχανικοῦ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΙΣ: ΘΗΣΕΩΣ 18, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ)κή διεύθ. ΕΛΙΧΝΑ Τηλέφ. 21—403

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ-ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ-ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Μόνον ἡμεῖς λειτουργοῦμεν ΝΟΜΙΜΩΣ ἐν Ἑλλάδι καί εἴμεθα ἡ μεγαλυτέρα Ἑταιρεία τῆς Εὐρώπης εἰς τό εἶδος της. Περιωρίσαμεν δέ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΑΣ εἰς τό ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ διά νά κτυπήσωμεν ὅσους μᾶς ἀνταγωνίζονται ΑΘΕΜΙΤΩΣ.

Γράψατέ μας: ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΕΩΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ — ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ὁδός Ἀμερικῆς 18
Γενικός Διευθυντής: ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΕΔΡΑΣ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΠΑΝΗΛΘΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΒΑΛ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΠΛΗΝ ΤΟΥ ΝΙΜΑΓΕΡ ΘΑ ΕΝΕΡΓΗΣΗ ΚΑΙ Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Βενιζέλος, συναντηθεὶς χθὲς διὰ τελευταίαν φορὰν μετὰ τοῦ κ. Νιμαγερ, ἀνεχώρησε σήμερον τὴν πρωΐαν διὰ Παρισίους.

Εἰς τὸν σταθμὸν τὸν ἀπεχαιρέτησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κακλαμάνος, ὁ κ. Μόνκ, ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σάϊμον, ὁ κ. Μπῶτλερ, ἐκ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μακντόναλντ καὶ διάφοροι ἄλλαι ἀγγλικαὶ καὶ ἑλληνικαὶ προσωπικότητες.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΩΛΕΙΑΝ ΤΟΥ «Μ. 2.»

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον διαβιβάζων τὰ συλλυπητήρια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τὰ προσωπικά του συλλυπητήρια διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀγγλικοῦ ὑποβρυχίου «Μ.2».

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐσκόπευε νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως ὅπως συλλυπηθῇ τὸν Πρῶτον Λόρδον τοῦ Ναυαρχείου (ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν) Σὲρ Μπῶλτον Μορντάϊθ Μόνσελ, ἀλλὰ ὑποχρεωμένος ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τοὺς Παρισίους δὲν εἶχε διαθέσιμον χρόνον καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπέστειλε τὴν ἐπιστολήν.

Ἀπαντῶν εἰς ἐρωτήσεις δημοσιογράφων εἶπεν ὅτι προτίθεται νὰ παραμείνῃ εἰς Παρισίους δύο ἕως τρεῖς ἡμέρας μεθ' ὃ θὰ μεταβῇ εἰς Γενεύην καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΘΑ ΕΝΕΡΓΗΣΟΥΝ ΔΥΟ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Βενιζέλος ἔφθασεν ἐνταῦθα τὴν 5 ½ μ.μ. γενόμενος δεκτὸς εἰς τὸν σταθμὸν ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Ν. Πολίτη, τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, ἐγκατεστάθη δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Βασιλικὸν» (Ρουαγιάλ) παρὰ τὸ Πάρκ Μονσῶ.

Ἐρωτηθεὶς διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐν Λονδίνῳ συνομιλιῶν του, τὰς ὁποίας ἐχαρακτήρισεν ὡς ἐγκαρδιωτάτας, ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου ὅλας τὰς ἀπόψεις ἀνέπτυξε λεπτομερῶς καὶ δι' ὑπομνημάτων ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐξαρτᾶται τοῦ λοιποῦ ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν δύο κατερχομένων εἰς Ἀθήνας ἐπίτηδες ἐπιτροπῶν, ἤτοι τοῦ κ. Νιμάγερ καὶ ἑτέρας ἐπιτροπῆς τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων. (Σ. «Π». Μολονότι οὐδεμία ἐντεῦθεν παρέχεται σχετικὴ πληροφορία, φαίνεται ὅτι ἡ δευτέρα αὐτὴ ἐπιτροπὴ περὶ ἧς ὁμιλεῖ ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτής μας θ' ἀπαρτισθῇ ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἐκπροσωπουμένων εἰς τὸν διεθνῆ οἰκονομικὸν ἔλεγχον τριῶν Κυβερνήσεων).

Ἰδιαιτέρως πληροφοροῦμαι ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιστρέφει ἐκ Λονδίνου ἱκανοποιημένος ἐκ τῶν συνομιλιῶν του μὲ τοὺς Ἄγγλους ἐπισήμους. Εἶναι δὲ βέβαιος προσθέτως ὅτι ἡ ἐπιτόπιος μελέτη τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως παρὰ τῶν ὡς ἄνω ἐπιτροπῶν θὰ ἀποκρυσταλλωθῇ εἰς ἐκθέσεις συμφώνους πρὸς τὰς ἑλληνικὰς ἀπόψεις, ἐπιτυγχανομένων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐνοϊκῶν λύσεων, ἐφόσον ἄλλωστε εἶναι καθαρωτάτη ἡ κατάστασις τῶν ἑλληνικῶν δημοσίων οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Δευτέραν (αὔριον) τὸν Γάλλον πρωθυπουργὸν κ. Λαβάλ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀπὸ τῆς πρώτης συνομιλίας των ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὸν ἐπανίδῃ κατὰ τὴν ἐκ Λονδίνου ἐπιστροφήν. Ἐπίσης θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Φλαντέν.

Τὸ εἰς Γενεύην ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἐπιβεβαιώσεως τῆς ἐκφρασθείσης ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου πρωθυπουργοῦ προθέσεως ὅπως συναντηθῇ μετὰ τοῦ Ἕλληνος συναδέλφου του.

Ὁ κ. Βενιζέλος ὑπολογίζει ὅτι θὰ εὑρίσκεται εἰς Ἀθήνας τὸ Σάββατον.

ΑΙ ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἐλήφθη χθὲς τὴν ἑσπέραν καὶ ἐπίσημον τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ἀναφέρον τὴν ἐκεῖ ἐπιστροφὴν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ Λονδίνου.

Πιστεύεται ὅτι κατόπιν ληφθησομένων ὁδηγιῶν τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ συγκληθῇ ἡ Βουλὴ διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἢ τὴν μεταπροσεχῆ Τετάρτην, προκειμένου νὰ προβῇ ἐνώπιον αὐτῆς εἰς ἀνακοινώσεις περὶ τῶν ἐνεργειῶν του.

Ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν της, ἐξακολουθεῖ νὰ στερῆται τηλεγραφημάτων τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργειῶν του καὶ τῆς ἐξελίξεως αὐτῶν. Ὅ,τι θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις ὡς ἀσφαλῶς ἐπιτευχθὲν μέχρι τῆς στιγμῆς ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι ἡ παροχὴ τῆς συγκαταθέσεως τῶν τριῶν Μ. Δυνάμεων, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὸν Διεθνῆ Οἰκονομικὸν Ἔλεγχον, διὰ τὴν ἐφ' ὡρισμένα ἔτη ἀναστολὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλυσίων τῶν δανείων της, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ διατήρησις τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ, καλυπτομένων οὕτω τῶν ἐλλειμμάτων τῶν δημιουργουμένων ἐκ τῆς παρατάσεως τοῦ χρεωστασίου τῶν πολεμικῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῆς μειώσεως τῆς ἀποδόσεως τῶν φόρων, λόγῳ τῆς ἐπιτάσεως τῆς κρίσεως.

Ἐπιβεβαιοῦνται ἐπίσης αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἀνεγράψαμεν, ὅτι αἱ συνεννοήσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, αἱ μέλλουσαι νὰ συνεχισθοῦν ἤδη ἐν Παρισίοις, ἀποβλέπουν πλὴν τῆς ἀμέσου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν παγιωτέρας τοιαύτης ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων.

Καθ' ὡρισμένας μάλιστα νυκτερινὰς ὑπουργικὰς ἀνακοινώσεις, ἐὰν ἐπετυγχάνετο ὁ ἐπιδιωκόμενος συνδυασμὸς ἐν τῇ ὁλότητί του, θὰ καθίστατο ἐφικτὸν ν' ἀποφευχθῇ ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσίων.

Ο ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς ἀποβλέπει, κατὰ πληροφορίας ἐξ ἀπολύτως ἐγκύρου πηγῆς, εἰς τὴν συμμετοχήν, ἐπ' ἀνταλλάγμασι, τοῦ ξένου κεφαλαίου ἀμεσώτερον εἰς τὴν συνέχισιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων. Περισσότερον συγκεκριμένως, ὡς ἐγράψαμεν ἤδη, εἰς τὴν ἀνάληψιν ὑπὸ ξένου τραπεζιτικοῦ ὁμίλου τῆς μέχρι ἀποπερατώσεώς των χρηματοδοτήσεως τῶν ἔργων, ὁ ὁποῖος συγχρόνως νὰ ὑποκατασταθῇ καὶ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀνειλημμένων βαρῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν. Κατὰ τὰς νεωτέρας ταύτας πληροφορίας, ὁ ἐπιδιωκόμενος συνδυασμὸς δὲν προβλέπει τὴν παραχώρησιν εἰς τὸν ξένον ὅμιλον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποκαλυφθέντων καὶ ἀποκαλυφθησομένων γαιῶν, ἀλλ' εἰς ἄλλα ἀνταλλάγματα.

Χθεσιναὶ πληροφορίαι, ἀναγραφεῖσαι ὑπὸ ἑσπερινῆς κυβερνητικῆς ἐφημερίδος, ἀλλὰ μὴ ἐπιβεβαιούμεναι ἁρμοδίως, ἐμφανίζουν ὡς ἱκανοποιητικὰ τ' ἀποτελέσματα τῶν συνεννοήσεων, τὰς ὁποίας ἔσχεν ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τῶν ἐν Λονδίνῳ πιστωτῶν τῆς Ἑλλάδος, προθυμοποιηθέντων νὰ μετάσχουν εἰς τὴν παροχὴν τῶν κεφαλαίων, τῶν ὁποίων ἔχει αὕτη ἀνάγκην.

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τὴν κρατοῦσαν εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἁρμοδίους κύκλους, πάντως τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐν Λονδίνῳ ἐνεργειῶν τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ εἶνε τοιαῦτα, ὥστε νὰ βασίζῃ ἐλπίδας προωθήσεως τῶν ἐν Παρισίοις συνεννοήσεών του, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὅμως, πάντοτε, λόγῳ τῆς σημερινῆς ἰδιαζούσης θέσεως τῆς Γαλλικῆς χρηματαγορᾶς, ἐξαρτᾶται ἡ τύχη τῆς ὅλης ἐπιδιώξεώς του.

Κατὰ τοὺς ἰδίους κύκλους, γενικῶς ὁ χαρακτὴρ τῶν συνεννοήσεων τῶν διεξαγομένων ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε μᾶλλον προκαταρκτικός, θὰ εἰσέλθουν δὲ αὗται εἰς ἀποφασιστικὸν στάδιον μόνον μετὰ τὴν ἐνεργηθησομένην ὑπὸ τοῦ κ. Νιμάγιερ ἔρευναν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας, ἀποβλέπουσαν πρὸ παντὸς εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς δυναμικότητος αὐτῆς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀναληφθησομένων νέων ἐξωτερικῶν ὑποχρεώσεων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΖΗΤΕΙ ΤΗΝ ΚΗΡΥΞΙΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΡΟΣ ΕΚΔΙΩΞΙΝ ΤΩΝ ΙΑΠΩΝΩΝ ΕΚ ΣΑΓΚΑΗΣ

Η ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΣΑ-ΠΕΪ ΦΛΕΓΕΤΑΙ ΑΠ' ΑΚΡΟΥ ΕΙΣ ΑΚΡΟΝ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑ ΟΜΩΣ ΑΓΡΥΠΝΩΣ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΙΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Τηλεγραφικῶς).—Κατὰ τὰ ἐκ Σαγκάης τηλεγραφήματα, παρὰ τὴν συνομολογηθεῖσαν ἀνακωχήν, μέγιστος ἐπικρατεῖ ἀναβρασμὸς καὶ ἐπίκειται ταχεῖα ἐπανάληψις τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἡ Κινεζικὴ συνοικία Τσά-Πέϊ ἐξακολουθεῖ νὰ πυρπολῆται, τὸ πῦρ ἀπειλεῖ ἤδη καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι τρομοκρατοῦνται.

Εἰς τὴν Ναγκὶν ἡ κατάστασις εἶνε πλήρης ἠλεκτρισμοῦ. Μυριάδες ἐξάλλου λαοῦ ζητοῦν τὸν πόλεμον διὰ νὰ ἐκδιώξουν τοὺς Ἰάπωνας ἀπὸ τὴν Σαγκάην, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποστέλλονται ἁμαξοστοιχίαι πλήρεις στρατοῦ. Τὰ ἀμυντικὰ ἔργα τῆς Ναγκὶν συμπληροῦνται καὶ ἐνισχύονται διὰ στρατοῦ, λέγεται δὲ ὅτι ὁ στρατάρχης Τσάγκ-Κάϊ-Σὲκ, ἀνακηρυσσόμενος δικτάτωρ, θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀγῶνος.

Τρία Ἰαπωνικὰ καταδρομικὰ ἐνεφανίσθησαν πρὸ τῆς Ναγκίν, ἐκφράζονται δὲ φόβοι περὶ ἀποβιβάσεως ἀγημάτων.

Η ΑΓΡΥΠΝΟΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἀθ. Πρ.). — Τηλεγραφήματα ἐκ Ν. Ὑόρκης ἀγγέλλουν ὅτι ἡ εἴδησις καθ' ἣν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Ἀγγλία ἔλαβον κοινὰ μέτρα ἔναντι τῆς ἐν Σαγκάῃ καταστάσεως, προεκάλεσε γενικὴν ἱκανοποίησιν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Κατὰ τοὺς ἐν Οὐασιγκτῶνι ἀνταποκριτὰς τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ρυθμίσασα τὴν στάσιν της μὲ τὴν στάσιν τῆς Ἀγγλίας, ἀπεφάσισε νὰ τηρήσῃ πολιτικὴν οὐδετέραν ἔναντι τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ἀλλὰ καὶ ἀγρύπνου παρακολουθήσεως τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων. Ἐντὸς ἑνὸς εἰκοσιτετραώρου ὁ κ. Στίμσον κατώρθωσε νὰ καθησυχάσῃ τοὺς ἀνησυχοῦντας καὶ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰς ἐν τῇ κυβερνήσει ἀναφυείσας διαφωνίας.

Τὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» πληροφορεῖται σχετικῶς ὅτι ἡ κυβέρνησις Χοῦβερ ἐνήργησε κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ προλάβῃ σοβαρὰς διεθνεῖς περιπλοκάς. Οὐ μόνον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπεκήρυξε τὴν ἰδέαν τοῦ μποϋκοτάζ, ἀλλ' ὁ κ. Στίμσον ἐζήτησε καὶ ἐπέτυχε παρὰ τοῦ Κογκρέσσου τὴν ἀποφυγὴν τῆς ψηφίσεως οἱουδήποτε νομοθετικοῦ μέτρου ἀποβλέποντος εἰς οἰκονομικὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Ἰαπωνίας, διότι τοῦτο θ' ἀπετέλει ἐμπόδιον εἰς τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῶν διαπραγματεύσεων.

Ἐν τοσούτῳ, δύο Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἐκφράζουν τὸν ἀποτροπιασμόν των διὰ τὰς εἰδήσεις περὶ σφαγῆς τῶν Κινέζων, διὰ τὸν ἐναέριον βομβαρδισμὸν καὶ διὰ τὴν ἐν Τσά-Πέϊ δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν.

Οἱ «Τάϊμς» τῆς Ν. Ὑόρκης, ἀσχολούμενοι μὲ τὴν στάσιν τῆς Ἀγγλίας, γράφουν ὅτι αὕτη ἐννοεῖ νὰ τηρήσῃ στάσιν ἀναμονῆς, ἀφήνουσα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς λήψεως ἀποφάσεων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Κατά τινας ἐνδείξεις, ὁ κ. Μακδόναλδ, πρὶν ἢ λάβῃ μέτρα δραστικὰ κατὰ τῆς Ἰαπωνίας, ἐξ ὧν θὰ ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ὁ πόλεμος ἢ ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἄπω Ἀνατολῇ, ἐννοεῖ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ ὅτι ὁ κ. Χοῦβερ τυγχάνει πράγματι τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἀμερικανικῆς Κοινῆς Γνώμης.

ΟΙ «ΤΑ·Ι·ΜΣ» ΔΙΑ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀθ. Πρ.).— Οἱ «Τάϊμς» γράφουν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀγγλοαμερικανικὸν διάβημα ἐν Τόκιο ὅτι ἡ οὕτω ἀρξαμένη συνεργασία μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἡν. Πολιτειῶν θὰ συνεχισθῇ χάριν τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης. Συγχρόνως θὰ καταστοῦν ἐνήμεροι τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν τῶν δύο κυβερνήσεων καὶ αἱ κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἰταλίας.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝ. ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἀθ. Πρ.). — Τηλεγράφημα ἐκ Σιγκαπούρης ἀγγέλλει ὅτι τέσσαρα Ἀγγλικὰ ἀντιτορπιλλικά, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο ν' ἀποπλεύσουν διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἔλαβον διαταγὴν ν' ἀναστείλουν τὴν ἀναχώρησίν των.

Τηλεγράφημα ἀφ' ἑτέρου ἐκ Σὰν Πέτρο τῆς Καλλιφορνίας ἀγγέλλει ὅτι ὁ ναύαρχος Ραΐφ, ὅστις ἡγεῖται τῆς Ἀμερικανικῆς μοίρας ἥτις ναυλοχεῖ εἰς τὰς νήσους Χαβάϊ, διετάχθη νὰ εἶνε ἕτοιμος πρὸς ἀπόπλουν.

ΑΙ ΙΑΠΩΝΙΚΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ

ΜΟΣΧΑ, 30. (Ἀθ. Πρ.).—Τὸ ἡμιεπίσημον σοβιετικὸν τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον «Τὰς» ἀνακοινοῖ:

..«Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ ἐν Μόσχᾳ πρεσβευτὴς τῆς Ἰαπωνίας κ. Χιρότα, μεταβὰς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπεσκέφθη τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτρόπου κ. Καραχάν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπέδωκε διακοίνωσιν τῆς κυβερνήσεώς του σχετικὴν μὲ τὴν ἐν τῇ Βορείῳ Μαντζουρίᾳ δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν συνεπείᾳ τῆς σημειωθείσης στάσεως τῶν Κινεζικῶν στρατευμάτων τοῦ Χαρμπίν, ὅπου, ὡς γνωστόν, εἶνε ἐγκατεστημένοι χιλιάδες Ἰαπώνων.

»Ἡ Ἰαπωνία —τονίζεται ἐν τῇ διακοινώσει— ἠναγκάσθη ν' ἀποστείλῃ ἐκεῖ στρατεύματα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν ὑπηκόων της, χωρὶς οὐδόλως νὰ προτίθεται παραβίασιν τῶν συμφερόντων τῶν Ἀνατολικῶν Κινεζικῶν Σιδηροδρόμων. Ἐὰν ἔκαμε χρῆσιν αὐτῶν, τοῦτο ὑπηγορεύθη ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἀναγκῶν, ἀλλὰ ἡ Ἰαπωνικὴ κυβέρνησις εἶνε ἑτοίμη νὰ πληρώσῃ τὰ γενόμενα διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ στρατοῦ της ἔξοδα. Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της δὲ ὅπως ἀποφύγῃ πᾶσαν παρεξήγησιν, ἐπεφόρτισε τὸν ἐν Μόσχᾳ πρεσβευτήν της νὰ παράσχῃ ἐξηγήσεις εἰς τὰ Σοβιὲτ περὶ τῆς πραγματικῆς σημασίας τῆς ἀποστολῆς στρατοῦ εἰς Χαρμπίν».

Ὁ κ. Καραχάν, κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν μετὰ τοῦ Ἰάπωνος πρεσβευτοῦ συνομιλίαν, ἐδήλωσεν ὅτι λαμβάνει ὑπὸ σημείωσιν τὴν ἐπιδοθεῖσαν διακοίνωσιν, ἀλλὰ συγχρόνως θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του νὰ τονίσῃ, ὅτι αἱ Ἰαπωνικαὶ ἀρχαὶ εἰς πλείστας περιστάσεις ἐπέδειξαν στάσιν προκλητικὴν καὶ δυναμένην νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις.

Ὁ κ. Χιρότα, ἀπαντῶν, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ τηλεγραφήσῃ ἀμέσως εἰς Τόκιο τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ κ. Καραχὰν καὶ προσέθεσεν καὶ πάλιν ὅτι «ὁ μόνος σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει ἡ Ἰαπωνία εἶνε ἡ ὑπεράσπισις τῶν ὑπηκόων της».

Ο κ. ΓΟΝΑΤΑΣ ΑΠΗΓΟΡΕΥΣΕΝ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ κ. Γονατᾶς ἀπηγόρευσε τὴν τέλεσιν μνημοσύνου ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης Σοφίας εἰς τὸν προσφυγικὸν συνοικισμὸν Τούμπας.

Αὔριον θὰ τελεσθοῦν εἰς τὴν Κοζάνην, τὴν Πεντάπολιν, τὰ Βασιλικά, τὸν Πολύγυρον καὶ εἰς τὸ Πρόχωμα μνημόσυνα ὑπὲρ τῆς Βασιλίσσης Σοφίας.

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΙ Η ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΣ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Ὁ Σύλλογος πρὸς προστασίαν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων δι' ἐγγράφου του πρὸς τὰ ὑπουργεῖα ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς καλυτέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ του.

Ὁ κ. Βουρλοῦμης ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς ὑπ' αὐτὸν ὑπηρεσίας τονίζων τὴν σπουδαιότητα τὴν ὁποίαν ἐνέχει διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας ἡ προπαγάνδισις τῶν ἐγχωρίων προϊόντων καὶ συνιστᾷ ὅπως εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μὴ ἀμελῆται ἡ ἐκπλήρωσις καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἔχει πᾶς Ἕλλην ἀπέναντι τῶν προϊόντων τῆς χώρας του.

Η ΔΙΚΗ Δ'Α ΤΗΝ ΒΕΝΖΙΝΗΝ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν τῆς χθὲς ἐσυνεχίσθη εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον Πειραιῶς ἡ δίκη διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς βενζίνης τῶν ἀεροπλάνων. Καλεῖται ὁ μάρτυς τῆς ὑπερασπίσεως Μ. Παπαδόπουλος, ἀντισυνταγματάρχης τῆς ἀεροπορίας ἐν ἀποστρατείᾳ, ὅστις καταθέτει ὅτι ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων κ. Εὐστρατίου, τὸν συνεβουλεύθη ἐπὶ τεχνικῶν τινων λεπτομερειῶν πρὸ τοῦ δημοσιεύσῃ τὰ καταγγελθέντα εἰς τὴν ἐφημερίδα του.

Δημιουργοῦνται κατόπιν ἀλλεπάλληλα ἐπεισόδια μεταξὺ συνηγόρων πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ ὑπερασπίσεως.

Καλεῖται ἀκολούθως ὁ μάρτυς κ. Περ. Μπούμπουλης, πολιτευτὴς καὶ πρώην ἀεροπόρος.

Μάρτυς.Διαμαρτύρεται διότι ὁ κ. Ζάννας ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν εἶμαι ἀεροπόρος καὶ δὲν μὲ διώρισεν εἰς θέσιν ἣν ἔπρεπε δικαιωματικῶς νὰ κατέχω. Αὐτὸ τὸ ἔκαμεν ὁ ἄμαχος κ. Ζάννας εἰς ἐμένα, τοῦ ὁποίου τὸ στῆθος εἶνε διάτρητον ἀπὸ τὰ τραύματα ποὺ ἀπεκόμισα εἰς τὸν πόλεμον.

Κύριε Πρόεδρε, ὑπέστημεν κακώσεις, ἐθυσιάσθημεν.

Δημιουργεῖται θόρυβος καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ κ. Πρόεδρος διακόπτει τὴν συνεδρίασιν ἐπὶ 5λεπτον.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως καλεῖται ὁ κ. Μπούμπουλης ὅστις ἀναφέρει τὸ ἱστορικὸν τῆς συμβάσεως, ἀναλύει τὰ περὶ ποιοτήτων τῆς βενζίνης καὶ τονίζει ὅτι ἔπρεπε ν' ἀπορριφθῇ ἡ παραληφθεῖσα βενζίνη Θεσσαλονίκης καὶ καταλήγει λέγων ὅτι πράγματι προέκυψε θετικὴ ζημία εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τῆς κατ' ἀρχὰς ἀπορριφθείσης βενζίνης.

Καλεῖται κατόπιν ὁ μάρτυς κ. Γ. Στράτος, βουλευτής, καὶ εἶτα ἡ συνεδρίασις διακόπτεται διὰ τὴν 9.30 π. μ. τῆς σήμερον.

ΑΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἐκ μέρους τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς ἀγῶνος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξεδόθη χθὲς διαμαρτυρία διότι ἡ κυβέρνησις παραπέμπει εἰς τὸ εἰδικῶς συσταθὲν τελευταίως, βάσει τοῦ ἀνελευθέρου νόμου διαλύσεως τῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων, εἰδικὸν Δικαστήριον ὁλόκληρον τὴν τεσσαρακονταμελῆ ἐπιτροπὴν ἀγῶνος καὶ μεταθέτει τὰ μέλη της τριατατικοὺς ὑπαλλήλους.

Ο ΔΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ

Συνῆλθε χθὲς ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ δασμολογίου καὶ ἐνέκρινε τὸ Διάταγμα περὶ ἐπιστροφῆς τῶν δασμῶν εἰς τοὺς εἰσάγοντας γεωργικὰ ἐργαλεῖα.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ

ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΗ ΑΜΕΣΩΣ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Συνῆλθε χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, πρὸς τὰ μέλη τοῦ ὁποίου ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνεκοίνωσε τὰς ὑπαρχούσας ἐκ Λονδίνου τηλεγραφικὰς πληροφορίας.

Συμφώνως πρὸς ταύτας, ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς ἀγγλικῆς πρωτευούσης, κατευθυνόμενος εἰς Παρισίους, ὁπόθεν μετὰ τριήμερον παραμονὴν θ' ἀναχωρήσῃ εἰς Γενεύην. Εἰς Γενεύην ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ παραμείνῃ ἐπὶ δύο ἡμέρας, μεθ' ὃ θὰ ἀναχωρήσῃ ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας, ὅπου θὰ εὑρίσκεται, ὡς ὑπολογίζεται, τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

Εἰς τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα δὲν ἀναφέρεται τι συγκεκριμένον περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Βενιζέλου. Καθ' ἃ ὅμως ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς συναδέλφους του, ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς κατέγινεν εἰς τὴν βολιδοσκόπησιν τῶν διαθέσεων τῶν ἁρμοδίων εὐρωπαϊκῶν κύκλων ἔναντι τῶν ζητημάτων τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν Ἑλλάδα, πανταχοῦ δὲ ἔτυχεν εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς.

Ἐπίσης ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνεκοίνωσε πρὸς τοὺς κ.κ. ὑπουργούς, ὅτι, κατὰ σύστασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, δὲν θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Γενεύην παρὰ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁπότε θὰ συζητηθοῦν καὶ θὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ὅσων θ' ἀνακοινώσῃ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐνεργείας του ὁ κ. πρωθυπουργός.

ΑΛΛΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἀκολούθως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐξέτασιν ὑπηρεσιακῶν θεμάτων.

Οὕτω ὑπεγράφησαν τὰ ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγκριθέντα Νομοθετικὰ Διατάγματα περὶ συμπληρωματικῶν μέτρων προστασίας τῆς δραχμῆς καὶ μέτρων κοινωνικῆς προνοίας. Ἀπεφασίσθη δὲ ἡ ἄμεσος ἐφαρμογὴ τοῦ διατάγματος περὶ εἰσφορᾶς τῶν Δήμων μέχρι 5 % τοῦ προϋπολογισμοῦ των ὑπὲρ τῶν ἱδρυμάτων καὶ τῶν συσσιτίων καὶ περὶ ὑποχρεωτικῆς μέχρι 15 % εἰσφορᾶς τῶν εὐπόρων.

Ἀκολούθως ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξέθηκε διάφορα παράπονα, ὑποβληθέντα εἰς αὐτὸν ἐν σχέσει με τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ συναλλάγματος μέτρων καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ ἀπόγευμα τῆς αὔριον Δευτέρας συγκροτηθῇ σύσκ[illegible] τῇ συμμετοχῇ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν, τῶν διοικητῶν τῶν δύο Τραπεζῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συναλλάγματος πρὸς ἐξέτασιν τῶν παρουσιαζομένων περιπτώσεων.

Σχετικῶς ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῶν [illegible] περὶ ἀπαγορεύσεως [illegible] τῆς «Ἐλευθέρας Ἀγορᾶς», εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστόν, ἐνεργοῦνται παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν πλεῖσται πράξεις.

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

Ἀνεκοινώθησαν ἀκολούθως διάφοροι ἐκθέσεις καὶ τηλεγραφήματα τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ἀναφερουσῶν τὰ τῆς κινήσεως τῶν «ἀγροτοπατέρων», οἵτινες προσπαθοῦν νὰ διεγείρουν τοὺς πληθυσμοὺς εἰς «πορείας πείνης» καθὼς καὶ περὶ τῶν κινήσεων τῶν κομμουνιστῶν, οἵτινες τελευταίως ἔστρεψαν τὰς προσπαθείας των ἐναντίων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μητροπολιτῶν.

Ἀπεφασίσθη σχετικῶς, ὅπως ληφθοῦν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξαιρετικὰ μέτρα.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνέκρινεν εἶτα ὅπως γίνῃ προμήθεια 50 τόννων κινίνης.

Ἐπίσης ἐνέκρινε τὴν προμήθειαν ἐξ Αὐστρίας ἔναντι τῶν παρ' αὐτῆς ἀγοραζομένων καπνῶν 50 ἀγελάδων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ὑπεγράφη ἔπειτα τὸ διάταγμα, δι' οὗ ἐγκρίνεται ἡ ὑπὸ τοῦ Χρηματιστηρίου σύναψις δανείου παρὰ Τραπεζῶν ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου μέχρι 15 ἑκατομμυρίων δρχ. πρὸς ρύθμισιν τῶν ἐκκρεμῶν διαφορῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Ἐπίσης, εἰσηγήσει τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου, ἀπεφασίσθη ἡ τροποποίησις τῶν ὅρων τῆς διαθέσεως τῶν ἐκ τῆς προσθέτου φορολογίας τῶν καπνῶν προκυπτόντων ἐσόδων, ἵνα χρησιμοποιηθῶσι τμήματα αὐτῶν ὑπὸ τῶν γενικῶν διοικητῶν Θράκης καὶ Μακεδονίας ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀνέργων.

Τέλος ἐνεκρίθη ἡ παραχώρησις οἰκημάτων τοῦ Δημοσίου πρὸς στέγασιν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης.

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ·Υ·ΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ὑπὸ τῆς ὁμοσπονδίας τῶν λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως κατηρτίσθη καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐπεξεργασίας τοῦ προσχεδίου τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος μακρὸν ὑπόμνημα περιλαμβάνον τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ὡς πρὸς τὰ ἄρθρα τοῦ σχεδίου ἐφ' ὧν οὗτοι ἔχουν ἀντιρρήσεις.

Τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ὑπομνήματος εἶνε τὰ ἑξῆς:

Ἐνῷ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἐπερίμεναν μισθολογικὴν ἐξίσωσιν μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους διὰ τῶν ἄρθρων τοῦ προσχεδίου ἡ μισθολογικὴ ἀνισότης αὐξάνει εἰς βάρος των, διότι ἐνῷ τὰ ὑπὸ ἄλλων ὑπαλληλικῶν κλάδων λαμβανόμενα μέχρι τοῦδε ἐπιδόματα, ἐπεκτείνονται ὑπὸ ἄλλην μορφὴν καὶ εἰς ὑπαλλήλους μὴ λαμβάνοντας αὐτά, τοῦ δικαιώματος τούτου ὄχι μόνον ἐξαιροῦνται οἱ ἐκπαιδευτικοί, ἀλλὰ καὶ τὰ μόνα εἴς τινας ἐκπαιδευτικοὺς παρεχόμενα μέχρι τοῦδε ἐπιδόματα περικόπτονται.

Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι, οἱ ὁποῖοι ἤδη ἔχουν τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν νομικοῦ συμβούλου διὰ τοῦ ὡς ἄνω προσχεδίου ὑποβιβάζονται εἰς διευθυντὰς α' τάξεως. Οἱ δὲ γενικοὶ ἐπιθεωρηταί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν βαθμὸν καὶ μισθὸν διευθυντοῦ α' τάξεως, ὑποβιβάζονται εἰς διευθυντὰς β' τάξεως.

Ὡς πρὸς τοὺς διορισμοὺς σημειοῦται ἐν τῷ ὑπομνήματι ὅτι ἐνῷ εἰς ἄλλους ὑπαλληλικοὺς κλάδους, —χημικοί, κτηνίατροι, γεωπόνοι κλπ.— εἰς τοὺς ὁποίους διορίζονται μόνον οἱ ἔχοντες εἰδικὸν πτυχίον ἀνωτάτης σχολῆς, οἱ τὸ πρῶτον ὡς μόνιμοι διοριζόμενοι ἔχουν τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως α' τάξεως οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πτυχίον πανεπιστημιακὸν καὶ οἱ ὁποῖοι μέχρι τοῦδε διωρίζοντο μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἤδη διὰ τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος διορίζονται ὡς γραμματεῖς β' τάξεως.

Ἐνῷ εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἔχοντας δίπλωμα ἀνωτάτης σχολῆς καὶ ὑπηρετοῦντας εἰς θέσεις, δι' ἃς ἀποκλειστικὸν προσὸν πρὸς διορισμὸν ἀπαιτεῖται τὸ δίπλωμα τοῦτο, παρέχεται εἰδικὸν ἐπίδομα 15—30 % ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των, εἰς μόνους τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς τοὺς ἔχοντας εἰδικὸν πανεπιστημιακὸν πτυχίον καὶ τοὺς πλείστους καὶ εἰδικὸν παιδαγωγικὸν τοιοῦτον, δὲν παρέχεται τὸ ἐπίδομα τοῦτο.

Εἰς τὰ ζητήματα τῶν προαγωγῶν, ἐνῷ εἰς τοὺς ἄλλους ὑπαλληλικοὺς κλάδους ἡ προαγωγὴ γίνεται ἀνὰ διετίαν δι' ὅλους τοὺς βαθμούς, εἰδικῶς διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς ὁ χρόνος τῆς ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ ὑπηρεσίας βαίνει αὐξανόμενος ἐφ' ὅσον αὐξάνει καὶ ὁ βαθμός. Μὲ τὸν τοιοῦτον τρόπον τοῦ καθορισμοῦ τῶν προαγωγῶν, ἐνῷ οἱ ἄλλοι πτυχιοῦχοι ὑπάλληλοι δύνανται μετὰ 10 ἔτη ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των νὰ προαχθοῦν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ διευθυντοῦ, διὰ νὰ φθάσουν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν πρέπει νὰ παρέλθουν δέκα ἐννέα ὅλα ἔτη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΕΓΓΥΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1931

Ἐκυκλοφόρησεν ὁ δωδέκατος πίναξ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1931. Διὰ τοῦ πίνακος τούτου συμπληροῦνται αἱ εἰσπράξεις ὁλοκλήρου τοῦ λήξαντος ἔτους. Αἱ ἐμφανιζόμεναι ἀναλογίαι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς εἰσπράξεις τοῦ 1930 εἶναι αἱ κάτωθι:

Ὁλικαὶ εἰσπράξεις:

1930	Δρχ.	3.963.389.574.79
1931	»	3.928.153.786.71
Ὑστέρησις τῷ 1931	»	35.235.788.08

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ 1931 κατανεμόμεναι εἰς τὰς τρεῖς κατηγορίας τῶν εἰσπράξεων τοῦ Ἐλέγχου, ἤτοι τὰς ἐκ τῶν Τελωνείων, ἐκ Μονοπωλίων καὶ τὰς εἰσπράξεις διὰ τὸ 7 % 1924 (προσφυγικὸν δάνειον) ἐμφανίζουν τὰς κάτωθι ἀναλογίας πρὸς τὸ 1930:

1) Εἰσπράξεις ἐκ τῶν ὀκτὼ μονοπωλιακῶν εἰδῶν:

1931	Δρχ.	1.451.183.025.14
1930	»	1.444.145.990.10
Ἐπὶ πλέον τῷ 1931	»	7.037.035.04

2) Εἰσπράξεις ἐκ τῶν πρὸ τῆς συνομολογήσεως τοῦ 7 % 1924 (προσφυγικοῦ δανείου) ὑπεγγύων Τελωνείων:

1931	Δρχ.	1.765.201.242.60
1930	»	1.738.359.588.80
Ἐπὶ πλέον τῷ 1931	»	26.841.653.80

3) εΕἰσπράξεις ἐκ τῶν εἰδικῶς διὰ τὸ προσφυγικὸν 7 % 1924 ὑπεγγύων προσόδων:

1930	Δρχ.	780.883.995.89
1931	»	711.769.518.97
Ὑστέρησις τῷ 1931	»	69.114.476.92

Ἐκ τῶν παρατεθεισῶν ἀναλογιῶν ἐμφαίνεται ὅτι ἡ συνολικὴ μείωσις τῶν εἰσπράξεων κατὰ τὸ 1931 κατὰ 35 καὶ πλέον ἑκατομμύρια δραχμῶν ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μείωσιν τῶν εἰσπράξεων τῶν διὰ τὸ προσφυγικὸν δάνειον ὑπεγγύων προσόδων. Τοὐναντίον τὸ σύνολον τῶν δύο πρώτων κατηγοριῶν, τῶν ἀφορωσῶν τὰς εἰσπράξεις τῶν ὑπεγγύων προσόδων τῶν πρὸ τοῦ 1924 συναφθέντων δανείων, ἐμφανίζει αὔξησιν 33.878.688 δρχ.

Αἱ ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. (1) εἰσπράξεων ὑποκείμεναι εἰς διανομὴν πλεονασμάτων ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

1930	Δρχ.	210.161.117.10
1931	»	209.926.040.55
Ὑστέρησις τῷ 1931	»	235.076.55

Ἡ μικρὰ αὕτη ὑστέρησις τοῦ ποσοῦ τῶν πλεονασμάτων κατὰ τὸ 1931, ὀφείλεται εἰς τὴν μείωσιν τῶν εἰσπράξεων ἐπὶ τοῦ πετρελαίου κατὰ 7.739.760, πυρείων 2.495.156, Ναξίας σμύριδος 7.036.999, ἅλατος 1.878.956. Τοὐναντίον ηὐξήθησαν αἱ εἰσπράξεις ἐπὶ τοῦ καπνοῦ κατὰ 18.238.784 καὶ χαρτοσήμου κατὰ 7.686.948.

Ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν (2) εἰσπράξεων τῶν τελωνείων κατὰ τὸ 1931, εἰσέπραξαν ἐπὶ πλέον τοῦ 1930, τὰ τελωνεῖα:

Πειραιῶς	Δρχ.	30.589.131
Πατρῶν	»	4.145.593
Βόλου	»	24.029.899
Κερκύρας	»	6.701.308

Ἐπὶ ἔλαττον δὲ τοῦ 1930, τὰ τελωνεῖα:

Ἀθηνῶν	Δρχ.	6.067.188
Θεσσαλονίκης	»	28.794.744
Καβάλλας	»	3.647.133

Ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. (4) εἰσπράξεων κατὰ τὸ 1931 ἐσημειώθη βελτίωσις μόνον εἰς τὰς ἐκ τῶν τελωνείων εἰσπράξεις, διότι ἐνῷ εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ

1931	Δρχ.	122.442.451.70
τῷ 1930 εἰσεπράχθησαν	»	112.337.571.05
Ἤτοι ἐπὶ πλέον τῷ 1931	»	10.104.880.65

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Ν.Ὑόρκης..	77.60	78.—
Παρισίων..	3.06	3.11
Λονδίνου...	268.—	278.—
Ἐλβετίας...	15.12	15.36
Ἰταλίας...	3.90	4.03
Αἰγύπτου	276.—	288.—
Ὁλλανδίας..	31.18	31.56
Στοκχόλμης	14.79	15.50
Βρυξελλῶν.	2.13	2.21
Βουκουρεστ.	0.44	0.49
Βερολ...	18.15	18.84
Βιέννης....	10.60	11.29
Βουδαπέστης	13.25	13.75
Πράγας...	2.27	2.36
Βελιγραδίου	1.36	1.45
Κων)πόλεως.	35.—	39.—
Σόφιας..	0.53	0.60

ΑΙ ΑΞΙΑΙ ΜΑΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αἱ τιμαὶ κλεισίματος τῶν ἑλληνικῶν δανείων παρέμειναν ἀμετάβλητοι ἀπὸ χθές. Πράξεις ἔγιναν ἐπὶ τοῦ Προσφυγικοῦ εἰς τὰ 69—67 ¼.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ὥρα 12.30.—Ν. Ὑόρκης 3.457, Ἄμστερδαμ 8.595, Παρισίων 87.85, Βρυξελλῶν 24.78, Ἰταλίας 69.15, Βερολίνου 14.62, Ἐλβετίας 17.72, Καναδᾶ 4.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΠΡΟΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ Βαλκανικὴ προδιάσκεψις, συνελθοῦσα σήμερον εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Γιλδίζ, καθώρισε τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς τρίτης Βαλκανικῆς Διασκέψεως, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ ἐν Βουκουρεστίῳ. Τὸ σχέδιον τοῦ Βαλκανικοῦ συμφώνου θὰ ἐξετασθῇ λεπτομερέστερον κατὰ τὴν Διάσκεψιν τοῦ Βουκουρεστίου.

Οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ἀλβανοὶ ἀντιπρόσωποι ἀνεκοίνωσαν πρὸς τὸ συμβούλιον τὸ κείμενον τοῦ Ἀλβανοβουλγαρικοῦ πρωτοκόλλου περὶ μειονοτήτων τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Σόφιᾳ. Οἱ Γιουγκοσλαῦοι ἀπήντησαν εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦτο. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ἀλβανοὶ ἀντιπρόσωποι συνεργάζονται ἐν τῇ προδιασκέψει εἰς τὰ μειονοτικὰ ζητήματα καὶ προβαίνουν εἰς σχετικὰς δηλώσεις πρὸς τὸν τύπον. Ὁ Ἕλλην πρόξενος παρέθεσε τεῖον πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Παπαναστασίου, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΠΑΜΠΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

Σήμερον τὴν 3ην μ.μ. τελεῖται εἰς τὸ α' νεκροταφεῖον, πρωτοβουλίᾳ τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων, πολιτικὸν μνημόσυνον τοῦ ἀποβιώσαντος συνεπείᾳ κακοποιήσεως εἰς τὰς φυλακὰς «Ἀβέρωφ» ἀρχειομαρξιστοῦ Θεοδ. Παμπουκοπούλου.

Διὰ σχετικῆς προκηρύξεως ἐκλήθησαν νὰ παραστοῦν, ὅλοι οἱ ἐργάται Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΔΙΑΨΕΥΔΕΤΑ

Η ΚΗΡΥΞΙΣ ΠΟΛΕΜΟ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑ

ΗΣΥΧΙΑ ΕΝ ΣΑΓΚΑΗ

ΓΕΝΕΥΗ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ εἴδησις διαβιβασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Σαγκάῃ ἀνταποκρ τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ καθ' ἣν ἡ Κυβέρνη τοῦ Ναγκὶν ἀπεφάσισε τὴν κήρυξιν πολέμου κ τῆς Ἰαπωνίας προεκάλεσε ζωηροτάτην συγκίν εἰς τοὺς κύκλους τῆς Κ. Τ. Ε. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Κίνας κ. Γιὲν διέψευσεν ἐν τούτοις τὴν πληροφ αν περὶ κηρύξεως τοῦ πολέμου ἐκ μέρους τῆς βερνήσεώς του.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ εἴδη καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ναγκὶν ἀπεφάσισε κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἰαπωνίας, δὲν ἐ λεγραφήθη εἰσέτι ἐπισήμως ἐν Λονδίνῳ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.). — Κατὰ πληροφορίας τοῦ ἰδίου Πρακτορείου Ρώϋτερ Ναγκίν, ἡ Κινεζικὴ Κυβέρνησις σκοπεύει νὰ κη ξῃ ἐπισήμως τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἰαπω ἴσως ἐντὸς τῆς αὔριον.

ΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τηλεγρ φοῦν ἐκ Σαγκάης ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας μάχ τῆς Τσά-Πέϊ ἐφονεύθησαν ἑξακόσιοι Κινέζοι κ ἐτραυματίσθησαν 400.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

ΓΕΝΕΥΗ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.). — Κατόπιν πρ τάσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. Συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν πρωΐαν νὰ παρακαλέσ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κυβερνήσεων αἵτινες ἔ χουν ἐγκαταστάσεις ἐν Σαγκάῃ ὅπως καταρτίσ τὸ ταχύτερον ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν ἥτις νὰ ὑπ βάλῃ τὸ ταχύτερον ἔκθεσιν πρὸς τὸ Συμβούλ τῆς Κ. Τ. Ε. περὶ τῶν αἰτίων τῶν γεγονότων Σαγκάης.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΣΑΓΚΑΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ραδιογρά φημα ἐκ Σαγκάης ἀγγέλλει ὅτι ἀπόλυτος ἠρεμί ἐπεκράτει εἰς ὅλην τὴν πόλιν σήμερον τὴν νύκτ καὶ δὲν ἠκούοντο παρὰ μόνον ἀραιοί τινες πυρ βολισμοὶ μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

Θ' ΑΠΟΣΥΡΘΗ Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΕΚ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Τρανζόσεαν). — Τηλεγρ φοῦν ἐκ Τόκιο ὅτι ἡ Ἰαπωνία θ' ἀναγκασθῇ ν' ἀ ποσυρθῇ ἐκ τῆς Κ. Τ. Ε. εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ Συ βούλιον αὐτῆς θελήσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 15 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Τ.Ε. διὰ τὴν λύ σιν τῆς Σινοϊαπωνικῆς διαφορᾶς.

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΕΝ ΤΟΚΙΟ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τηλεγρά φημα ἐκ Τόκιο ἀγγέλλει ὅτι ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Μ. Βρεταννίας ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως πρὸς τὸν Ἰάπωνα ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι ἔλα βεν ὁδηγίας ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς του ὅ πως ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Ἰαπωνικῆς Κυ βερνήσεως ἐπὶ τῶν κινδύνων εἰς τοὺς ὁποίους ἐκ τίθενται οἱ ἐν Σαγκάῃ Βρεταννοὶ ὑπήκοοι καὶ αἱ περιουσίαι των.

Ο ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ ΔΥΣΦΟΡΕΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΗ ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Τρανζόσεαν). — Τηλεγρα φοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ κ. Μακντόναλντ ὁμιλ πρὸς ἐκλογεῖς του ἀντέκρουσε τὴν κατηγορί καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐτήρησε δῆθεν σταθερ πολιτικὴν εἰς τὸ ζήτημα τῶν πολεμικῶν χρεῶν κα τῶν ἐπανορθώσεων.

Ὁ κ. Μακντόναλντ ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὸ ἑξῆς: «Ἀκολουθοῦμεν συγκεκριμένην πολιτικὴν καὶ θὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν μέχρις οὗ ἐξουδετερωθῇ ἡ πλάνη ἥτις βαρύνει τὴν ἱστορίαν τῆς Εὐρώπης καὶ μέχρι ὁριστικῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων».

Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τονίζουν ὅτι ὁ κ. Μακντόναλντ ἐξεφράσθη κατὰ τὸν ἀόριστον ἀλλὰ καὶ ἔντονον τοῦτον τρόπον, δυσφορῶν διότι ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ἀποφεύγει τὴν διάσκεψιν τὴν ὁποίαν ἐπιμόνως ἐζήτησεν ὁ κ. Μακντόναλντ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ Θ)ΝΙΚΗΣ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΥΡ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 30. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἀφίκοντο χθὲς τὴν πρωΐαν οἱ κ.κ. Κ. Βενιζέλος, Τσιμπιδάρος, ὁ Νομάρχης κ. Παρίτσης, ὁ βουλευτὴς κ. Βασιλειάδης καὶ ὁ ὑπουργὸς κ. Δίγκας.

Ἅμα τῇ ἀφίξει των ἀνῆλθον εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ συνειργάσθησαν μετὰ τοῦ κ. Γονατᾶ, ὁ ὁποῖος τοὺς κατετόπισεν ἐπὶ τῆς ἐνδοκομματικῆς καταστάσεως τῆς Μακεδονίας καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τοῦ δημιουργηθέντος δημαρχιακοῦ ζητήματος τῆς Θεσσαλονίκης.

Οἱ ἀφιχθέντες ἤρχισαν νὰ καταβάλλουν προσπαθείας διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν διαχειριστικῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ Δήμου καὶ τὴν συμφιλίωσιν τῶν δύο κομματικῶν μερίδων. Τὴν μεσημβρίαν μετέβησαν εἰς τὴν Δημαρχίαν καὶ ἐπεθεώρησαν τὰ γραφεῖα. Δὲν ἀπεκόμισαν εὐαρέστους ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν καθόλου λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος κατεβλήθησαν προσπάθειαι συμβιβασμοῦ ἐκ μέρους τοῦ Δημάρχου, ὅστις ἀπέστειλε προέδρους συνοικισμῶν πρὸς τὸν κ. Κυρ. Βενιζέλον φιλικῶς διακειμένους πρὸς αὐτὸν καὶ ἐζήτησαν ὅπως μεσολαβήσῃ διὰ τὴν συμφιλίωσιν τῶν δύο διϊσταμένων μερίδων. Ὁ κ. Βενιζέλος διεβεβαίωσεν ὅτι καταβάλλει σχετικὰς προσπαθείας. Μέχρι τῆς ἑσπέρας ὅμως οὐδεμία ἐπαφὴ ἐπῆλθε μὲ τὴν ἀντίθετον ὁμάδα τοῦ Δημάρχου, καθ' ὅσον αὕτη ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ οἱονδήποτε συμβιβασμὸν καὶ δηλοῖ ὅτι θ' ἀποσκιρτήσῃ τοῦ κόμματος ἐὰν δὲν γίνῃ ἔλεγχος εἰς τὸν Δῆμον.

Πρὸς τοῦτο θὰ γίνῃ αὔριον τὸ ἀπόγευμα σύσκεψις εἰς τὸ Κυβερνεῖον τῶν ἀφιχθέντων ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἐνταῦθα παραγόντων διὰ τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως.

ΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ

Κατὰ τὴν γενομένην χθὲς σύσκεψιν μεταξὺ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὁμοσπονδίας Σιδηροδρομικῶν μετὰ τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Στρατῆ, συνεζητήθησαν τὰ κάτωθι ζητήματα:

1) Κατάργησις στερήσεως, 2) ἐφαρμογὴ πραγματικοῦ τιμαρίθμου, 3) μείωσις φορολογίας, 4) μείωσις εἰσφορᾶς Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας, 5) 13ος μισθός, 6) αὐθαιρεσίαι δικτύων, 7) περικοπαὶ ἀπολαυῶν κατὰ 6 % καὶ 8) ζητήματα Θράκης.

Μετὰ πολλὴν συζήτησιν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι θὰ εἰσαγάγῃ τὰ ζητήματα αὐτὰ εἰς τὸ σημερινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν διὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἡ Ὁμοσπονδία θ' ἀναμείνῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ τὴν ὁποίαν θὰ καθορίσῃ τὴν θέσιν της ἀπέναντι τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

Η ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΕΚΟΠΑΣΕ

Ἡ συνταράξασα ἀπὸ ἡμερῶν τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας τρικυμία ἔκοπασε, ἤρχισαν δὲ συνεχίζοντα τὰ ταξείδιά των τὰ καταφυγόντα εἰς ὅρμους ὑπηνέμους ἀτμόπλοια. Τὰ εἰς τὰ Βάτικα ποδίσαντα 12 ἀτμόπλοια ἡμέτερα καὶ ξένα, ἀπέπλευσαν διὰ τὸν προορισμόν των.